

# PKORNER



BIULETYN OGÓLNOPOLSKIEGO STOWARZYSZENIA HISTORYKÓW I STATYSTYKÓW PIŁKI NOŻNEJ

NR 4

IX 2022



## Spis treści

PIOTR GÓDZIK	
<b>(NIE)ZAPOMNIANA HISTORIA PIERWSZEGO MISTRZOSTWA POLSKI DLA WIDZEWA ŁÓDŹ</b>	<b>2</b>
JERZY MIATKOWSKI	
<b>KOSZALIŃSKI OZPN C.D.</b>	<b>4</b>
WOJCIECH FRĄCZEK	
<b>TABELA WSZECH CZASÓW – PUCHARY</b>	<b>32</b>
ANDRZEJ JANICKI	
<b>SEZON 2020/21 – MKS MAZUR EŁK – PODSUMOWANIE SEZONU</b>	<b>34</b>
KRZYSZTOF MIELCZAREK	
<b>W ŚLĄSKU WROCŁAW I RAKOWIE CZĘSTOCHOWA</b>	<b>45</b>
KRZYSZTOF MIELCZAREK	
<b>W ŚLĄSKU WROCŁAW I WIDZEWIE ŁÓDŹ</b>	<b>49</b>
MICHAŁ ŁABUŚ	
<b>JKS JAROSŁAW NA LIGOWYM SZLAKU (CZ. IV: 1959 – 1962)</b>	<b>54</b>
ARTUR FORTUNA	
<b>KRAKÓW 1908, CZ. I</b>	<b>65</b>

Piotr Góździk

## (Nie)zapomniana historia pierwszego mistrzostwa Polski dla Widzewa Łódź

Sezon 1980/1981. Widzew Łódź zdobywa swoje pierwsze mistrzostwo Polski. Sezon w wykonaniu łódzkich piłkarzy, prowadzonych przez trenera Jacka Machcińskiego, przyniósł wiele emocji. Jesienią zdecydowana dominacja w lidze, cała runda bez przegranego meczu, a w Europie wyeliminowanie Manchesteru United oraz Juventusu Turyn. Plany o mistrzostwie mogła popsuć "Afera na Okęciu", po której zdyskwalifikowano Zbigniewa Bońka oraz Józefa Młynarczyka. Bez tych podstawowych dotąd piłkarzy łódzki Widzew przystąpił wiosną do obrony fotelu lidera i zdobycia Mistrza. Ostatecznie plan ten udało się wykonać, wygrywając ligę.

W sezonie tym, o czym mało kto wie, doszło do ustanowienia rekordu naszej ligi, którego autorami zostali bramkarze Widzewa. Ligę zaczął Józef Młynarczyk, a po jego dyskwalifikacji do bramki łodzian wszedł Jerzy Klepczyński. Na skutek urazów czy słabszej formy zastępował go Piotr Gajda. Łącznie w barwach Widzewa w sezonie 1980/1981 wystąpiło trzech goalkeeperów. Zapisali się w historii tym, że każdy z nich w omawianym sezonie obronił rzut karny! Przyjrzyjmy się zatem temu wyczynowi.

8. kolejka sezonu. 5 października w Bytomiu mistrz Polski, Szombierki, spotyka się z wicemistrzem oraz obecnym liderem, Widzewem. Mecz na szczycie. Do przerwy wynik 1:1 po dwóch golach zawodnika gospodarzy Jana Bysia. W drugiej połowie bohaterem meczu zostaje Józef Młynarczyk, broniąc rzut karny wykonywany przez Romana Ogaze. Wynik nie uległ już zmianie i mecz zakończył się remisem 1:1.

21 marca, mecz 17. kolejki Ekstraklasy. Widzew podejmuje opolską Odrę. Hat-trickiem w tym meczu popisał się Krzysztof Surlit. Drugim bohaterem był bramkarz łodzian Piotr Gajda. W meczu tym musiał dwukrotnie stanąć do obrony rzutów karnych. Za pierwszym razem gracz opolan, Andrzej Pszeniak był lepszy, ale za drugim razem Gajda wygrał ten pojedynek. Mecz zakończył się wynikiem 3:1.

W ramach meczu 20. kolejki, 5 kwietnia w Mielcu zagrała miejscowa Stal z łódzkim Widzewem. Mecz zaczął się dobrze dla zespołu gości, bowiem do przerwy prowadzili 1:0 po голу Zdzisława Rozborskiego. Wynik mógł ulec zmianie w 62. minucie, bowiem wtedy sędzia podyktował jedenastkę dla mielczan. Bramkarz Widzewa Jerzy Klepczyński wyczuł intencje Włodzimierza Ciołka i obronił jego strzał. Zapewnił tym samym także wygraną swojemu zespołowi.

Niesamowity wyczyn ustanowiony przez bramkarzy łódzkiego klubu, mimo upływu 40 lat do dziś jest niepokonywany. Rekord ten jest nie tylko wyczynem w skali naszego kraju. W najlepszych ligach Europy próżno szukać podobnego wyczynu.

Oprócz ustanowienia niesamowitego rekordu, trzech goalkeeperów Widzewa miało istotny wpływ na układ tabeli na koniec sezonu.

Sezon 1980/1981 zakończył się tak:

1. Widzew Łódź 39 punktów, bramki 39:25
2. Wisła Kraków 37 punktów, bramki 51:30
3. Szombierki Bytom 36 punktów, bramki 51:33

Założmy, że wszystkie karne zostałyby strzelone. Widzew straciłby 2 punkty, a Szombierki zyskałyby jeden punkt. W tabeli zatem czołowa trójka ligi miałaby po 37 punktów. O tytule mistrza Polski decydowałaby mała tabela między tymi trzema zespołami. Wyglądałoby to wtedy tak:

1. Szombierki Bytom 6 punktów, bramki 9:5
2. Wisła Kraków 5 punktów, bramki 8:8
3. Widzew Łódź 1 punkt, bramki 4:8

Jak widać, Widzewscy bramkarze, broniąc te rzuty karne, nie tylko ustanowili niesamowity rekord. Obrony tych rzutów karnych miały niebagatelny wpływ na zdobycie przez łódzki klub pierwszego w dziejach mistrzostwa!

Jerzy Miatkowski

## Koszaliński OZPN c.d.

## 1960/1961

W tym sezonie po raz pierwszy rozgrywki toczyły się systemem jesień – wiosna, więc doroczne obrady władz futbolowych okręgu przypadły w środku sezonu. Już w listopadzie 1960 roku zaczęto przygotowywać się do walnego zgromadzenia OZPN. Podczas obrad, w dniu 21 listopada członkowie Zarządu omówili działalność związku w ciągu mijającego roku, przeanalizowali działalność WGiD, Okręgowego Kolegium Sędziów oraz poszczególnych wydziałów związku<sup>1</sup>. Tydzień później odbył się zjazd Okręgowego Kolegium Sędziów, na którym dokonano wyboru władz tego ciała. Przewodniczącym został ponownie Władysław Gudalewski, sekretarzem J. Orliński, a skarbnikiem St. Trawiński<sup>2</sup>. 15 stycznia 1961 roku spotkała się na naradzie sekcja trenerska OZPN. Wybrano nowy Zarząd w składzie: przewodniczący mgr Leszek Wojciechowski, członkowie – M. Pich, Starosielski, Żukowski, mgr Krzysztofowicz, Domagała i Kostar. Podczas obrad nakreślono zadania na nadchodzący sezon. Najważniejsze z nich to podniesienie dyscypliny wśród zawodników, pogłębienie znajomości przepisów gry oraz rozszerzenie pracy z juniorami<sup>3</sup>. 22 stycznia 1961 roku w sali Technikum Ekonomicznego w Koszalinie delegaci obradujący podczas Zgromadzenia OZPN dokonali podsumowania wyników pracy w roku 1960 oraz określili zadania dla przyszłych władz na rok nadchodzący. W obradach uczestniczył delegat PZPN, znany trener Tadeusz Foryś. Za najważniejsze zadania uznano podniesienie poziomu sportowego oraz szkolenie kadr trenersko-instruktorskich oraz kształcenie nowych sędziów<sup>4</sup>. Wybrano nowe władze – prezesem OZPN został Aleksander Kajda z Koszalina, natomiast Zarząd miał ukonstytuować się na najbliższym posiedzeniu<sup>5</sup>. Delegatami na walny zjazd PZPN zostali: A. Kajda, J. Wnuk, S. Gudalewski i M. Mech<sup>6</sup>. Zgodnie z zapowiedzią na pierwszym posiedzeniu Zarządu OZPN wybrano zastępców prezesa (M. Mech, do spraw sportowo-organizacyjnych; J. Wnuk, przewodniczący WGiD; Fr. Pal, wydział szkolenia; W. Gudalewski, przewodniczący kolegium sędziów), sekretarza (A. Gaszyński), przewodniczącego referatu spraw młodzieżowych (P. Ostrowski), kapitana związkowego (Walerian Pytel), członka zarządu odpowiedzialnego za pracę w LZS (Krasowski) oraz skarbnika (A. Paniutycz)<sup>7</sup>. Postanowiono również, że prócz delegatów na walny zjazd PZPN *w celu bliższego zapoznania się z planami szkoleniowymi PZPN i wyciągnięcia wniosków do pracy OZPN* udadzą się także przewodniczący WGiD i przewodniczący sekcji trenerów Wojciechowski<sup>8</sup>. Podczas kolejnego posiedzenia Zarządu zostały opracowane plany pracy wydziałów OZPN<sup>9</sup>. Postulowane od dawna nasilenie pracy z młodzieżą (szkolenie młodzieży *zapewni systematyczny rozwój piłkarstwa i przyczyni się do podniesienia jego poziomu w województwie*)<sup>10</sup> dało świetny efekt w postaci tworzenia szkółek piłkarskich. Pierwsza szkołka powstała w Słupsku, jej organizacją zajęło się Ognisko TKKF „Zdrowie”, patronat objął OZPN. Szkołka, w której „uczyło się” około czterdziestu młodych chłopców,

---

<sup>1</sup> Okręgowe Kolegium Sędziów na cenzurowanym, „Głos Koszaliński” nr 279 (2519), 22.11.1960, s. 6.

<sup>2</sup> Burza w szklance wody, „Głos Koszaliński” nr 285 (2525), 29.11.1960, s. 6.

<sup>3</sup> Coraz bliżej sezonu piłkarskiego. Trenerzy przed walnym zebraniem OZPN, „Głos Koszaliński” nr 13 (2566), 16.01.1961, s. 6.

<sup>4</sup> Z obrad OZPN. Szkolenie juniorów – najważniejszą sprawą, „Głos Koszaliński” nr 19 (2572), 23.01.1961, s. 6.

<sup>5</sup> Tamże.

<sup>6</sup> Tamże.

<sup>7</sup> Amnestia dla piłkarzy? Zarząd OZPN „wystartował do pracy”, „Głos Koszaliński” nr 27 (2580), 1.02.1961, s. 6.

<sup>8</sup> Tamże.

<sup>9</sup> Z posiedzenia zarządu OZPN, „Głos Koszaliński” nr 39 (2592), 15.02.1961, s. 6.

<sup>10</sup> Sejmik kierowników sekcji. Piłkarze u progu sezonu, „Głos Koszaliński” nr 55 (2608), 6.03.1961, s. 6.

za patrona obrała Gerarda Cieślika<sup>11</sup>. W ten sposób rozpoczęły działalność popularne „Cieśliki”. Wkrótce powstały kolejne szkółki – w Ustce im. Mieczysława Gracza dla ok. 20 uczestników (z inicjatywy KS Korab przy miejscowej szkole podstawowej)<sup>12</sup> i w Białogardzie<sup>13</sup>. W ramach realizacji zadania podnoszenia poziomu piłkarstwa w województwie został w czerwcu 1961 roku zorganizowany kurs instruktorów piłki nożnej. Uczestniczyło w nim około 30 piłkarzy i działaczy<sup>14</sup>.

Koszalińska trzecia liga wystartowała 4 września 1960 roku i grała do 21 maja 1961 roku. Wśród 10 zespołów trzy były z Koszalina (Gwardia, Płomień i Bałtyk), dwa ze Szczecinka (Darzbór i Lechia) oraz po jednym ze Słupska (Czarni), Ustki (Korab), Białogardu (Iskra), Kołobrzegu (Kotwica) oraz Świdwina (Skrzydłaci). Zwraca uwagę fakt, że aż trzy zespoły reprezentowały pion wojskowy (Płomień, Lechia, Skrzydlaci). Sezon, rozgrywany po raz pierwszy w systemie jesień – wiosna, pozwolił wyłonić mistrza okręgu, który nie musiał, jak to było w roku ubiegłym, toczyć walki barażowej z mistrzem grupy szczecińskiej o udział w eliminacjach do II ligi państwowej. Również dziesięć zespołów wystartowało w rozgrywkach klasy A. Były to Gwardia i Gryf ze Słupska, Pogoń z Połczyna-Zdroju, Mewa Kołobrzeg, Victoria Sianów, Włókniarz Złocieniec, Sokół Karlino, Znicz Barwice oraz rezerwy szczecineckiego Darzboru i świdwińskich Skrzydlatych. Klasa B podzielona została na cztery grupy. Trzy z nich były dziesięciozespołowe, w jednej zagrało jedenaście drużyn. Toczyły się także rozgrywki w klasie C oraz rywalizacja juniorów w lidze okręgowej i klasie A.

### III liga Grupa XVIII – runda jesienna

**4 września 1960** („Głos Koszaliński” nr 212 (2452), 5.09.1960, s. 6  
oraz nr 215 (2455), 8.09.1960, s. 6)

**Płomień** Koszalin – **Bałtyk** Koszalin 5:3  
**Gwardia** Koszalin – **Skrzydłaci** Świdwin 6:0  
**Korab** Ustka – **Kotwica** Kołobrzeg 3:1 (2:1)  
**Lechia** Szczecinek – **Darzbór** Szczecinek 1:3 (1:0)  
**Czarni** Słupsk – **Iskra** Białogard 4:2 (2:2)

Do poważnego wypadku doszło podczas meczu, gdy środkowy napastnik Iskry kopnął w głowę leżącego bramkarza Czarnych Rumaczyka. Kontuzjowany zawodnik Czarnych odwieziony został do szpitala.

**11 września 1960** („Głos Koszaliński” nr 218 (2458), 12.09.1960, s. 6  
oraz nr 224 (2464), 19.09.1960, s. 6)

**Iskra** Białogard – **Bałtyk** Koszalin 1:2 (0:1)

Podczas zawodów doszło do ekscesów z udziałem publiczności. W „Głosie Koszalińskim” czytamy<sup>15</sup>: *Już przed rozpoczęciem meczu [...] publiczność wygwizdała sędziów, obrzucając ich różnymi wyzwiskami [...] Po zakończeniu zawodów białogardzcy kibice usiłovali nie wpuścić zawodników Bałtyku do samochodu. Po prostu chciano ich pobić [...] Samochód, którym przyjechała drużyna (gości) został obrzucony kamieniami [...] na stadionie nie było porządkowych.*

Wydarzeniami tymi zajęła się specjalna komisja powołana przez WKKFiT.

**Skrzydłaci** Świdwin – **Lechia** Szczecinek 0:2 (0:0)

**Płomień** Koszalin – **Gwardia** Koszalin 0:0

**Czarni** Słupsk – **Kotwica** Kołobrzeg 2:1 (1:1)

**13 września 1960** („Głos Koszaliński” nr 223 (2463), 17/18.09.1960, s. 4)

**Darzbór** Szczecinek – **Korab** Ustka 1:4 (0:2)

*Piłkarze Darzboru sprawili zawód swoim kibicom rozgrywając jeden z najgorszych meczów w swojej historii.*

<sup>11</sup> OZPN patronuje szkółce piłkarskiej w Słupsku, „Głos Koszaliński” nr 272 (2512), 14.11.1960, s. 6; Boratyński Marian, „Cieśliki” mieszkają w Słupsku, „Głos Koszaliński” nr 119 (2672), 19.05.1961, s. 8.

<sup>12</sup> W Ustce powstała szkółka piłkarska, „Głos Koszaliński” nr 87 (2640), 12.04.1961, s. 6.

<sup>13</sup> Nowa szkółka piłkarska powstaje w Białogardzie, „Głos Koszaliński” nr 185 (2737), 4.08.1961, s. 6.

<sup>14</sup> Kurs instruktorów piłkarstwa w Słupsku, „Głos Koszaliński” nr 141 (2694), 14.06.1961, s. 6; Zawiodły LZS... Na kursie instruktorów piłkarskich w Słupsku, „Głos Koszaliński” nr 146 (2699), 19.06.1961, s. 6.

<sup>15</sup> Chuligańskie wybryki w Białogardzie, „Głos Koszaliński” nr 220 (2460), 14.09.1960, s. 6.

**17 września 1960** („Głos Koszaliński” nr 224 (2464), 19.09.1960, s. 6)

**Bałtyk Koszalin – Gwardia Koszalin 1:3 (0:2)** sędzia Gudalewski, widzów 3000

0:1 Rupek 17’  
0:2 Paszek 23’  
0:3 Godula 55’  
1:3 Gąsowski

Wynik spotkania nie odpowiadał przebiegowi zawodów. Bałtyk był równorzędnym przeciwnikiem dla gwardzistów i sprawiedliwszy byłby podział punktów.

**18 września 1960** („Głos Koszaliński” nr 224 (2464), 19.09.1960, s. 6)

**Iskra Białogard – Kotwica Kołobrzeg 2:2 (0:0)**

**Czarni Słupsk – Darzbór Szczecinek 2:4 (2:2)**

bramki dla Czarnych: Matuszyński, M. Bartecki  
bramki dla Darzboru: Żukowski -2, Kapilewicz -1, Słowiński -1

Zasłużone zwycięstwo gości, którzy w pełni zrehabilitowali się za porażkę z Korabiem Ustka. Zawodnicy Darzboru pokazali *bardzo przyjemną dla oka, ładną grę techniczną, na którą słabo dysponowani w tym dniu Czarni nie potrafili znaleźć lekarstwa.*

**Korab Ustka – Skrzydlaci Świdwin 0:1 (0:1)**

**Lechia Szczecinek – Płomień Koszalin 2:0 (2:0)**

**25 września 1960** („Głos Koszaliński” nr 230 (2470), 26.09.1960, s. 6)

**Gwardia Koszalin – Lechia Szczecinek 0:3 (0:0)** s. Gudalewski w. 3000

0:1 Lasok 62  
0:2 Kozłowski 80  
0:3 Rudnicki 83’

Pierwsza połowa nie zapowiadała porażki gospodarzy, którzy zagraли dobrze i uzyskali przewagę, której jednak napastnicy nie potrafili wykorzystać. W drugiej połowie inicjatywę przejęli przyjezdni i przechyliłi szalę zwycięstwa na swoją korzyść. Mecz prowadzony był w dość ostrym tempie.

**Kotwica Kołobrzeg – Bałtyk Koszalin 1:1 (1:1)**

**Darzbór Szczecinek – Iskra Białogard 8:2 (7:0)**

**Skrzydłaci Świdwin – Czarni Słupsk 3:2 (2:1)**

**Korab Ustka – Płomień Koszalin 1:1 (0:0)**

**1 października 1960** („Głos Koszaliński” nr 236 (2476), 3.10.1960, s. 6)

**Gwardia Koszalin – Korab Ustka 3:1 (1:1)**

**2 października 1960** („Głos Koszaliński” nr 236 (2476), 3.10.1960, s. 6)

**Bałtyk Koszalin – Lechia Szczecinek 2:1 (2:0)**

**Kotwica Kołobrzeg – Darzbór Szczecinek 1:2**

**Czarni Słupsk – Płomień Koszalin 2:4 (1:2)**

**Iskra Białogard – Skrzydlaci Świdwin *nie odbył się***

**9 października 1960** („Głos Koszaliński” nr 242 (2482), 10.10.1960, s. 6)

**Płomień Koszalin – Iskra Białogard 5:1 (2:1)**

bramki dla Płomienia: Jakis -2, Rybicki, Sadowski, Kozłowski  
bramka dla Iskry: Gościński

Mimo zwycięstwa piłkarze Płomienia nie zachwycili swoją grą licznie przybyłej na zawody publiczności. Gra prowadzona był w wolnym tempie. Wysokie zwycięstwo koszalinian to efekt bardzo słabej postawy gości, których od większej porażki uratował dobrze spisujący się bramkarz.

**Bałtyk Koszalin – Darzbór Szczecinek 1:1 (0:1)** sędzia Bogusławski, widzów 3000

0:1 Kapilewicz  
1:1 Makaś 70’

W pierwszej połowie lepszą drużyną byli goście. Po zmianie stron zawodnicy Bałtyku przypuścili generalny szturm na bramkę Darzboru, spychając przeciwników do rozpaczliwej obrony. *Można powiedzieć, że to nie był nieustanny atak, a istne obłędzenie bramki.* Ten szturm skończył się jedynie wyrównującą bramką.

**Lechia Szczecinek – Korab Ustka 1:1 (1:0)**

**Czarni Słupsk – Gwardia Koszalin 0:1 (0:0)**

**Skrzydłaci Świdwin – Kotwica Kołobrzeg 4:3 (3:3)**

**16 października 1960** („Głos Koszaliński” nr 248 (2488), 17.10.1960, s. 6)

**Korab Ustka – Bałtyk Koszalin 2:0 (0:0)**

**Czarni Słupsk – Lechia Szczecinek 4:4 (3:2)**

Bramki dla Czarnych Mazurek -2, Kawka, Wróbel

Mimo deszczu zawody były ciekawe. Czterokrotnie gospodarze wychodzili na prowadzenie, goście wyrównywali.

**Gwardia Koszalin – Iskra Białogard 3:2 (3:1) sędzia Winiarski, widzów 1000**

Bramki dla Gwardii Piętoń -2, Godula, dla Iskry Bohdziewicz, Gościński

Goście zaimponowali ambicją i walecznością. Gwardia prowadząc dwoma bramkami zlekceważyła przeciwnika i niewiele brakowało by outsider wywodził z Koszalina punkt.

**Kotwica Kołobrzeg – Płomień Koszalin 4:4 (2:1)**

**Darzbór Szczecinek – Skrzydlaci Świdwin 4:1 (2:1)**

**22 października 1960** („Głos Koszaliński” nr 254 (2494), 24.10.1960, s. 6)

**Gwardia Koszalin – Kotwica Kołobrzeg 2:3 (0:0) sędzia Gudalewski**

Bramki dla Gwardii Świdzki i Godula

Mimo dużej przewagi gospodarze w pierwszej połowie nie zdołali zdobyć żadnej bramki. Po przerwie dwudziestominutowy napór piłkarzy kołobrzeskich przyniósł im dwie bramki. Gwardia zdołała wyrównać, ale *Decydująca o zwycięstwie bramka padła w ostatnich minutach gry z winy obrońców Gwardii.*

**23 października 1960** („Głos Koszaliński” nr 254 (2494), 24.10.1960, s. 6)

**Skrzydłaci Świdwin – Bałtyk Koszalin 0:0**

**Płomień Koszalin – Darzbór Szczecinek 2:2 (2:1) sędzia Ciepłowski**

Bramki dla Płomienia: Nitecki (karny), Wojnisz

Mimo, iż *Darzbór przewyższał przeciwników wyszkoleniem technicznym, celnością podań, nie mógł przeciwstawić się skutecznej grze wojskowych.* Stąd wynik remisowy, chociaż gościom udało się strzelić wyrównującą bramkę dopiero w 85 minucie.

**Lechia Szczecinek – Iskra Białogard 2:0 (1:0)**

**Korab Ustka – Czarni Słupsk 2:2 (2:1)**

1:0 Trąbka 13’

1:1 Matuszyński 26’

2:1 Trąbka 33’

2:2 Matuszyński

*Fatalny stan nawierzchni boiska oraz słaba dyspozycja strzałowa stanęły na przeszkodzie w zdobyciu bramek.* Mimo to, cztery razy piłka wpadła do siatki. Wynik sprawiedliwy.

**30 października 1960** („Głos Koszaliński” nr 260 (2500), 31.10.1960, s. 6)

**Darzbór Szczecinek – Gwardia Koszalin 2:2 (0:1)**

0:1 Wisznicki 38’

1:1 Hajdukiewicz 65’

2:1 Pawłowski 75’

2:2 Wisznicki

Remis pozwolił Darzborowi zakończyć rundę jesienną na pozycji lidera. Początkowo więcej z gry miała Gwardia i to ona wyszła na prowadzenie. *Po zmianie stron Darzbór przystępuje do huraganowych ataków.* Pozwoliło to gościom wyjść na prowadzenie, jednakże gwardziści tuż przed końcem zawodów zdołali doprowadzić do wyrównania.

**Iskra Białogard – Skrzydlaci Świdwin 2:3 (0:2)**

**6 listopada 1960** („Głos Koszaliński” nr 266 (2506), 7.11.1960, s. 6)

**Bałtyk Koszalin – Czarni Słupsk 2:5 (1:1)**

Na bardzo trudnym terenie (grząskie boisko) goście odnieśli nieco za wysokie zwycięstwo. Spotkanie na niezbyt wysokim poziomie, ale bardzo interesujące dzięki licznym sytuacjom podbramkowym.

**Iskra Białogard – Korab Ustka 1:1**

*Korab mimo braku czołowych zawodników zdołał uzyskać remis [...] z twardo grającą i zawsze niebezpieczną na swym terenie Iskrą.*

**Skrzydłaci Świdwin – Płomień Koszalin 2:4**

**Kotwica Kołobrzeg – Lechia Szczecinek 2:1**

*Po wyrównanej grze zwycięstwo odnieśli gospodarze.*





*Jesienna runda okazała się wielce pechowa dla bramkarza Czarnych Słupsk – Jerzego Rumaczyka. Utalentowany ten zawodnik trzykrotnie w spotkaniach mistrzowskich doznawał kontuzji. Za każdym razem wracał jednak na boisko, a wysoką formę osiągnął u schyłku sezonu walnie przyczyniając się m.in. do zwycięstwa swej drużyny w ostatnim meczu rundy jesiennej z Bałtykiem (5:2). Na zdjęciu: Rumaczyk w jednej ze swoich efektownych parad (sf), fot. M. Boratyński – „Głos Koszaliński” nr 272 (2512), 14.11.1960, s. 6*

### III liga – runda wiosenna

**12 marca 1961** („Głos Koszaliński” nr 61 (2614), 13.03.1961, s. 6)

*Na wszystkich pierwszych spotkaniach II rundy o mistrzostwo III ligi obecni byli przedstawiciele zarządu OZPN. W Koszalinie, przed meczem Płomień – Bałtyk krótkie przemówienie wygłosił prezes Zarządu OZPN A. Kajda. Również w Kołobrzegu, Świdwinie, Białogardzie, Szczecinku przedstawiciele OZPN, otwierając sezon piłkarski życzyli piłkarzom sukcesów w nadchodzących rozgrywkach.*

**Bałtyk Koszalin – Płomień Koszalin 3:1 (1:1)** sędzia Bogustawski (Słupsk)

0:1 Kozłowski (rz. karny) 28'  
1:1 Gąsowski (rz. karny) 32'  
2:1 Gąsowski 49'  
3:1 Gąsowski 70'

Od początku spotkania Bałtyk był drużyną lepszą i wygrał zasłużenie. Od pierwszego gwizdka sędziego miał wyraźną przewagę, ale szalę zwycięstwa na swoją stronę zdołał przechylić dopiero w drugiej połowie.

**Kotwica Kołobrzeg – Korab Ustka 0:1 (0:1)** sędzia Trawiński (Koszalin)

**Skrzydłaci Świdwin – Gwardia Koszalin 3:1 (0:1)** sędzia Gudalewski (Białogard)

Dulnik -2, Jakubczyk; Godula

Początkowo przeważali goście, ale *obnażyli oni braki kondycyjne* i przegrali wyraźnie.

**Darzbór Szczecinek – Lechia Szczecinek 1:1 (1:0)** sędzia Komecki (Koszalin), widzów 1000

1:0 samobójcza 35'  
1:1 Rudnicki 70'

Wynik zgodny z przebiegiem zawodów. W pierwszej połowie lepszy był Darzbór, po zmianie stron wojskowi.

**Iskra Białogard – Czarni Słupsk 2:4 (1:1)** sędzia Winiarski (Koszalin)

**19 marca 1961** („Głos Koszaliński” nr 67 (2620), 20.03.1961, s. 6)

**Korab Ustka – Darzbór Szczecinek 1:5 (1:0)**

Wynik nie odpowiada przebiegowi gry. Darzbór był na pewno drużyną lepszą, ale jego wygrana zbyt wysoka, *Korab jest nadal groźną drużyną na swoim terenie.*

**Gwardia Koszalin – Płomień Koszalin 3:1 (2:0)**

Wierchnicki, Paszel, Godula; Mąkaś

Duża przewaga Gwardii przed przerwą. Po zmianie stron inicjatywa należała do Płomienia.

**Lechia Szczecinek – Skrzydłaci Świdwin 2:1 (0:1)**

0:1 Tama 15'  
1:1 samobójczy 75'  
2:1 Tama

Przed przerwą lepszą drużyną byli wojskowi ze Świdwina. *Widmo utraty dwóch punktów poderwało piłkarzy szczecińskich do ataku.* Przyniosło to efekt i gospodarze zakończyli spotkanie zwycięsko.

**Bałtyk Koszalin – Iskra Białogard 3:0 (1:0)**

Heczko, Gąsowski, Tucki

Pewne zwycięstwo Bałtyku. *Iskra broniła się przed utratą większej ilości bramek, atakując sporadycznymi wypadami.*

**Kotwica Kołobrzeg – Czarni Słupsk 2:0 (1:0)**

Nieźły mecz Kotwicy i zasłużone zwycięstwo.

**26 marca 1961** („Głos Koszaliński” nr 73 (2626), 27.03.1961, s. 6)

**Gwardia Koszalin – Bałtyk Koszalin 4:1 (1:1)** sędzia Bogusławski (Słupsk) widzów 2000

0:1 Gąsowski 3'

1:1 Godula 14'

2:1 Godula 48'

3:1 Wierzchnicki 58'

4:1 Godula 70'

Zwycięstwo Gwardii jest w pełni zasłużone. *Przewyższali swoich przeciwników lepszym opanowaniem technicznym, szybkością, celnością strzałów i szeregiem ładnie przeprowadzonych akcji podbramkowych.*

**Płomień Koszalin – Lechia Szczecinek 5:1 (2:1)** sędzia Gudalewski (Białogard)

Kuczera -2, Żelazowski, ?, Kozłowski; Budzyński

Zwycięstwo Płomienia mogło być wyższe, *gdyby wykorzystany został rzut karny.* Wojskowi z Koszalina zagrali świetny mecz i zasłużenie wypunktowali słabo spisujących się gości.

**Skrzydłaci Świdwin – Korab Ustka 2:2 (2:0)**

Przed przerwą lepszą partię rozegrali gospodarze i zasłużenie prowadzili, po zmianie stron rozegrali się słupszczanie i zdołali doprowadzić do wyrównania. *Pod koniec meczu znów do głosu dochodzą Skrzydłaci [...] nie potrafili swojej przewagi wykazać strzałowo.*

**Darzbór Szczecinek – Czarni Słupsk 0:0**

*Mecz stał na słabym poziomie. Zawiedli gospodarze, którzy nie potrafili wykorzystać wielu dogodnych sytuacji podbramkowych [...] Darzbór nie wykorzystał rzutu karnego.*

**Kotwica Kołobrzeg – Iskra Białogard 5:1 (2:0)**

Smaczny -2, Nogolewski, Czaplewski, Warachowski;

Od pierwszego gwizdka sędziego gospodarze mieli wyraźną przewagę i tylko nieudolność napastników kołobrzeskich sprawiła, że mecz nie zakończył się jeszcze wyższym wynikiem.

**9 kwietnia 1961** („Głos Koszaliński” nr 85 (2638), 10.04.1961, s. 6)

**Płomień Koszalin – Korab Ustka 2:1 (2:0)** sędzia Oszustowicz, widzów 2000

1:0 Kozłowski 10'

2:0 Kuczera 35'

2:1 Hołubiec

Zasłużone zwycięstwo Wojskowych w meczu, który stał na niewysokim poziomie.

**15 kwietnia 1961** („Głos Koszaliński” nr 91 (2644), 17.04.1961, s. 6)

**Bałtyk Koszalin – Kotwica Kołobrzeg 3:0 (2:0)** sędzia Kowalczyk (Słupsk) widzów 2000

1:0 Gąsowski 9'

2:0 Pechman 24'

3:0 Pechman 75'

Zwycięstwo Bałtyku, *aczkolwiek zasłużone, jednak za wysokie.* [...] *Gdyby nie wyraźny pech i niedyspozycja strzałowa napastników, Kotwica mogła wywieźć z Koszalina nawet jeden punkt.*

**23 kwietnia 1961** („Głos Koszaliński” nr 97 (2650), 24.04.1961, s. 6)

**Korab Ustka – Gwardia Koszalin 0:2 (0:2)**

0:1 Paszel

0:2 Godula

Zasłużone zwycięstwo Gwardii. Od wyższej porażki uchroniły portowców słupek (czterokrotnie) i poprzeczka.

**Płomień Koszalin – Czarni Słupsk 2:0 (0:0)**

1:0 Żelechowski

2:0 Wiśniewski

Słupszczanie nie byli zespołem gorszym, ale nie potrafili wykorzystać kilku dogodnych do zdobycia bramki okazji.

**Lechia Szczecinek – Bałtyk Koszalin 2:2 (1:1)**

1:0 Rudnicki 2'

1:1 Gąsowski 37'

2:1 Gąsowski 68'

2:2 Kałka 70'

*W ogólnym przekroju meczu Bałtyk był zespołem lepszym.*

**Darzbór Szczecinek – Kotwica Kołobrzeg 1:2 (1:1)**

0:1 Osadnik 23'

1:1 samobójcza 43'

1:2 Rogalewski 75'

Lepszą drużyną byli gospodarze. Po przerwie Darzbór urządza ostre strzelanie na bramkę Kotwicy i nie schodzi z pola bramkowego gości [...] Najlepszym zawodnikiem na boisku był bramkarz gości Stachak. W 85 minucie Darzbór nie wykorzystał rzutu karnego.

**Skrzydłaci Świdwin – Iskra Białogard 1:2 (0:1)**

**27 kwietnia 1961** („Głos Koszaliński” nr 101 (2654), 28.04.1961, s. 2)

**Lechia Szczecinek – Gwardia Koszalin 0:1 (0:1)** sędzia Bogusławski (Słupsk)

0:1 Piętoń 30'

W ogólnym przekroju meczu Lechia miała przewagę w polu, lecz gwardziści przewyższali swoich przeciwników lepszymi umiejętnościami technicznymi i skuteczniejszymi akcjami podbramkowymi.

**Iskra Białogard – Darzbór Szczecinek 2:2 (2:0)**

**Czarni Słupsk – Skrzydlaci Świdwin 2:0 (0:0)** sędzia Komecki

1:0 M. Bartecki

2:0 M. Bartecki

**30 kwietnia 1961** („Głos Koszaliński” nr 104 (2657), 2.05.1961, s. 6)

**Gwardia Koszalin – Czarni Słupsk 1:1 (1:1)** sędzia Wcisłowski (Szczecinek) widzów 2000

0:1 Węgrzyn (rz. karny) 23'

1:1 Godula 43'

Drużyną nieco lepszą byli gwardziści, ale zaprzepaścili wiele okazji do zdobycia bramki. Ostateczny wynik nie krzywdzi ani gospodarzy, ani też gości.

**Darzbór Szczecinek – Bałtyk Koszalin 4:3 (1:1)** sędzia Szczerbatko (Białogard)

0:1 Tucki 7'

1:1 Pawłowski 26'

pozostałe bramki Kuźnicki -2, Stawiński; Heczko

Sprawiedliwym wynikiem byłby remis. W drużynie gospodarzy świetną partię rozegrał szesnastoletni Kuźnicki.

**Korab Ustka – Lechia Szczecinek 5:0**

Nieoczekiwane, ale zasłużone zwycięstwo beniaminka z Ustki.

**Iskra Białogard – Płomień Koszalin 1:3**

Przeigrana ta już ostatecznie pogrzebała szanse Iskry na utrzymanie się w III lidze.

**Kotwica Kołobrzeg – Skrzydlaci Świdwin 1:2<sup>16</sup>**

**6 maja 1961** („Głos Koszaliński” nr 109 (2662), 8.05.1961, s. 6)

**Płomień Koszalin – Kotwica Kołobrzeg 2:0 (1:0)**

Makaś, Żelechowski

Przewagę w pierwszej połowie mieli goście, byli jednak nieporadni pod bramką Wojskowych. Jeden wypad gospodarzy przed przerwą przyniósł im prowadzenie. Po przerwie Wojskowi zagrali lepiej i zdobyli drugą bramkę przypieczętowującą ich zwycięstwo.

**7 maja 1961** („Głos Koszaliński” nr 109 (2662), 8.05.1961, s. 6)

**Bałtyk Koszalin – Korab Ustka 7:1 (3:0)** sędzia Bogusławski (Słupsk)

Gąsowski -5, Pechman, Stojek; ?

Mecz na rozmoakłym boisku przyniósł ostre strzelanie zawodników koszalińskich. Piłkarze z Ustki nie potwierdzili wysokiej formy prezentowanej w poprzedniej kolejce.

**Lechia Szczecinek – Czarni Słupsk 3:2 (2:0)**

1:0 Danielewicz (rz. karny) 10'

2:0 Rudnicki 17'

3:0 Rudnicki (rz. karny) 50'

3:1 Bartecki 75'

3:2 Bartecki

Dość szybka gra na rozmoakłym boisku przyniosła zwycięstwo gospodarzom. Na kwadrans przed zakończeniem spotkania prowadzili oni 3:0, ambitni słupszczanie potrafili w samej końcówce zdobyć dwa gole, ale na wyrównanie zabrakło już czasu.

**Iskra Białogard – Gwardia Koszalin 1:1 (1:0)**

Sprawiedliwy remis outsidersa z czołową drużyną trzeciej ligi był niemałą sensacją tej kolejki.

**Skrzydłaci Świdwin – Darzbór Szczecinek 0:2 (0:0)**

**13 maja 1961** („Głos Koszaliński” nr 115 (2668), 15.05.1961, s. 6)

**Czarni Słupsk – Korab Ustka 3:0 (1:0)**

**14 maja 1961** („Głos Koszaliński” nr 115 (2668), 15.05.1961, s. 6)

**Bałtyk Koszalin – Skrzydlaci Świdwin 1:2 (1:1)**

1:0 Mackiewicz 14'

1:1 Jakubczyk 30'

---

<sup>16</sup> W „Głosie Koszalińskim” wynik 5:3 dla Kotwicy. Kolejne tabele i tabela końcowa świadczą, że mecz zakończył się zwycięstwem Skrzydlatych 2:1.

1:2 Jakubczyk 60'

Meczu przebiegał pod znakiem przewagi Bałtyku. *Jednak strzały napastników Bałtyku grzęzły w lesie nóg piłkarzy Skrzydlatych.* Po zdobyciu drugiej bramki goście grali na czas i udało im się wywieźć z Koszalina punkty.

**Darzbór Szczecinek – Płomień Koszalin 2:1 (0:1) sędzia Gudalewski (Białogard)**

0:1 Sadowski 4'

1:1 Kapilewicz 70'

2:1 Tuchalski 78'

Wojskowi z Koszalina w pierwszej połowie mieli lekką przewagę. *Po zmianie boisk inicjatywę w swoje ręce przejmują gospodarze.* Przyniosło im to sukces, dziki strzałom Kapilewicza i Tuchalskiego zdobyli dwa punkty i prowadzenie w tabeli.

**Kotwica Kołobrzeg – Gwardia Koszalin 2:2 (0:1)**

**Iskra Białogard – Lechia Szczecinek 3:5 (2:3)**

**21 maja 1961** („Głos Koszaliński” nr 121 (2674), 22.05.1961, s. 6)

**Lechia Szczecinek – Kotwica Kołobrzeg 0:0**

*Obie drużyny prowadziły grę otwartą przeprowadzając szereg ładnych akcji podbramkowych.* Nieudolność napastników nie pozwoliła na strzelenie choćby jednej bramki. Remis nie uratował drużyny z Kołobrzegu przed spadkiem.

**Gwardia Koszalin – Darzbór Szczecinek 2:2 (0:1) sędzia Kukucki (Gdańsk)**

0:1 Słowiński 20'

0:2 Słowiński 60'

1:2 Kurelski 85'

2:2 Piętoń 88'

Decydujące o tytule spotkanie zakończyło się remisem. *Dzięki szczęśliwemu – dla drużyny szczecineckiej – remisowi Darzbór zdobył upragniony tytuł mistrza III ligi i prawo awansu do II ligi.* Mecz przebiegał pod znakiem przewagi gospodarzy, ale dopiero w ostatnim kwadransie potrafili dwukrotnie zmusić do kapitulacji bramkarza gości; było to jednak za mało by zawody zakończyć sukcesem.

**Płomień Koszalin – Skrzydlaci Świdwin 0:3 (0:1) sędzia Reszko (Kołobrzeg), widzów 2000**

0:1 Hibner

0:2 Hibner

0:3 samobójcza (Szymiczek)

*W ogólnym przekroju meczu drużyna Skrzydlatych była zespołem lepszym, choć wyszkoleniem technicznym ustępowała przeciwnikowi. Niemniej jednak jej zwycięstwo jest w pełni zasłużone. W ten sposób Skrzydlaci uratowali III ligowy byt.*

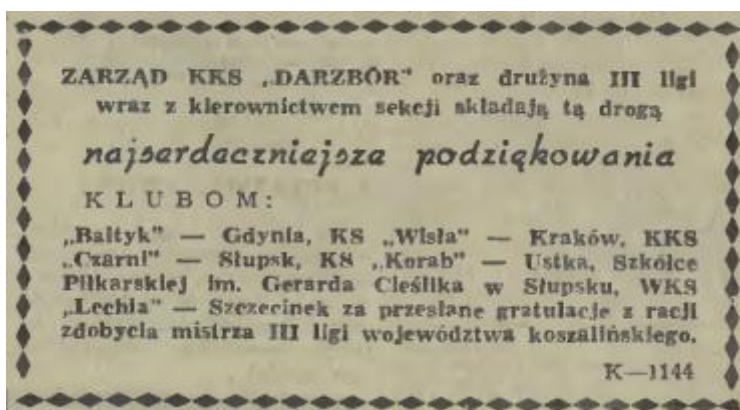
**Czarni Słupsk – Bałtyk Koszalin 3:1 (0:0)**

**Korab Ustka – Iskra Białogard 3:2 (2:1)**

III liga grupa XVIII		m	pkt	+	-	=	Z	R	P
1	Darzbór Szczecinek	18	25	46	28	18	10	7	1
2	Gwardia Koszalin	18	24	37	23	14	9	6	3
3	Płomień Koszalin	18	20	40	33	7	8	4	6
4	Lechia Szczecinek	18	19	31	32	-1	7	5	6
5	Bałtyk Koszalin	18	18	38	34	4	7	4	7
6	Czarni Słupsk	18	18	38	34	4	7	4	7
7	Skrzydłaci Świdwin	18	18	28	36	-8	8	2	8
8	Korab Ustka	18	17	29	34	-5	5	5	8
9	Kotwica Kołobrzeg	18	15	30	33	-3	5	5	8
10	Iskra Białogard	18	6	27	57	-30	1	4	13
		180	180	344	344	0	67	46	67

*Darzbór Szczecinek mistrzostwo III ligi oraz udział w eliminacjach do II ligi. Spadek do klasy A Kotwica Kołobrzeg i Iskra Białogard.*

III liga grupa XVIII		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Darzbór Szczecinek		2:2	2:1	1:1	4:3	0:0	4:1	1:4	2:1	8:2
2	Gwardia Koszalin	2:2		3:1	0:3	4:1	1:1	6:0	3:1	2:3	3:2
3	Płomień Koszalin	2:2	0:0		5:1	3:5	2:0	0:3	2:1	2:0	5:1
4	Lechia Szczecinek	1:3	0:1	2:0		2:2	3:2	2:1	1:1	0:0	2:0
5	Bałtyk Koszalin	1:1	1:3	3:1	2:1		2:5	1:2	7:1	3:0	3:0
6	Czarni Słupsk	2:4	0:1	2:4	4:4	3:1		2:0	3:0	2:1	4:2
7	Skrzydłaci Świdwin	0:2	3:1	2:4	0:2	0:0	3:2		2:2	4:3	1:2
8	Korab Ustka	1:5	0:2	1:1	5:0	2:0	2:2	0:1		3:1	3:2
9	Kotwica Kołobrzeg	2:1	2:2	4:4	2:1	1:1	2:0	1:2	0:1		5:1
10	Iskra Białogard	2:2	1:1	1:3	3:5	1:2	2:4	2:3	1:1	2:2	



„Głos Koszaliński” nr 141 (2694), 14.06.1961, s. 6

## ELIMINACJE O WEJŚCIE DO II LIGI

**Szczecinek, 9 lipca 1961** („Głos Koszaliński” nr 163 (2716), 10.07.1961, s. 4

**Darzbór Szczecinek – Warta Poznań 2:3 (0:2)** sędzia Smółczyński (Szczecin), widzów 4000

(**Darzbór:** Nowakowski I (Zajęc) – Kramer, Rynkun, Łukasiewicz – Szmagliński, Wiśniewski – Nowakowski, Sławiński, Kapilewicz, Kuźnicki (Pancewicz), Pawłowski; **Warta:** Mamysz – Chudy, Szmulczyk, Kasmucki – Osuch, Chlebowski – Radziński, Bartoszak, Błanyk, Kielar, Wolanicki)

0:1 Chlebowski 7'  
0:2 Radziński 20'  
1:2 Pancewicz 60'  
1:3 Bartoszak 70'  
2:3 Kapilewicz 78'

Zacięty mecz, którego sprawiedliwym zakończeniem byłby remis. Strzelone na początku zawodów bramki pozwoliły Warcie kontrolować przebieg meczu; ataki gospodarzy nie przyniosły im w efekcie punktów, bowiem obrona gości była doskonale zorganizowana.

**Żagań, 16.07.1961** („Gazeta Zielonogórska” nr 167 (2767), 17.07.1961, s. 6;

„Głos Koszaliński” nr 169 (2722), 17.07.1961, s. 4)

**Czarni Żagań – Darzbór Szczecinek 3:2 (2:2)** sędzia Składzion (Kraków), widzów 3000

(**Czarni:** Janik – Wolny, Czyż, Kmieciak – Zawadzki, Łakomski – Kokot, Soroko, Dytko, Podemski, Targosz (Biegaj); **Darzbór:** Iwanowski – Kramer, Rynkun, Szolonowicz – Szmagliński, Wiśniewski – Nowakowski, Kuźmicki, Kapilewicz, Słowiński, Pawłowski)

0:1 samobójcza (Czyż) 5'  
0:2 Kuźmicki 5'  
1:2 Targosz 7'  
2:2 Dytko 29'  
3:2 Targosz 62'

Zwycięstwo Czarnych było całkowicie zasłużone i cyfrowo nieco za małe [...] Darzbór to wyrównany ale bardzo przeciętny o prymitywnej technice zespół („Gazeta Zielonogórska”)

**Szczecin, 22.07.1961** („Głos Koszaliński” nr 175 (2727), 24.07.1961, s. 6;

„Kurier Szczeciński” nr 172 (5285), 25.07.1961, s. 6

**Czarni Szczecin – Darzbór Szczecinek 2:1 (0:0) sędzia Witkowski (Wrocław), widzów 4000**

1:0 Noiński 81'  
2:0 Ziótkowski 84'  
2:1 Nowakowski 86'

wg „Głosu Koszalińskiego” bramki Sławiński, Lewandowski i Rusiecki

Dwie całkowicie sprzeczne relacje z tego meczu. „Kurier Szczeciński” (mecz w Szczecinie) napisał o przewadze gospodarzy i ich nieporadności pod bramką gości oraz bramkach w ostatnich minutach gry. Natomiast „Głos Koszaliński” pisał o przewadze Darzboru w pierwszej połowie i bramce przez tę drużynę strzeloną oraz postawie bramkarza gospodarzy, który uchronił zespół od większej porażki oraz o przewadze Czarnych w drugiej połowie meczu.

**Poznań 26.07.1961** („Głos Koszaliński” nr 179 (2731), 28.07.1961, s. 6

**Warta Poznań – Darzbór Szczecinek 4:0 (1:0)**

**Szczecinek, 6.08.1961** („Głos Koszaliński” nr 187 (2739), 7.08.1961, s. 4;  
„Gazeta Zielonogórska” nr 185, 7.08.1961, s. 6

**Darzbór Szczecinek – Czarni Żagań 1:3 (0:1) sędzia Jura (Kraków)**

(**Darzbór:** Komisarczyk – Kramer, Rynkun, Łukaszewicz – Szmagliński, Wiśniewski – Nowakowski, Kuźnicki (Pancewicz), Kapilewicz, Sławiński, Pawłowski; **Czarni:** Janik – Wolny, Czyż, Kmieciak – Łakomski, Soroko – Dytko, Zawadzki, Targosz, Biegaj)

0:1 Soroko -12'  
1:1 Kapilewicz 50'  
1:2 Targosz 52'  
1:3 Dytko 89'

Czarni byli drużyną lepszą i wygrali zasłużenie. Mecz był prowadzony w szybkim tempie i obfitował w szereg ładnych zagrań szczególnie ze strony zwycięskiej drużyny, która na terenie koszalińskim zaprezentowała się z jak najlepszej strony („Gazeta Zielonogórska”)

**Szczecinek, 13.08.1961** („Głos Koszaliński” nr 193 (2745), 14.08.1961, s. 4)

**Darzbór Szczecinek – Czarni Szczecin 0:3 (0:2) sędzia Florowski (Łódź)**

0:1 Noiński 11'  
0:2 Paczanowski (rz. karny)  
0:3 samobójcza (Iwanowski) 72'

W pierwszej połowie przewagę mieli piłkarze ze Szczecinka, nie potrafili jednak zdobyć bramki, co więcej, już w 11 minucie goście zdołali dwukrotnie zmusić do kapitulacji bramkarza Darzboru. Po przerwie zaznaczyła się przewaga Czarnych, którzy o klasę przewyższali swoich przeciwników.

Grupa I<sup>17</sup>

O wejście do II ligi		m	pkt	+	-	=	Z	R	P
1	Czarni Szczecin	6	12	13	2	11	6	0	0
2	Warta Poznań	6	6	12	10	2	3	0	3
3	Czarni Żagań	6	6	8	9	-1	3	0	3
4	Darzbór Szczecinek	6	0	6	18	-12	0	0	6
		24	24	39	39	0	12	0	12

Do dalszych gier zakwalifikowali się Czarni Szczecin.

O wejście do II ligi		1	2	3	4
1	Czarni Szczecin		3:0	1:0	2:1
2	Warta Poznań	1:3		4:1	4:0
3	Czarni Żagań	0:1	1:0		3:2
4	Darzbór Szczecinek	0:3	2:3	1:3	

<sup>17</sup> Radoń Albin, *Piłka nożna w Polsce w latach 1921-1966. Tabele i zestawienia*, Warszawa 1969, s. 163.

**KLASA A**

Klasa A		m	pkt	+	-	=	Z	R	P
1	Gryf Słupsk	18	33	67	16	51	15	2	1
2	Pogoń Połczyn Zdrój	18	24	52	31	21	10	4	4
3	Mewa Kołobrzeg	18	23	57	40	17	10	3	5
4	Victoria Sianów	18	23	49	40	9	11	1	6
5	Darzbór II Szczecinek	18	20	71	52	19	9	2	7
6	Gwardia Słupsk	18	19	50	47	3	8	3	7
7	Włókniarz Złocieniec	18	11	32	63	-31	5	1	12
8	Sokół Karlino	18	11	48	71	-23	4	3	11
9	Znicz Barwice	18	9	37	78	-41	4	1	13
10	Skrzydłacy II Świdwin	18	8	30	55	-25	2	4	12
		180	180	493	493	0	78	24	78

\*

Klasa A		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Gryf Słupsk		2:2	0:0	3:2	6:1	3:2	10:1	2:0	7:0	2:1
2	Pogoń Połczyn Zdrój	4:1		1:2	5:0	4:1	2:2	2:0	8:2	3:1	1:1
3	Mewa Kołobrzeg	2:7**	2:5		3:2	5:2	5:1	5:2	6:3	7:0**	6:2
4	Victoria Sianów	0:4	1:1	1:0		5:2	2:1	5:1	3:1**	7:1	3:0
5	Darzbór II Szczecinek	0:4	6:0	5:1	2:3		3:4	6:1	9:2**	10:2	6:2
6	Gwardia Słupsk	0:1	2:1	3:1	3:5	6:6		3:4	7:2	2:7	1:0
7	Włókniarz Złocieniec	0:2	1:3	0:4	5:1	2:4	0:3		5:3****	3:2	2:2
8	Sokół Karlino	1:5****	5:3	2:2	2:5	2:3	3:3	2:0		9:1	7:3
9	Znicz Barwice	0:5	2:3	1:1	3:4	2:4	0:1	6:2	5:1		4:1
10	Skrzydłacy II Świdwin	0:3	0:4	3:5	3:0	1:1	2:6	0:3*	1:1	8:0	

Walkover. Na boisku 4:1, w drużynie Skrzydlatych grał nieuprawniony zawodnik. \*\* wyniki podane w „Głosie Koszalińskim” weryfikowane później w tabelach cząstkowych i końcowej: Mewa – Znicz 8:0 – prawidłowy 7:0, Victoria – Sokół 3:3 – prawidłowy 3:1, Darzbór II – Sokół 11:0 – prawidłowy 9:2, Mewa – Gryf 2:2 – prawidłowy 2:7. \*\*\* wyniki ustalone na podstawie analizy tabel: Sokół – Gryf 1:5, Włókniarz – Sokół 5:3. Za bezcenną pomoc w ustaleniu prawidłowego kształtu tabeli dziękuję dr Jarosławowi Owsiańskiemu.

Zespół Polonii Świdwin, uczestnik poprzedniej edycji klasy A wystąpił w tym sezonie jako drugi zespół Skrzydlatych. Mistrzem klasy A został Gryf Słupsk. Do III ligi awansowały Gryf Słupsk i Pogoń Połczyn-Zdrój. Do klasy B spadły Skrzydłacy II Świdwin i Znicz Barwice.

**KLASA B****Grupa koszalińska:**

Orzeł Dygowo, Bałtyk II Koszalin, Gwardia II Koszalin, Płomień II Koszalin, Iskra II Białogard, Błyskawica, Mewa II Kołobrzeg, LZS Gościno

**Grupa słupska:**

Sława Sławno, Bytovia, Gryf II Słupsk, Szkwat Darłowo, Czarni II Słupsk, Dębica, Plon Polanów, Czarni Bytów, Potęgowo

**Grupa szczecińska:**

Sparta Złotów, Lechia II Szczecinek, Piast Człuchów, Jedność Zakrzewo, Włókniarz Okonek, Wielim Gwda Wielka, Lech Czaplinek, Start Miastko, Tarnówka, Iskra, Czarni Czarne

**Grupa drawska:**

Orzeł Wałcz, Drawa Drawsko Pomorskie, Orzeł II Wałcz, Jedność Tuczno, LZS Kołacz, Pogoń II Połczyn-Zdrój, Budowlani, Kalisz Pomorski, Orłęta Lekowo, Mirosławiec

Zwycięzcy grup (Orzeł Dygowo, Sława Sławno, Sparta Złotów, Orzeł Wałcz) oraz drugi zespół z grupy szczecińskiej (Lechia II Szczecinek) rozegrali baraże o wejście do klasy A. Z walki tej zwycięsko wyszły zespoły Orła Wałcz i Sławy Sławno.

**PUCHAR FEDERACJI KOLEJARZY**

19.04.1961 Lech Poznań – Czarni Słupsk 6:2 (3:1)

## NIKTÓRE MECZE TOWARZYSKIE

11.09.1960	Darzbór Szczecinek – Dynamo Rostock 4:2
6.11.1960	Gryf Słupsk – Lechia Gdańsk 0:7 (0:3)
13.11.1960	Gwardia Koszalin – Reprezentacja WOP i KBW 7:0 (4:0)
20.11.1960	Płomień Koszalin – Zawisza Bydgoszcz 6:2 (0:0)
20.11.1960	Błękitni Stargard Szczeciński – Skrzydlaci Świdwin remis (prawdopodobnie 0:0)
4.12.1960	Skrzydłaci Świdwin – Błękitni Stargard Szczeciński 1:0
26.02.1961	Gwardia Słupsk – Korab Ustka 2:0 (0:0)
5.03.1961	Gwardia Koszalin – Gryf Słupsk 2:1 (2:1)
12.03.1961	Gwardia Słupsk – Pogoń Lębork 3:1 (0:0)
13.04.1961	Gwardia Koszalin – Gwardia Słupsk 2:3 (1:1)
28.05.1961	Bałtyk Koszalin – Płomień Koszalin 1:2 (0:1) (puchar ZM TRZZ)
28.05.1961	Orzeł Wałcz – Darzbór Szczecinek 5:3
4.06.1961	Czarni Słupsk – Lechia Gdańsk 1:3 (1:1)
11.06.1961	Gwardia Koszalin – Gwardia Warszawa 2:4 (1:1)
15.06.1961	Słupsk – Unia Racibórz 1:3 (0:2)
17.06.1961	Darzbór Szczecinek – Olimpia Grudziądz 5:1 (3:0)
22.06.1961	Czarni Słupsk – Kurs instruktorów p.n. 6:0 (3:0)
25.06.1961	Malchow (NRD) – Gwardia Koszalin 3:5 (2:3)
28.06.1961	Empor Neustrelitz – Gwardia Koszalin 0:3 (0:1)
2.07.1961	Słupsk – Korab Ustka 3:2 (1:0)
2.07.1961	Turbine Neubrandenburg – Gwardia Koszalin 2:4 (0:2)
5.07.1961	Dynamo Passewalk – Gwardia Koszalin
9.07.1961	Darzbór Szczecinek – Schwerin (młodz.) 0:2 (0:1)
19.07.1961	Gwardia Koszalin – Płomień Koszalin 7: 1

## PUCHAR MIAST

4.06.1961	Koszalin – Słupsk 2:2 (2:1)
-----------	-----------------------------

## JUNIORZY<sup>18</sup>

Liga juniorów rozgrywana była w dwóch grupach. Północna: Gwardia Koszalin, Gryf Słupsk, Gwardia Słupsk, Czarni Słupsk, Iskra Białogard, Kotwica Kołobrzeg; Południowa: Darzbór Szczecinek, Lechia Szczecinek, Bytovia, Sparta Złotów, Pogoń Połczyn-Zdrój, Piast Człuchów. Mistrzami grup zostały drużyny Gwardii Koszalin i Lechii Szczecinek. Mistrzem okręgu została Lechia po pokonaniu Gwardii na stadionie w Szczecinku 1:0 (1:0).

## Mistrzostwa Polski

11.06 Zryw Chorzów – Lechia Szczecinek 9:0<sup>19</sup> (5:0)

17.06 Lechia Szczecinek – Zryw Chorzów 0:5 (0:1)

Do dalszych rozgrywek zakwalifikował się Zryw Chorzów

---

<sup>18</sup> „Głos Koszaliński” nr 134 (2687) 6.06.1961, s. 6, nr 145 (2698), 18.06.1961, s. 4; „Trybuna Robotnicza” nr 137 (5413), 12.06.1961, s. 4.

<sup>19</sup> Radoń Albin, *Piłka nożna w Polsce w latach 1921-1966. Tabele i zestawienia*, Warszawa 1969, s. 240 podał błędnie wynik tego spotkania 5:0. Warto zaznaczyć, że w meczu tym dla chorzowian bramki zdobywali m. in. przyszli reprezentanci Polski Szołtysik i Banaś.



Puchar dr. Michałowicza

31.05 Koszalin – Szczecin 3:5 (3:2)

1.06 Koszalin – Bydgoszcz 0:1 (0:0)

Puchar Przeworskiego

3.06 Koszalin – Szczecin 1:3 (1:0)

4.06 Koszalin – Białystok 3:1 (0:0)

## 1961/1962

We wrześniu 1961 roku OZPN podjął uchwałę, w której zaprotestowano przeciwko decyzji, że okręgowi koszalińskiemu przyznano tylko dwa miejsca w czwartej grupie planowanej ligi międzyokręgowej<sup>20</sup>.

WGiD okręgu nie przeprowadził rozgrywek Pucharu Polski na szczeblu okręgowym. Zorientowano się o tym dopiero wówczas, gdy PZPN nadesłał do Koszalina zestawienie par na szczeblu centralnym. W ten sposób zespoły z okręgu koszalińskiego oddały pierwsze mecze pucharowe walkowerem. Nie udało się uzyskać zgody centrali na rozegranie spotkań pucharowych w nieco późniejszym terminie<sup>21</sup>.

10 grudnia 1961 roku odbyła się w Koszalinie wojewódzka konferencja trenerów, instruktorów i pomocników instruktorów piłki nożnej<sup>22</sup>. Wziął w niej udział przedstawiciel PZPN, Tadeusz Foryś. 21 stycznia w Koszalinie obradowali sędziowie; podczas obrad, w których wziął udział prezes OZPN A. Kajda, zwrócono uwagę na konieczność szkolenia jurorów i *werbowania kandydatów do gwizdka sędziowskiego*<sup>23</sup>. 28 stycznia 1962 roku w sali Technikum Ekonomicznego w Koszalinie miało miejsce walne zebranie Okręgowego Związku Piłki Nożnej<sup>24</sup>. W obradach uczestniczył prezes PZPN Wit Hanke. Nadal przykładano wielką wagę do szkolenia piłkarskiego narybku<sup>25</sup>. Postulowano organizowanie drużyn trampkarzy przy zespołach trzecioklasowych i A-klasowych. Zebrani wnioskowali o zwiększenie klasy A do 12 drużyn oraz automatyzm awansów z klas niższych do wyższych, bez konieczności rozgrywania baraży. OZPN zawarł porozumienie z Kuratorium Oświaty o *współpracy, wychowaniu i szkoleniu młodzieży szkolnej w dyscyplinie piłki nożnej*<sup>26</sup>. Kolejna szkółka piłkarska powstała w Drawsku Pomorskim<sup>27</sup>.

Zgodnie z zaleceniami władz okręgu zorganizowane zostały kolejne kursy dla instruktorów piłki nożnej – w marcu w Bytowie<sup>28</sup>, w czerwcu w Słupsku<sup>29</sup>.

---

<sup>20</sup> *Było nie było, potargować TRZEBA! Oficjalny protest OZPN*, „Głos Koszaliński” nr 279 (2832), 22.09.1961, s. 10.

<sup>21</sup> *Skandaliczne „przeoczenie” działaczy wyeliminowało piłkarzy z Pucharu Polski*, „Głos Koszaliński” nr 280 (2833), 23.11.1961, s. 8.

<sup>22</sup> *Przed „sejmikiem” trenerów piłkarskich*, „Głos Koszaliński” nr 293 (2846), 8.12.1961, s. 6; *Na marginesie „sejmiku” trenerów piłkarskich*, „Głos Koszaliński” nr 295 (2848), 11.12.1961, s. 6.

<sup>23</sup> *Sejmik sędziów piłkarskich*, „Głos Koszaliński” nr 20 (2885), 23.01.1962, s. 6.

<sup>24</sup> *Szkolenie narybku w centrum uwagi*, „Głos Koszaliński” nr 25 (2890), 29.01.1962, s. 6.

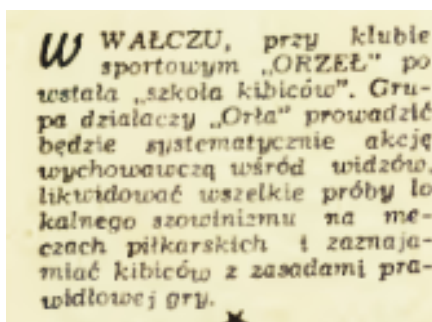
<sup>25</sup> St. Figiel, *„Głos” rozmawia z trenerem Forysiem. Szkolić „sztubaków”!*, „Głos Koszaliński” nr 295 (2848), 11.12.1961, s. 6.

<sup>26</sup> *Na zdrowie piłkarstwu. Układ o współpracy OZPN z Kuratorium*, „Głos Koszaliński” nr 299 (2852), 15.12.1961, s. 6.

<sup>27</sup> *W Drawsku powstała szkółka piłkarska*, „Głos Koszaliński” nr 291 (2844), 6.12.1961, s. 6.

<sup>28</sup> *W Bytowie. Kurs piłkarski*, „Głos Koszaliński” nr 68 (2933), 20.03.1961, s. 6.

<sup>29</sup> *W czerwcu. Kurs instruktorów piłki nożnej*, „Głos Koszaliński” nr 69 (2934), 21.03.1961, s. 6.



„Głos Koszaliński” nr 229 (2782), 25.09.1961, s. 5

W zorganizowanym przez „Głos Koszaliński” plebiscyie na pięciu najlepszych sportowców i trzech najlepszych trenerów województwa piłkę nożną reprezentowali Jerzy Rumaczyk, bramkarz Czarnych Słupsk i Józef Gąsowski, futbolista Bałtyku Koszalin. Rumaczyk zajął ósme miejsce, a piąte miejsce wśród trenerów zdobył Jerzy Krzysztofowicz, również z Czarnych Słupsk<sup>30</sup>.



Jerzy Rumaczyk i Józef Gąsowski – „Głos Koszaliński” nr 310 (2863), 28.12.1961, s. 6, nr 9 (2874), 10.01.1962, s. 6

### III liga Grupa XVIII – runda jesienna

**19 sierpnia 1961** („Głos Koszaliński” nr 199 (2751), 21.08.1961, s. 4)

**Gwardia Koszalin – Bałtyk Koszalin 3:3 (2:2)**

Piętoń -3; Tucki, Malinowski, Gąsowski

Gwardziści od 40 minuty grali w dziesiątkę, bowiem poważnej kontuzji (złamana noga) doznał Makiewicz. Wynik sprawiedliwy.

**20 sierpnia 1961** („Głos Koszaliński” nr 199 (2751), 21.08.1961, s. 4)

**Gryf Słupsk – Darzbór Szczecinek 2:2 (1:1)**

<sup>30</sup> Bramkarz o „kocim” refleksie, „Głos Koszaliński” nr 310 ((2863), 28.12.1961, s. 6, *Wierny swoim barwom*, nr 9 (2874), 10.01.1962, s. 6, nr 25 (2890), 29.01.1962, s. 6.

Gierczuk -2; Słowiński, Szmagliński

Goście, zdecydowanie lepsi technicznie, nie potrafili wykorzystać wielu dogodnych sytuacji podbramkowych. Wraz z upływem czasu *gra wyraźnie zaostrzyła się, w czym zwłaszcza celowali gospodarze.*

**Pogoń** Połczyn-Zdrój – **Skrzydłaci** Świdwin 1:3 (0:2)

Lepecki; Hibner -3

*Drużyną lepszą technicznie byli goście, odnosząc zasłużone zwycięstwo.*

**Płomień** Koszalin – **Korab** Ustka 2:1 (1:0)

**Lechia** Szczecinek – **Czarni** Słupsk 1:2 (0:2)

Łasak; Kalinowski, Tarna

Bardzo słabe widowisko. Lepszą drużyną byli słupszczanie i chociaż po przerwie gra się nieco wyrównała, wygrali gospodarze.

**27 sierpnia 1961** („Głos Koszaliński” nr 205 (2758), 28.08.1961, s. 4)

**Gryf** Słupsk – **Czarni** Słupsk 0:2 (0:1)

**Bałtyk** Koszalin – **Płomień** Koszalin 0:4 (0:1)

0:1 Żelechowski 10’

0:2 Żelechowski 48’

0:3 Flanek 51’

0:4 samobójcza (Rusinek)

Słaby mecz, więc obie drużyny *sprawiły duży zawód kibicom piłkarskim w Koszalinie.* Zasłużone, chociaż nieco zbyt wysokie zwycięstwo wojskowych.

**Korab** Ustka – **Lechia** Szczecinek 2:3 (0:1)

**Darzbór** Szczecinek – **Pogoń** Połczyn-Zdrój 3:3 (0:3)

0:1 Piotrowski 3’

0:2 Piotrowski 21’

0:3 Lepecki 26’

1:3 Pawłowski 52’

2:3 Słowiński (rz. karny) 65’

3:3 Haniec 68’

*Mecz zaczął się sensacyjnie.* Po pierwszej połowie faworyzowany zespół ze Szczecinka przegrywał trzema bramkami. Dopiero po zmianie stron gospodarze rozpoczęli szturm na bramkę Pogoni i zdołali doprowadzić do remisu.

**Skrzydłaci** Świdwin – **Gwardia** Koszalin 0:3 (0:3)

**2 września 1961** („Głos Koszaliński” nr 211 (2764), 4.09.1961, s. 4)

**Gwardia** Koszalin – **Darzbór** Szczecinek 0:3 (0:0) sędzia Dubis (Białogard), widzów 2000

Kuźnicki -2, Pawłowski

W drużynie gości nie było słabych punktów. Po tym zespole *widać było pewien szlif, który zdobyli w trakcie eliminacyjnych walk o wejście do II ligi.*

**3 września 1961** („Głos Koszaliński” nr 211 (2764), 4.09.1961, s. 4)

**Pogoń** Połczyn-Zdrój – **Gryf** Słupsk 2:3 (1:1)

**Płomień** Koszalin – **Skrzydłaci** Świdwin 3:0 (1:0)

Szybka, stojąca na dobrym poziomie gra. Zasłużone zwycięstwo gospodarzy.

**Lechia** Szczecinek – **Bałtyk** Koszalin 5:1 (0:1)

**Czarni Słupsk** – **Korab** Ustka 3:0 (1:0) sędzia Mikołajczak (Koszalin)

Tama-2, Wróbel

Obie drużyny nie wykorzystały rzutów karnych. Słaby mecz, rozczarowali, mimo zwycięstwa Czarni.

**9 września 1961** („Głos Koszaliński” nr 217 (2770), 11.09.1961, s. 6)

**Gryf** Słupsk – **Korab** Ustka 5:0 (2:0)

Lucewicz -2, Sala, Rychlewicz, Jezierski

*Gra była szybka i ciekawa.* Słupszczanie ruszyli od początku zawodów do ataku, który przyniósł im dwie bramki. Po przerwie goście zdobyli przewagę, ale nie potrafili zdobyć bramki. Pod koniec spotkania ponownie do głosu doszli gospodarze, którzy jeszcze trzykrotnie zmusili do kapitulacji bramkarza Korabia.

**10 września 1961** („Głos Koszaliński” nr 217 (2770), 11.09.1961, s. 6)

**Skrzydłaci** Świdwin – **Lechia** Szczecinek 2:2 (0:0)

**Darzbór** Szczecinek – **Płomień** Koszalin 0:0

Sprawiedliwy remis. Początkowo przeważał Darzbór, po dwudziestu minutach gra się wyrównała, a po przerwie więcej z gry miał Płomień.

**Pogoń** Połczyn-Zdrój – **Gwardia** Koszalin 3:4 (1:0)

**Czarni Słupsk** – **Bałtyk** Koszalin 3:0 (2:0)

1:0 Bartecki III 1’

2:0 Bartecki III (rz. wolny)

3:0 Bartecki III

Wyraźna przewaga słupeczan i pewne zwycięstwo.

**17 września 1961** („Głos Koszaliński” nr 223 (2776), 18.09.1961, s. 6)

**Lechia Szczecinek – Darzbór Szczecinek 0:2 (0:1)**

Pawłowski, Wiśniewski

**Czarni Słupsk – Skrzydlaci Świdwin 4:0 (1:0)**

1:0 M. Bartecki  
2:0 Kalinowski II  
3:0 Węgrzyn  
4:0 Wróbel

Czarni mieli pełną kontrolę nad meczem i wygrali zasłużenie. Od wyższej porażki Skrzydlatych uratował świetnie grający bramkarz.

**Gwardia Koszalin – Gryf Słupsk 4:4 (3:1)**

Gwardia prowadząc 4:2 straciła dwie bramki w ostatnich minutach gry.

**Płomień Koszalin – Pogoń Połczyn-Zdrój 5:2 (4:1)**

*Mimo zwycięstwa koszalinianie zgrali jednak słabo. Mecz zaczął się od prowadzenia gości, potem gospodarze opanowali sytuację i pewnie zwyciężyli. Przy rezultacie 5:2 kontuzji uległ gołkiper gości i zastąpił go w bramce jeden z obrońców, który do końca meczu nie wpuścił już bramki.*

**Korab Ustka – Bałtyk Koszalin 3:2 (1:1)**

**23 września 1961** („Głos Koszaliński” nr 229 (2782), 25.09.1961, s. 6)

**Gryf Słupsk – Bałtyk Koszalin 4:1 (3:0)**

**Gwardia Koszalin – Płomień Koszalin 0:0**

Lepszą drużyną był Płomień. Wojskowi przewyższali przeciwników *techniką i lepszym opanowaniem piłki* [...] *Spotkanie nabrąoby większych rumieńców gdyby nie słaby sędzia.*

**24 września 1961** („Głos Koszaliński” nr 229 (2782), 25.09.1961, s. 6)

**Skrzydłaci Świdwin – Korab Ustka 3:2**

**Darzbór Szczecinek – Czarni Słupsk 2:1 (2:0)** sędzia Boguszewicz (Białogard) widzów 2000

1:0 Pawłowski 30'  
2:0 Wiśniewski (rz. karny) 35'  
2:1 Szyłański 52'

Zasłużona porażka Czarnych. Darzbór praktycznie przez cały mecz miał przewagę, dopiero *Ostatnie 15 minut należą do Czarnych.*

**Pogoń Połczyn-Zdrój – Lechia Szczecinek 1:1 (0:1)**

**30 września 1961** („Głos Koszaliński” nr 235 (2788), 2.10.1961, s. 8)

**Czarni Słupsk – Pogoń Połczyn-Zdrój 3:0 (1:0)**

Tama -2, Węgrzyn

*Gospodarze przez całe spotkanie mieli wyraźną przewagę i gdyby nie słaba gra ataku – wygraliby je w wyższym stosunku.*

**Bałtyk Koszalin – Skrzydlaci Świdwin 0:1 (0:1)**

Obie drużyny wypadły bardzo blado (*Spotkanie stało na kompromitująco słabym poziomie.*)

**1 października 1961** („Głos Koszaliński” nr 235 (2788), 2.10.1961, s. 8)

**Płomień Koszalin – Gryf Słupsk 1:0 (1:0)**

**Lechia Szczecinek – Gwardia Koszalin 3:1 (1:0)**

Rudnicki, Lasok, Braun; NN

**Korab Ustka – Darzbór Szczecinek 0:0**

Lepszą drużyną byli goście.

**15 października 1961** („Głos Koszaliński” nr 247 (2800), 16.10.1961, s. 6)

**Gwardia Koszalin – Czarni Słupsk 1:2 (1:0)** sędzia Hołubiec (Sławno), widzów 2000

1:0 Kurelski 40'  
1:1 Węgrzyn 55'  
1:2 Tama (rz. karny) 60'

Lepiej rozpoczęli spotkanie gwardziści. Swoją przewagę udokumentowali bramką. Po zmianie stron przewagę zyskali słupeczanie. *Mecz stał na przeciętnym poziomie.*

**Płomień Koszalin – Lechia Szczecinek 1:1 (1:0)** sędzia Karmelita (Słupsk)

1:0 Buczek 15'  
1:1 Budkiewicz 60'

Więcej z gry mieli wojskowi z Koszalina, ale w sumie wynik nie krzywdzi żadnej ze stron.

**Gryf Słupsk – Skrzydlaci Świdwin 5:2 (2:1)**

Gierczuk -2, Nawrot, Jezierski, Lucewicz; NN

*Mecz stał na słabym poziomie. Drużyną lepszą byli gospodarze.*

**Pogoń** Połczyn-Zdrój – **Korab** Ustka 2:0 (0:0)

Zasłużone zwycięstwo gospodarzy. Portowców od większej porażki uchronił świetnie grający bramkarz.

**Darzbór** Szczecinek – **Bałtyk** Koszalin 1:1 (1:1)

1:0 Pancewicz 21'

1:1 Stolek 35'

Początkowo lepiej prezentowali się goście, ale po dwudziestu minutach gry do głosu doszli gospodarze. Mimo znacznej przewagi zdołali tylko zremisować z najsłabszą drużyną rozgrywek.

**22 października 1961** („Głos Koszaliński” nr 253 (2806), 23.10.1961, s. 6)

**Czarni** Słupsk – **Płomień** Koszalin 2:1 (0:1)

Węgrzyn (rz. karny), Sokołowski; Żelichowski

*Mecz stał na niezłym poziomie. Gra była szybka i ciekawa. Gospodarze wygrali zasłużenie.*

**Lechia** Szczecinek – **Gryf** Słupsk 5:2 (1:0) sędzia Komecki (Kołobrzeg)

Lasok -2, Rudnicki -2, Stojanowski; Kulaka -2

Nic nie zapowiadało tak przekonującego zwycięstwa Lechii. Pierwsza połowa meczu była wyrównana, po przerwie inicjatywę przejęli gospodarze i zwyciężyli zasłużenie.

**Korab** Ustka – **Gwardia** Koszalin 3:4 (1:1)

Lepsza technicznie Gwardia zasłużenie zwyciężyła w tym stojącym na dobrym poziomie spotkaniu.

**Bałtyk** Koszalin – **Pogoń** Połczyn-Zdrój 3:0 (0:0) sędzia Ciepłowski (Słupsk)

1:0 Stojek 50'

2:0 Grande 60'

3:0 Stojek 87'

Słaby mecz, *obie drużyny prześcigały się w niecelności podań*. Po wyrównanej pierwszej połowie, w drugiej zaznaczyła się przewaga Bałtyku.

**Skrzydłaci** Świdwin – **Darzbór** Szczecinek 2:1 (0:1)

Lepszą drużyną byli goście, ale ich atak zawodził pod bramką przeciwnika. Gospodarze dopiero pod koniec przejęli inicjatywę, wyrównali, a potem zdobyli zwycięską bramkę.

### III liga – runda wiosenna

**17 marca 1962** („Głos Koszaliński” nr 67 (2932), 19.03.1962, s. 6)

**Płomień** Koszalin – **Korab** Ustka 2:3 (2:1) sędzia Bogustawski (Słupsk)

1:0 Makaś (rz. wolny) 7'

1:1 Domański 35'

2:1 Ostrowski 41'

2:2 Pluta (rz. karny) 56'

2:3 Bugaczyk 67'

Pierwsza połowa nie zapowiadała zwycięstwa Korabii. Od początku spotkania zaatakowali piłkarze usteckich, szybko zdobyli prowadzenie, a tuż przed przerwą, gdy goście wyrównali, zdołali zdobyć drugą bramkę. Po przerwie, grający z wiatrem goście uzyskali przewagę i zasłużenie wygrali.

Inauguracja drugiej rundy rozgrywek odbyła się w słonecznej pogodzie. Przed spotkaniem grała orkiestra wojskowa, a przed pierwszym gwizdkiem sędziego okolicznościowe przemówienie wygłosił przez OZPN A. Kajda.

**18 marca 1962** („Głos Koszaliński” nr 67 (2932), 19.03.1962, s. 6)

**Bałtyk** Koszalin – **Gwardia** Koszalin 2:1 (1:0) sędzia Trawiński

1:0 Tucki 45'

1:1 Godula 51'

2:1 Tucki

Pierwsza połowa upłynęła pod znakiem przewagi Bałtyku. *Po zmianie boisk gwardziści przystąpili do huraganowych ataków*. Dzięki temu wyrównali, ale ostatnie słowo należało do Bałtyku.

**Darzbór** Szczecinek – **Gryf** Słupsk 0:2 (0:2)

0:1 Jezierski 2'

0:2 Gierczuk 22'

Zasłużone zwycięstwo Gryfa, który miał w pierwszej połowie zdecydowaną przewagę nad gospodarzami. Po przerwie Darzbór zagrał znacznie lepiej, pozwoliło to jednak tylko na uniknięcie dalszych strat bramkowych.

**Skrzydłaci** Świdwin – **Pogoń** Połczyn-Zdrój 1:2 (0:0)

0:1 Łepecki 47'

0:2 Łepecki 65'

1:2 Filipczak 78'

*Przykry zawód sprawili swoim kibicom piłkarze Skrzydlatych przegrywając na własnym boisku*. Lepszą drużyną byli wojskowi, potyczynianie nadrabiali wszelkie braki ambicją i dzięki niej zdobyli dwa punkty.

**Czarni** Słupsk – **Lechia** Szczecinek 1:1 (1:0)

1:0 Wierchnicki 17'

1:1 Adler 58'

Płyta boiska pokryta była licznymi kałużami, które w dużym stopniu utrudniały prowadzenie normalnej gry. W tych warunkach należy uznać, że wynik jest sprawiedliwy i odzwierciedla przebieg gry, która nie stała na zbyt wysokim poziomie.

**24 marca 1962** („Głos Koszaliński” nr 73 (2938), 26.03.1962, s. 6)

**Gwardia Koszalin – Skrzydlaci Świdwin 4:0 (2:0)** sędzia Winiarski (Szczecinek)

1:0 Godula 40'  
2:0 Piętoń 42'  
3:0 Godula 80'  
4:0 Kozłowski 83'

[...] bramkarz Mandziuk (...) uwijał się jak w ukropie, ale nie był w stanie uratować Skrzydlatych od wysokiej porażki. Gwardia była zespołem lepszym i wygrała zastąpienie.

**25 marca 1962** („Głos Koszaliński” nr 73 (2938), 26.03.1962, s. 6)

**Bałtyk Koszalin – Płomień Koszalin 4:4 (1:1)** sędzia Stolarczyk (Koszalin)

1:0 Gąsowski  
1:1 Frąckiewicz 41'  
2:1 Heczka 52'  
3:1 57'  
3:2 Makaś 63'  
3:3 Makaś 77'  
4:3 Tucki 80'  
4:4 Makaś

Bez względu na lepszą drużyną był Płomień, natomiast *Bałtyk stosował groźne wypady, dzięki czemu uzyskiwał aż trzykrotnie prowadzenie*. Najlepszym graczem spotkania był bramkarz Bałtyku – Podburaczyński.

**Czarni Słupsk – Gryf Słupsk 0:0** sędzia Bogusławski (Słupsk)

*Spotkanie stało na dobrym poziomie. Gra była szybka i ciekawa. W pierwszej połowie nieco lepsze wrażenie sprawiali Czarni, w drugiej przewagę uzyskali gryfici.*

**Lechia Szczecinek – Korab Ustka 2:2 (1:0)** sędzia Szczerbatko (Białogard)

1:0 Molina 22'  
1:1 Wolicki 47'  
1:2 Pluta (rz. karny) 48'  
2:2 Adler (rz. karny) 89'

*Lechia przeprowadzała składne ataki, zawodząc jednak w sytuacjach podbramkowych. Wynik spotkania był dużą niespodzianką.*

**Pogoń Połczyn-Zdrój – Darzbór Szczecinek 1:3 (1:1)** sędzia Waliński (Kołobrzeg)

Mincel; NN

Po pierwszej, wyrównanej, połowie, w drugiej goście uzyskali znaczną przewagę i zastąpienie zwyciężyli. Zły stan boiska spowodował, że spotkanie nie stało na dobrym poziomie.

**1 kwietnia 1962** („Głos Koszaliński” nr 79 (2944), 2.04.1962, s. 6)

**Darzbór Szczecinek – Gwardia Koszalin 0:2 (0:1)** sędzia Gudalewski (Białogard)

0:1 Godula 30'  
0:2 Piętoń 65'

*Mecz stał na dobrym poziomie. Gwardziści byli zespołem lepszym i wygrali zastąpienie. Po stracie drugiej bramki gospodarze praktycznie zrezygnowali z walki o poprawę wyniku.*

**Skrzydłaci Świdwin – Płomień Koszalin 1:2 (1:0)** sędzia Pakuła (Kołobrzeg)

1:0 Filipek 28'  
1:1 Frąckiewicz (rz. karny) 60'  
1:2 Frąckiewicz 73'

Wojskowi z Koszalina grali ostro, skończyło się to w 41 minucie usunięciem z boiska Kriesę przez sędziego. Gospodarze uzyskali prowadzenie i nie usiłowali podwyższyć wyniku. Koszalinianie, mimo gry w osłabieniu przechylili szalę zwycięstwa na swoją korzyść.

**Bałtyk Koszalin – Lechia Szczecinek 4:0 (3:0)** sędzia Reszka (Słupsk)

1:0 Pechman 13'  
2:0 Stojek 22'  
3:0 Heczko (rz. wolny) 40'  
4:0 Heczko (rz. wolny) 60'

*Bałtyk zagrał z „zębem”, przeprowadzał składne akcje i zastąpienie wygrał.*

**Korab Ustka – Czarni Słupsk 2:0 (2:0)** sędzia Bogusiewicz (Białogard)

Muc, Wolicki

Pierwszej w sezonie porażki doznał lider rozgrywek w Ustce. Lepszą drużyną byli Czarni, ale nie poradzili sobie na pokrytym kałużami boisku z grającymi prostymi środkami gospodarzami. Spotkanie stało na słabym poziomie, słabo też spisywał się sędzia.

**Gryf Słupsk – Pogoń Połczyn-Zdrój 6:0 (3:0)** sędzia Wcisłowski (Szczecinek)

Hawrot -3, Sala -2, Kminikowski

Zdecydowane i zasłużone zwycięstwo słupszczyzan. Bramkarz pogoni Madej obronił rzut karny wykonywany przez Lucewicza.

**7 kwietnia 1962** („Głos Koszaliński” nr 85 (2950), 9.04.1962, s. 6)

**Gwardia Koszalin – Pogoń Połczyn-Zdrój 2:2 (2:0) sędzia Hołubiec (Sławno)**

1:0 samobójczy  
2:0 Godula  
2:1  
2:2

Lepszą drużyną była Gwardia. Rezultat spotkania *jest niczym innym, jak wynikiem nonszalanckiej gry całej jedenastki miejscowych, a przede wszystkim niezaradności i zawiłym kombinacjom piątki ofensywnej Gwardii.*

**8 kwietnia 1962** („Głos Koszaliński” nr 85 (2950), 9.04.1962, s. 6)

**Płomień Koszalin – Darzbór Szczecinek 1:3 (0:1) sędzia Oszustowicz (Białogard)**

0:1 Gładkowski 30'  
0:2 Ropek 55'  
0:3 Pawłowski 60'  
1:3 Frąckiewicz (rz. karny) 90'

W pierwszej połowie nieznaczną przewagę posiadali koszalińscy wojskowi. Potem do głosu doszli piłkarze ze Szczecinka i zasłużenie zwyciężyli.

**Bałtyk Koszalin – Czarni Słupsk 1:2 (1:1) sędzia Komecki (Kołobrzeg)**

0:1 Matuszyński  
1:1 Heczko (rz. karny) 40'  
1:2 Matuszyński (rz. karny) 88'

*Mecz [...] przebiegał w zasadzie bez historii. Prowadzenie dla Czarnych uzyskał Matuszyński efektowną bramką z pół obrotu [...] nieuchronnie w górę róg bramki. Oba rzuty karne, według sprawozdania prasowego, problematyczne.*

Zarząd Bałtyku odwołał się do Zarządu PZPN w sprawie tego meczu, uważając, że zawodnik Czarnych Matuszyński był nieuprawniony do występu w tych zawodach. Co prawda jego karencję Zarząd OZPN skrócił o 48 godzin, ale karencja nie jest karą nałożoną na zawodnika, lecz przepisem statutowym i jako taki nie podlega on skróceniu. W związku z tym Zarząd PZPN nakazał powtórzenie meczu<sup>31</sup>.

**Lechia Szczecinek – Skrzydlaci Świdwin 3:0 (0:0) sędzia Trojaczek (Słupsk)**

1:0 Iwanowski 48'  
2:0 Iwanowski 81'  
3:0 Jakubowski 84'

Początkowo obie drużyny grało słabo: *Odnosiło się wrażenie, że na boisku występują drużyny... B-klasowe.* Potem, zwłaszcza za sprawą gospodarzy, działo się znacznie lepiej. Zwycięstwo Lechii w pełni zasłużone.

**Korab Ustka – Gryf Słupsk 1:1 (0:0) sędzia Karmelita (Słupsk)**

0:1 48'  
1:1 Pluta 87'

Remisując z Gryfem stoczniovcy potwierdzili niezłą formę zasygnalizowaną już w poprzednim spotkaniu. *Oba zespoły powinny być zadowolone z podziału punktów.*

**15 kwietnia 1962** („Głos Koszaliński” nr 91 (2956), 16.04.1962, s. 8)

**Gryf Słupsk – Gwardia Koszalin 2:2 (1:2) sędzia Winiarski (Szczecinek)**

Kminikowski, Gierczuk; Paszel, Świdorski

*Gospodarze będąc faworytami meczu w spotkaniu z koszalińską Gwardią zdołali zaledwie i to w szczęśliwy sposób zdobyć jeden punkt. Gryfici zdołali wyrównać dopiero w 82 minucie. Sędzia dopuścił do zbyt ostrej gry.*

**Pogoń Połczyn-Zdrój – Płomień Koszalin 1:4 (1:1) sędzia Bogusiewicz (Białogard)**

Marciniak; Makaś, Ostrowski, Wiśniewski, Sznięrewicz

Wysokie, ale zupełnie zasłużone zwycięstwo wojskowych z Koszalina, którzy mieli przez cały mecz wyraźną przewagę.

**Darzbór Szczecinek – Lechia Szczecinek 1:1 (0:0) sędzia Waleński (Kołobrzeg)**

0:1 Partyka (rz. wolny)  
1:1 Słowiński (rz. karny) 78'

Drużyny podzieliły się punktami i był to sprawiedliwy wynik.

**Skrzydłaci Świdwin – Czarni Słupsk 1:0 (0:0) sędzia Trawiński (Koszalin)**

Szczepański

Silny, porywisty wiatr bardzo przeszkadzał w grze, toteż spotkanie stało na słabym poziomie. Napastnicy Czarnych nie potrafili wykorzystać wielu okazji do zdobycia bramki. Pieczętowanie pilnowany wyborowy strzelec Czarnych, Matuszyński, z powodu brutalnej gry został przez sędziego usunięty z boiska.

**Bałtyk Koszalin – Korab Ustka 3:1 (1:0) sędzia Bogusławski (Słupsk)**

1:0 Pechman 12'  
2:0 Tacki 46'  
2:1 Rożek 51'  
3:1 Heczko 90'

Mimo dość przeciętnej gry piłkarze Bałtyku wygrali. Było to zasługą napastników, *którzy w przeciwieństwie do Korabii mieli lepiej w tym dniu nastawione celowniki.*

<sup>31</sup> A to niespodzianka! Jutro powtórka meczu Bałtyk – Czarni, „Głos Koszaliński” nr 111 (2976), 9.05.1962, s. 6.

**28 kwietnia 1962** („Głos Koszaliński” nr 103 (2968), 30.04.1962, s. 6)

**Bałtyk Koszalin – Gryf Słupsk 1:1 (1:0)** sędzia Wcisłowski (Szczecinek)

1:0 Heczko (rz. wolny) 42'

1:1 Grolnik

Przed przerwą grający z wiatrem Bałtyk posiadał przewagę, po zmianie stron role się odwróciły i to goście „przycisnęli” koszalinian. Wynik sprawiedliwy.

**29 kwietnia 1962** („Głos Koszaliński” nr 103 (2968), 30.04.1962, s. 6)

**Korab Ustka – Skrzydlaci Świdwin 3:0 (0:0)** sędzia Oszustowicz (Białogard)

1:0 Pluta

2:0 Domański

3:0 Boguszczyk

Gra stała na dobrym poziomie.

**Czarni Słupsk – Darzbór Szczecinek 2:2 (1:2)** sędzia Hołubiec (Sławno)

1:0 Matuszyński

1:1 Słowiński (rz. karny)

1:2 Ropek 42'

2:2 Tama 62'

Po wyrównanej pierwszej połowie, w drugiej gospodarze uzyskali dość znaczną przewagę.

**Lechia Szczecinek – Pogoń Połczyn-Zdrój 4:0 (3:0)** sędzia Matusiak (Koszalin)

1:0 Malina 17'

2:0 Pastyka 21'

3:0 Iwanowski 30'

4:0 Iwanowski 80'

Gra przebiegała od początku do ostatniego gwizdka sędziego pod dyktando gospodarzy. Mieli oni szereg okazji do zdobycia zwycięskiej bramki, *ale rozpaczliwie broniący jednego punktu piłkarze Darzboru zdołali utrzymać wynik remisowy*. Sędzia dopuścił do ostrej, a nawet brutalnej gry i wydał sporą ilość mylnych werdyktów.

**Płomień Koszalin – Gwardia Koszalin 1:3 (1:2)** sędzia Stachyra (Słupsk)

0:1 Godula 20'

1:1 Kryze 21'

1;2 Godula 42'

1'3 Godula 65'

W koszalińskich derbach lepsi okazali się gwardziści. Mecz stał na dobrym poziomie i mógł się podobać publiczności.

**6 maja 1962** („Głos Koszaliński” nr 109 (2974), 7.05.1962, s. 6)

**Gryf Słupsk – Płomień Koszalin 5:0 (2:0)** sędzia Komecki (Kołobrzeg) widzów 2000

Gierczuk -2, Kminkowski, Grolnik, Hawrot

Zastużone zwycięstwo gryfitów, którzy przez cały czas mieli znaczną przewagę nad przeciwnikiem i mogli wygrać jeszcze większą (różnicą) bramek. Sędzia Tadeusz Komecki prowadził 350-ty mecz w swojej karierze.

**Gwardia Koszalin – Lechia Szczecinek 3:0 (1:0)** sędzia Kowalczyk (Słupsk) widzów 3000

Godula -2, Piętoń; NN

Gospodarze zagrali bardzo dobry mecz; *gdyby atak gwardzistów miał lepiej nastawione celowniki to zespół szczecinecki wyjechałby z pokaznym bagażem bramek*.

**Darzbór Szczecinek – Korab Ustka 3:0 (3:0)** sędzia Gudalewski (Białogard)

1:0 Pawłowski 17'

2:0 Ropek 35'

3:0 Ropek 43'

Korab wystąpił w nieco osłabionym składzie, bowiem aż trzech czołowych zawodników było kontuzjowanych w meczu z Czarnymi i nie było gotowych do występu w tym meczu. Darzbór miał od początku spotkania przewagę i wygrał zasłużenie. W drugiej połowie rzutu karnego dla drużyny ze Szczecinka nie wykorzystał Słowiński.

**Skrzydłaci Świdwin – Bałtyk Koszalin 0:1 (0:1)** sędzia Dubis (Białogard)

0:1 Rusiniak (rz. karny)

Mecz wyrównany, ale stojący na niskim poziomie. Sprawiedliwym wynikiem byłby w tym spotkaniu remis.

**Pogoń Połczyn-Zdrój – Czarni Słupsk 1:3 (0:0)** sędzia Trawiński (Koszalin)

Mincel; Wirzchnicki, Tama, Matuszyński

Do przerwy to niezłe spotkanie miało wyrównany przebieg. W drugiej odsłonie meczu Czarni uzyskali przewagę i wygrali zdecydowanie.

**10 maja 1962** („Głos Koszaliński” nr 113 (2978), 11.05.1962, s. 2)

**Bałtyk Koszalin – Czarni Słupsk 1:3 (1:2)**

Mackiewicz; Tama, Sokołowski, samobójcza

Powtórzony mecz z 8 kwietnia 1962.

**13 maja 1962** („Głos Koszaliński” nr 115 (2980), 14.05.1962, s. 6)

**Czarni Słupsk – Gwardia Koszalin 1:2 (1:0)** sędzia Gudalewski (Białogard) widzów 5000



1:0 Tama 8'  
1:1 Kozłowski 47'  
1:2 Godula 58'

Przed meczem odbyło się losowanie totolotka (wygrały numery 4, 5, 10, 15, 32, 49 i dodatkowy 20). *Mecz po ciekawym przebiegu zakończył się nieoczekiwanym zwycięstwem gości.*

**Skrzydłaci Świdwin – Gryf Słupsk 1:3 (0:1) sędzia Waleński (Kołobrzeg)**

Szczepański; Gierczuk -2, Kminikowski

Zasłużone zwycięstwo gości, którzy *byli [...] zespołem lepszym, mając przez cały czas spotkania wyraźną przewagę.*

**Bałtyk Koszalin – Darzbór Szczecinek 2:6 (0:1) sędzia Reszka (Słupsk)**

Mackiewicz -2; Pawłowski -3, Pancewicz (rz. karny), Popławski, Ropek

Źle zagrał blok obronny gospodarzy. *Mecz nie stał na najlepszym poziomie, ale mógł się podobać ze względu na szybkie akcje i dużo gorących spięć podbramkowych.*

**Lechia Szczecinek – Płomień Koszalin 3:2 ((2:1) sędzia Bogusławski (Słupsk)**

1:0 Deneka 10'  
1:1 Ostrowski 30'  
2:1 Braun 44'  
2:2 Ostrowski (rz. karny) 55'  
3:2 Braun 72'

Świetny mecz obu wojskowych zespołów. *Takiego meczu, stojącego na dobrym poziomie, kibice tamtejsi nie oglądali od kilku lat.*

**Korab Ustka – Pogoń Połczyn-Zdrój 2:2 (2:1) sędzia Stolarczyk (Koszalin)**

Pluta, Muc; NN

Punkt zdobyty w Ustce przez piłkarzy z Połczyna był ich dużym sukcesem i niespodzianką.

**19 maja 1962** („Głos Koszaliński” nr 121 (2978), 21.05.1962, s. 6)

**Płomień Koszalin – Czarni Słupsk 0:1 (0:0) sędzia Oszustowicz (Białogard)**

0:1 Wierchnicki 57'

W związku z dużym ciężarem gatunkowym, spotkanie nie stało na wysokim poziomie. Szczególnie spięci wydawali się Czarni, którzy, by zdobyć mistrzostwo okręgu, musieli wygrać. Dopięli swego, ale mecz był bardzo wyrównany i wojskowi z Koszalina mieli wiele okazji, by pokrzyżować szyki słupeczczanom.

**20 maja 1962** („Głos Koszaliński” nr 121 (2978), 21.05.1962, s. 6)

**Gryf Słupsk – Lechia Szczecinek 8:2 (4:1) sędzia Trawiński (Koszalin)**

1:0 Kminkowski 9'  
Gierczuk -2, Grolnik;  
4:1 Partyka  
Hawrot -2, Kminkowski -2; Partyka (rz. karny)

Wspaniałą formę zademonstrowali na finiszu rozgrywek gryfici, zwłaszcza w linii ataku.

**Gwardia Koszalin – Korab Ustka 4:0 (1:0) sędzia Winiarski (Szczecinek)**

1:0 Kozłowski  
2:0 Godula  
3:0 Godula  
4:0 Godula

Piękny hat trick Goduli na zakończenie sezonu. *Obie drużyny zagrały na słabszym niż zazwyczaj poziomie.* Wygrana gwardii w pełni zasłużona.

**Pogoń Połczyn-Zdrój – Bałtyk Koszalin 1:3 (0:1) sędzia Boguszewicz (Białogard)**

Lepecki; NN (dwie bramki z rzutów karnych)

**Darzbór Szczecinek – Skrzydlaci Świdwin 2:0 (0:0) sędzia Kowalczyk (Słupsk)**

1:0 Popławski 75'  
2:0 Pawłowski 78'

Długo męczyli się piłkarze Darzboru nim zdołali przetrwać obronę gości. Od momentu zdobycia pierwszej bramki gospodarze uzyskali znaczną przewagę, ale zdołali strzelić jeszcze tylko jedną bramkę. Na dodatek w końcówce spotkania nie wykorzystali rzutu karnego; *nieszczęśliwym egzekutorem był bramkarz Iwanowski.*



Piłkarski mistrz okręgu – drużyna Czarnych Słupsk, fot. J. Piątkowski – „Głos Koszaliński” nr 141 (3006), 13.06.1962, s. 8

III liga grupa XVIII		m	pkt	+	-	=	Z	R	P
1	Czarni Słupsk	18	25	33	15	18	11	3	4
2	Gryf Słupsk	18	24	53	26	27	9	6	3
3	Gwardia Koszalin	18	24	43	26	17	10	4	4
4	Darzbór Szczecinek	18	23	34	20	14	8	7	3
5	Lechia Szczecinek	18	20	37	35	2	7	6	5
6	Płomień Koszalin	18	18	33	30	3	7	4	7
7	Bałtyk Koszalin	18	15	29	41	-12	6	3	9
8	Korab Ustka	18	12	25	41	-16	4	4	10
9	Skrzydłaci Świdwin	18	11	17	41	-24	5	1	12
10	Pogoń Połczyn Zdrój	18	8	24	53	-29	2	4	12
		180	180	328	328	0	69	42	69

Czarni Słupsk mistrzostwo III ligi i udział w eliminacjach do II ligi. Spadek do klasy A Skrzydlaci Świdwin i Pogoń Połczyn-Zdrój.

III liga grupa XVIII		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Czarni Słupsk		0:0	1:2	2:2	1:1	2:1	3:0	3:0	4:0	3:0
2	Gryf Słupsk	0:2		2:2	2:2	8:2	5:0	4:1	5:0	5:2	6:0
3	Gwardia Koszalin	1:2	4:4		0:3	3:0	0:0	3:0	4:0	4:0	2:2
4	Darzbór Szczecinek	2:1	0:2	0:2		1:1	0:0	1:1	3:0	2:0	3:3
5	Lechia Szczecinek	1:2	5:2	3:1	0:2		3:2	5:1	2:2	3:0	4:0
6	Płomień Koszalin	0:1	1:0	1:3	1:3	1:1		4:4	2:3	3:0	5:2
7	Bałtyk Koszalin	1:3	1:1	2:1	2:6	4:0	0:4		3:1	0:1	3:0
8	Korab Ustka	2:0	1:1	3:4	0:0	2:3	1:2	3:2		3:0	2:2
9	Skrzydłaci Świdwin	1:0	1:3	0:3	2:1	2:2	1:2	0:1	3:2		1:2
10	Pogoń Połczyn Zdrój	1:3	2:3	3:4	1:3	1:1	1:4	1:3	2:0	1:3	

### Eliminacje o wejście do II ligi

**Słupsk 17 czerwca 1962** („Głos Koszaliński” nr 145 (3010), 18.06.1962, s. 8)

**Czarni Słupsk – Gryf Toruń 3:1 (2:1)** sędzia Nowak (Olsztyn) widzów 2000

**(Czarni:** Rumaczyk – E. Bartecki (Kawka), Rolirad, Karpiniec – M. Bartecki, Wyrwa – Wierzchnicki, Tama, Matuszyński, Węgrzyn, Kurzydło; **Gryf:** Ortowski – Jettke, Siemaszko, Kilodda – Kozłowski, Gronowski – Gebauer, Rowiński, Piskor, Świetlik, Kędziński)

1:0 Wierzchnicki 20'

2:0 tama 25'

2:1 Kędziński 40'

3:1 Węgrzyn 73'

Czarni rozpoczęli spotkanie z impetem nadając ton grze. Efektem przewagi gospodarzy były dwie bramki. Pod koniec pierwszej połowy gra się wyrównała, a Gryfowi udało się zdobyć bramkę kontaktową. Po przerwie goście przystąpili do generalnego ataku, starając się wyrównać. Czarni przetrzymali atak, strzelili jeszcze jednego gola i wygrali zasłużenie.

**Zielona Góra 24 czerwca 1962** („Głos Koszaliński” nr 151 (3016), 25.06.1962, s. 8; „Gazeta Zielonogórska” nr 149 (3057), 25.06.1962, s. 6)

**Lechia Zielona Góra – Czarni Słupsk 2:0 (0:0)** sędzia Bena (Katowice) widzów 5000

**(Lechia:** Szabliński – Wilczek, Galek, Żuchowski – Domin, Ortyl – Łojko (Szczęśniak), Polowczyk, Kuczko, Walkowiak, Jutrzenka; **Czarni:** Rumaczyk – E. Bartecki (Kawka), Rolirad, Karpiniec – M. Bartecki, Wyrwa – Wierzchnicki, Tama, Matuszyński, Węgrzyn, Kurzydło)

1:0 Walkowiak 60'

2:0 Domin (rz. karny) 65'

Przez godzinę na boisku nie działo się nic ciekawego, dopiero atomowy strzał Walkowiaka zmienił sytuację. Po kilku minutach gospodarze dzięki rzutowi karnemu ustalili wynik spotkania. Czarni nie wypadli źle, jak czytamy w „Gazecie Zielonogórskiej”: *Zespół gości zaimponował szybkością i dużą ambicją.* Było to jednak za mało, by odnieść zwycięstwo z dobrze prezentującą się Lechią.

**Słupsk 1 lipca 1962** („Głos Koszaliński” nr 157 (3022), 2.07.1962, s. 8)

**Czarni Słupsk – Polonia Gdańsk 0:1 (0:1)** sędzia Duka (Poznań)

**(Czarni:** Rumaczyk – E. Bartecki, Rolirad, Karpiniec – Wyrwa, Kurzydło – Wierzchnicki, Tama, Matuszyński, M. Bartecki, Węgrzyn; **Polonia:** Salwach – Kurpanik, Rytlewski, Kobylski – Klein, Cirkowski, Sikorski, Aszulewicz, Typek, Mincdorf, Pawłowski)

0:1 Pawłowski 25'

Jeden szkolny błąd defensywy Czarnych przesądził losy tego meczu. Goście byli nieco lepszą drużyną, ale remis był w zasięgu słupszczan. Szczególnie pod koniec zawodów gospodarze rzucili na szalę wszystkie swoje umiejętności. Było to jednak za mało na świetnie zorganizowaną obronę gości.

**Szczecin 4 lipca 1962** („Głos Koszaliński” nr 160 (3025), 5.07.1962, s. 2; „Kurier Szczeciński” nr 156 (5576), 6.07.1962, s. 5)

**Czarni Szczecin – Czarni Słupsk 6:1 (3:0)**

M. in. Lewandowski na 1:0; M. Bartecki

Wynik mógłby być jeszcze wyższy, gdyż nasi zawodnicy dostownie zagubili się – podsumował spotkanie dziennikarz „Głosu Koszalińskiego”.

**Toruń 16 lipca 1962** („Głos Koszaliński” nr 169 (3034), 16.07.1962, s. 8)

**Gryf Toruń – Czarni Słupsk 0:1**

**Słupsk 22 lipca 1962** („Głos Koszaliński” nr 175 (3040), 23.07.1962, s. 8; „Gazeta Zielonogórska” nr 173 (3081), 23.07.1962, s. 6)

**Czarni Słupsk – Lechia Zielona Góra 3:0 (3:0)** sędzia Ziębicki (Białystok)

**(Czarni:** Rumaczyk – E. Bartecki, Rolirad, Karpiniec – Wyrwa, Kurzydło – Wierzchnicki, Tama, M. Bartecki, Węgrzyn, Matuszyński; **Lechia:** Jerzak (Szabliński) – Wilczek, Galek, Brzuchowski – Domin, Ortyl – Waleńczuk, Szczęśniak, Koszykowski, Polowczyk, Jutrzenka)

1:0 M. Bartecki 14'

2:0 Matuszyński 16'

3:0 Matuszyński 17'

Zawody stały na słabym poziomie, wynik został ustalony w ciągu kilku minut w pierwszej połowie spotkania. Po zmianie stron doszli do głosu goście, nie zdołali jednak sforsować obrony Czarnych.

**Gdańsk 29 lipca 1962** („Głos Koszaliński” nr 181 (3046), 30.07.1962, s. 8)

**Polonia Gdańsk – Czarni Słupsk 4:0 (1:0)**

**Słupsk 1 sierpnia 1962** („Głos Koszaliński” nr 184 (3049), 2.08.1962, s. 2)

**Czarni Słupsk – Czarni Szczecin 1:0 (0:0)** sędzia Łazowski (Warszawa) widzów 2000

1:0 Matuszyński 74'

Spotkanie stało na przeciętnym poziomie. Lepszą drużyną byli gospodarze i zasłużenie, choć zbyt nisko, zwyciężyli.

Grupa IV<sup>32</sup>

O wejście do II ligi		m	pkt	+	-	=	Z	R	P
1	Polonia Gdańsk	8	13	16	5	11	5	3	0
2	Czarni Słupsk	8	8	9	14	-5	4	0	4
3	Czarni Szczecin	8	7	11	8	3	1	5	2
4	Gryf Toruń	8	6	9	12	-3	2	2	4
5	Lechia Zielona Góra	8	6	7	13	-6	2	2	4
		40	40	52	52	0	14	12	14

Awans do dalszych gier Polonia Gdańsk

O wejście do II ligi		1	2	3	4	5
1	Polonia Gdańsk		4:0	1:1	3:0	2:2
2	Czarni Słupsk	0:1		1:0	3:1	3:0
3	Czarni Szczecin	1:1	6:1		2:2	1:1
4	Gryf Toruń	1:2	0:1	0:0		3:0
5	Lechia Zielona Góra	0:2	2:0	1:0	1:2	

**KLASA A**

Klasa A		m	pkt	+	-	=	Z	R	P
1	Orzeł Wałcz	18	30	77	34	43	14	2	2
2	Kotwica Kołobrzeg	18	27	59	28	31	12	3	3
3	Gwardia Słupsk	18	22	63	36	27	10	2	6
4	Iskra Białogard	18	17	52	39	13	7	5	6
5	Darzbór II Szczecinek	18	16	34	61	-27	7	2	9
6	Sława Sławno	18	15	34	39	-5	6	3	9
7	Victoria Sianów	18	15	45	59	-14	6	3	9
8	Mewa Kołobrzeg	18	14	54	49	5	6	2	10
9	Włókniarz Złocieniec	18	13	47	66	-19	5	3	10
10	Sokół Karlino	18	11	37	91	-54	4	3	11
		180	180	502	502	0	0	0	0

Klasa A		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Orzeł Wałcz		1:1	3:0	3:2	9:0	7:1	4:2	3:2	4:2	9:2
2	Kotwica Kołobrzeg	4:1		4:2	1:1	7:1	3:3	3:0***	3:0	6:2	6:1
3	Gwardia Słupsk	7:0	0:2		1:0	6:1	1:1	4:2	2:4	4:1	16:1
4	Iskra Białogard	3:3	1:4	3:4		3:0**	3:2	5:1	3:3	6:1	11:2
5	Darzbór II Szczecinek	1:7	3:2	1:3	2:0		2:1	5:1	2:1	8:2	3:0*
6	Sława Sławno	2:3	1:2	2:0	1:0	1:1		5:1	0:1	4:2	3:0*
7	Victoria Sianów	3:6	4:1	4:5	3:3	6:0	4:2		4:3	3:2	1:1
8	Mewa Kołobrzeg	1:5	2:4	2:2	2:3	7:0	6:2	5:0		3:5	6:2
9	Włókniarz Złocieniec	1:3	2:1	2:4	3:3	2:2	3:1	2:3	4:3		7:4
10	Sokół Karlino	0:6	3:5	3:2	3:2	3:2	0:2	3:3	5:3	4:4	

\*Walkower z powodu nie przybycia na mecz zespołu Sokola. \*\*na boisku 1:2, w Victorii występowali nieuprawnieni zawodnicy, walkower dla Kotwicy.\*\*\* walkower, prawdopodobnie piłkarze ze Szczecinka nie przyjechali na mecz. Orzeł Wałcz i Kotwica Kołobrzeg awans do III ligi. Włókniarz Złocieniec i Sokół Karlino spadek do klasy B

**KLASA B****Grupa koszalińska**

<sup>32</sup> Radoń Albin, *Piłka nożna w Polsce w latach 1921-1966. Tabele i zestawienia*, Warszawa 1969, s. 171.

Gwardia II Koszalin, Głaz Tychowo, Garbarnia Białogard, Błyskawica, Iskra II Białogard, Płomień II Koszalin, Bałtyk II Koszalin, LZS Wartkowo

#### **Grupa słupska**

Gryf II Słupsk, Bytovia, Szkwał Darłowo, Czarni II Słupsk, Plon Polanów, Gwardia II Słupsk, Słupia Słupsk, Motarzyno, Korab II Ustka, LZS Główny

#### **Grupa szczecińska**

Piast Człuchów, Lechia II Szczecinek, Lech Czaplinek, Start Miastko, Sparta Złotów, Sokół Stara Święta, LKS Wielim Gwda Wielka, Włóknarz Okonek, Tarnovia Tarnówek, Znicz, Jedność Zakrzewo, LZS Grabowo

*LZS Grabowo po trzech walkowerach zostało wycofane z rozgrywek*

#### **Grupa drawska**

Jedność Tuczo, Drawa Drawsko Pomorskie, Orzeł II Wałcz, Budowlani, Skrzydlaci II Świdwin, Polonia Jastrowie, Pogoń II Potczyn-Zdrój, Drzewiarz Świerczyna, Sławoborze, Kalisz Pomorski

*Do klasy A awansowali zwycięzcy grup: Gwardia II Koszalin, Gryf II Słupsk, Piast Człuchów, Drawa Drawsko Pomorskie.*



„Głos Koszaliński” nr 246 (2799) 14-15.10.1961, s. 7

## **PUCHAR POLSKI**

Pamiętając o „wpadce”, w kolejnym sezonie powołano specjalną komisję Pucharu Polski, w skład której weszli przedstawiciele WKKFiT, OZPN, Kuratorium Oświaty, WKZZ i Redakcji „Głosu Koszalińskiego”<sup>33</sup>. Rozgrywki miały rozpocząć się od rywalizacji w czterech grupach (drużyny klubowe, drużyny szkolne, drużyny zakładów pracy, drużyny „dzikie”). W powiatach miały początkowo wystartować zespoły C- i B-klasowe, następnie do zwycięzców dołączyć drużyny A-klasowe i trzecioligowe. Do rozgrywek centralnych kwalifikowały się dwie najlepsze drużyny województwa. Przewidywano, że w pucharze wystartuje 120 drużyn zarejestrowanych w OZPN oraz liczne zespoły szkolne, zakładowe i „dzikie”.

## **NIEKTÓRE MECZE TOWARZYSKIE**

- 23.08 Bałtyk Koszalin – Moto Jelcz 3:4 (2:0)
- 30.08 Bałtyk Koszalin – Pogoń Szczecin 3:3 (3:3)
- 8.10 Słupsk – Koszalin 4:3 (3:1) *Puchar Miast*
- 8.10 Sława Sławno – Korab Ustka 3:2 (1:0)
- 29.10 Bałtyk Koszalin – Płomień Koszalin 4:2 (2:1)
- 29.10 Kotwica Kołobrzeg – Gwardia Koszalin 2:3
- 29.10 Victoria Sianów – Gryf Słupsk 5:7
- 5.11 Gwardia Koszalin – Victoria Sianów 4:2 (2:1)
- 5.11 Korab Ustka – Sława Sławno 7:1 (3:0)
- 12.11 Błękitni Stargard Szczeciński – Skrzydlaci Świdwin 2:1 (1:0)
- 18.11 Skrzydlaci Świdwin – Błękitni Stargard Szczeciński 7:3 (5:0)
- 19.11 Gryf Słupsk – Polonia Warszawa 2:2
- 26.11 Czarni Słupsk – Pogoń Lębork 4:2 (1:1)
- 28.01 Słupia Słupsk – Lechia Szczecinek 2:2
- 28.01 Mewa Kołobrzeg – Płomień Koszalin 2:6 (1:3)
- 11.02 Błękitni Stargard Szczeciński – Czarni Słupsk 3:0
- 18.02 Czarni Słupsk – Błękitni Stargard Szczeciński 2:1 (1:1)
- 18.02 Darzbór Szczecinek – Świt Skolwin 3:1 (2:1)
- 18.02 Korab Ustka – Gwardia Słupsk 0:5

<sup>33</sup> (MB), *Powrót do tradycji. Od maja do października kluby, szkoły, zakłady pracy, „dzikie” na starcie Pucharu Polski*, „Głos Koszaliński” nr 82 (2947), 5.04.1962, s. 6.

- 25.02 Płomień Koszalin – Wiarus Szczecin 3:4 (2:2) *Puchar Rady WF i Sportu Pomorskiego Okręgu Wojskowego – półfinał*
- 25.02 Darzbór Szczecinek – Błękitni Stargard Szczeciński 5:0 (3:0)
- 25.02 Korab Ustka – Czarni Słupsk 2:2 (1:1)
- 25.02 Victoria Sianów – Gryf Słupsk 0:3
- 4.03 Darzbór Szczecinek – Polonia Chodzież 9:3 (4:2)
- 4.03 Czarni Słupsk – Portowiec Gdańsk 2:4 (1:1)
- 4.03 Bałtyk Koszalin – Gwardia Słupsk 5:1
- 4.03 Kotwica Kołobrzeg – Gryf Słupsk 3:1 (1:1)
- 4.03 Błękitni Stargard Szczeciński – Skrzydlaci Świdwin 1:3 (0:1)
- 11.03 Gwardia Koszalin – Korab Ustka 2:1
- 11.03 Pogoń Połczyn-Zdrój – Kotwica Kołobrzeg 2:4
- 11.03 Gryf Słupsk – Słupia Słupsk 7:0
- 11.03 Victoria Sianów – Płomień Koszalin 0:2
- 11.03 Rega Trzebiatów – Skrzydlaci Świdwin 3:2 (2:0)
- 19.04 Gwardia Słupsk – Gwardia Katowice 0:0 *mistrzostwo szkół milicyjnych*
- 27.05 Darzbór Szczecinek – Czarni Słupsk 2:0 (1:0) *mistrzostwo Federacji Kolejarz*
- 31.05 Lechia Szczecinek – młodzieżowa reprezentacja województwa 1:0
- 3.06 Czarni Słupsk – Pogoń Lębork 6:2 (4:0)
- 6.06 Czarni Słupsk – Zawisza Bydgoszcz 2:3 (0:3)
- 10.06 Bałtyk Koszalin – Czarni Szczecin 1:2 (1:0)
- 14.06 Czarni Słupsk – Lechia Gdańsk 0:3 (0:1)
- 4.07 Bałtyk Koszalin – Zatoka Braniewo 2:2 (1:0)
- 8.07 Gwardia Koszalin – Gryf Słupsk 2:0 (0:0) *mistrzostwo Wojewódzkiej Spartakiady*
- 12.07 Gwardia Koszalin – reprezentacja młodzieżowa województwa 1:2 (1:1)
- 15.07 Gwardia Koszalin – Grunwald Poznań 2:2 (1:1)
- 18.07 Gwardia Koszalin – Moto Jelcz 2:3 (2:0)
- 21.07 Gwardia II Koszalin – Piast Czułuchów 4:1 (2:0) *mistrzostwo Wojewódzkiej Spartakiady*
- 21.07 Gwardia Koszalin – Orzeł Wałcz 5:4 (0:4) *mistrzostwo Wojewódzkiej Spartakiady*
- 22.07 Gwardia Koszalin – Gwardia II Koszalin 3:2 (2:0) *mistrzostwo Wojewódzkiej Spartakiady finał*
- 25.07 Orzeł Wałcz – Ruda Hvezda Brno 0:6 (0:0)
- 26.07 Bałtyk Koszalin – Moto Jelcz 3:3 (0:3)
- 28.07 Bałtyk Koszalin – Łódzki KS 1:2 (0:1)
- 31.07 Bałtyk Koszalin – Górnik Słupiec 5:1 (3:0)
- 31.07 Lechia Szczecinek – Łódzki KS 2:5 (1:4)
- 31.07 Orzeł Wałcz – Polonia Poznań 3:5 (1:2)
- 4.08 Reprezentacja Słupska – Łódzki KS 3:4 (3:3)
- 4.08 Korab Ustka – Karkonosze Jelenia Góra 2:2 (2:0)
- 5.08 Płomień Koszalin – Chojniczanka 2:0 (0:0)
- 5.08 Darzbór Szczecinek – Łódzki KS 1:2 (1:0)
- 5.08 Słupia Słupsk – Bałtyk Koszalin 2:0 (1:0)
- 6.08 Czarni Słupsk – Karkonosze Jelenia Góra 0:6 (0:2)
- 7.08 Gwardia Koszalin – Avia Świdnik 1:5 (1:2)
- 12.08 Bytovia – Bałtyk Koszalin 2:2 (1:0)
- 12.08 Darzbór Szczecinek – Karkonosze Jelenia Góra 3:3 (0:3)

#### **PUCHAR MIAST**

- Szczecinek – Słupsk 1:5
- 3.06 Szczecinek – Koszalin 2:1 (0:0)
- 8.08 Słupsk – Szczecinek 2:1
- Puchar Miast zdobył Słupsk

## **JUNIORZY<sup>34</sup>**

### **Grupa północna**

Sława Sławno, Bytovia, Bałtyk Koszalin, Iskra Białogard, Gwardia Słupsk, Czarni Słupsk, Gwardia Koszalin, Gryf Słupsk

### **Grupa południowa**

Darzbór Szczecinek, Skrzydlaci Świdwin, Pogoń Połczyn-Zdrój, Lechia Szczecinek, Sparta Złotów, Drawa Drawsko Pomorskie

Drawa Drawsko Pomorskie – Gwardia Koszalin 2:0

27.05 Gwardia Koszalin – Drawa Drawsko Pomorskie 5:0 (4:0)

3.06 Gwardia Koszalin – Drawa Drawsko Pomorskie 2:0 (mecz rozegrano w Połczynie-Zdroju).

*Mistrzem województwa juniorów został zespół Gwardii Koszalin*

MP juniorów 1/8 finału

24.06 Chrobry Szczecin – Gwardia Koszalin 1:0

1.07 Gwardia Koszalin – Chrobry Szczecin 2:2 (2:1)

*Do dalszych gier awansował Chrobry Szczecin*

### **Puchar Michałowicza**

Spotkanie kontrolne 31.05 Szczecinek juniorzy – reprezentacja województwa 3:7 (2;2)

Włocławek ½ finału Pucharu Michałowicza 17-18.06?

Bydgoszcz – Koszalin 4:0

Gdańsk – Koszalin 2:0

IV miejsce

## **TRAMPKARZE<sup>35</sup>**

### **Grupa słupska**

„Cieśliki” Słupsk, Korab Ustka, Czarni Słupsk, Gryf Słupsk

### **Grupa koszalińska**

Bałtyk Koszalin, Gwardia Koszalin, Victoria Sianów, Płomień Koszalin

### **Grupa szczecińska**

Pogoń Połczyn-Zdrój, Skrzydlaci Świdwin, Darzbór Szczecinek, Lechia Szczecinek

*Mistrzem województwa zostali trampkarze Bałtyku Koszalin*

27.05 ¼ mistrzostw Polski trampkarzy

Chrobry Szczecin – „Cieśliki” Słupsk 0:0

„Cieśliki” Słupsk – Chrobry Szczecin 5:?

½ Bydgoszcz 20.06 turniej

---

<sup>34</sup> „Głos Koszaliński” nr 76 (2941), 29.03.1962, s. 8; nr 84 (2949), 7-8.04.1962, s. 9; nr 127 (2992), 28.05.1962, s. 6; nr 134 (2999), 5.06.1962, s. 6, nr 146 (3011), 19.06.1962, s. 6, nr 151 (3016), 25.06.1962, s. 8; nr 157 (3022), 2.07.1962, s. 8; „Kurier Szczeciński” nr 155 (5575), 5.07.1962, s. 5.

<sup>35</sup> Głos Koszaliński” nr 255 (2808) 25.10.1961, s. 6; nr 127 (2992), 28.05.1962, s. 6; nr 133 (2998), 4.06.1962, s. 6, nr 139 (3004), 11.06.1962, s. 6, nr 148 (3013), 21.06.1962, s. 2.

„Cieśliki” – Gdańsk 2:1 (1:0)

Mecze towarzyskie

8.10 Gwardia Warszawa – „Cieśliki” Słupsk 0:5 (0:3)

16.05 Zawisza Bydgoszcz – „Cieśliki” Słupsk 1:0 (1:0)

6.06 „Cieśliki” Słupsk – Zawisza Bydgoszcz 1:0



Wojciech Frączek

## Tabela wszech czasów – puchary

Tabela zawiera wszystkie puchary: PE, LM, PZP, PMT, Puchar UEFA, LE, LKE i Puchar Intertoto z lat 1995-2008

	stan na 04.09.2022	St	M	Z	R	P	B+	B-	R	Pkt	Pot	Ap	Gr	Ag	ΣAw
		248	1096	411	239	446	1520	1523	-3	1061	497	240	22	7	247
1	LEGIA WARSZAWA	42	248	107	58	83	347	285	62	272	105	58	6	4	62
2	LECH POZNAŃ	24	126	53	22	51	174	156	18	128	54	30	4	2	32
3	WISŁA KRAKÓW	17	104	47	20	37	182	142	40	114	47	25	2	1	26
4	GÓRNIK ZABRZE	21	82	33	16	33	137	132	5	82	37	17	1	0	17
5	RUCH CHORZÓW	14	66	21	17	28	91	105	-14	59	33	19	0	0	19
6	WIDZEW ŁÓDŹ	14	66	23	12	31	86	108	-2	58	30	15	1	0	15
7	ŚLĄSK WROCŁAW	12	56	20	15	21	81	98	-17	55	28	15	0	0	15
8	POLONIA WARSZAWA	8	38	16	6	16	53	49	4	38	17	9	1	0	9
9	ZAGŁĘBIE LUBIN	10	32	8	12	12	32	32	0	28	14	5	1	0	5
10	GKS KATOWICE	12	36	10	7	19	37	49	-12	27	18	6	0	0	6
11	AMICA WRONKI	5	28	11	3	14	49	48	1	25	12	8	1	0	8
12	DYSKOBOLOIA GRODZISK WLKP	4	20	8	6	6	21	19	2	22	10	6	0	0	6
13	RAKÓW CZĘSTOCHOWA	2	12	7	3	2	13	6	7	17	6	4	2	0	4
14	JAGIELLONIA BIAŁYSTOK	5	16	6	4	6	25	18	7	16	8	3	0	0	3
15	GWARDIA WARSZAWA	5	17	6	3	8	18	28	-10	15	8	3	0	0	3
16	STAL MIELEC	5	16	4	4	8	11	14	-3	12	8	3	0	0	3
17	POGOŃ SZCZECIN	7	20	3	6	11	25	30	-5	12	8	2	1	0	2
18	PIAST GLIWICE	4	11	3	3	5	14	19	-5	9	7	2	0	0	2
19	ŁKS ŁÓDŹ	4	14	3	3	8	11	28	-17	9	5	1	1	0	1
20	ODRA WODZISŁAW ŚLĄSKI	3	12	3	1	8	18	23	-5	7	4	1	1	0	1
21	LECHIA GDAŃSK	3	8	3	1	4	12	19	-7	7	4	1	0	0	1
22	ZAGŁĘBIE SOSNOWIEC	6	13	2	3	8	11	28	-17	7	6	0	0	0	0
23	WISŁA PŁOCK	3	6	1	4	1	7	7	0	6	3	0	0	0	0
24	POLONIA BYTOM	2	6	3	0	3	8	12	-4	6	3	1	0	0	1
25	HUTNIK KRAKÓW	1	6	2	1	3	15	8	7	5	3	2	0	0	2
26	STAL RZESZÓW	1	4	2	1	1	9	4	5	5	2	1	0	0	1
27	ZAGŁĘBIE WAŁBRZYCH	1	4	2	1	1	6	5	1	5	2	1	0	0	1
28	ARKA GDYNIA	2	4	2	0	2	7	8	-1	4	2	0	0	0	0
29	GKS BEŁCHATÓW	1	4	1	1	2	5	7	-2	3	2	1	0	0	1
30	SZOMBIERKI BYTOM	2	6	1	1	4	5	10	-5	3	3	1	0	0	1
31	CRACOVIA	4	7	0	2	5	5	14	-9	2	4	0	0	0	0
32	ODRA OPOLE	1	2	0	1	1	2	3	-1	1	1	0	0	0	0
33	MIEDŹ LEGNICA	1	2	0	1	1	0	1	-1	1	1	0	0	0	0
34	GKS TYCHY	1	2	0	1	1	1	3	-2	1	1	0	0	0	0
35	ZAWISZA BYDGOSZCZ	1	2	0	0	2	2	5	-3	0	1	0	0	0	0

Legenda:

St – startów (sezony)

M – meczów

Z – zwycięstw

R – remisów

P – porażek

B+ – bramek strzelonych

B- – bramek straconych

R – różnica bramek

Pkt – zdobytych punktów (2 pkt za zwycięstwo i 1 pkt za remis)

Pot – potyczek (bez faz grupowych)

Ap – awansów z potyczek

Gr – udziałów w fazach grupowych

Ag – awansów z faz grupowych

$\Sigma$ Aw – awansów z potyczek i faz grupowych łącznie

Andrzej Janicki

## Sezon 2020/21 – MKS Mazur Ełk – podsumowanie sezonu

Po każdym zakończonym sezonie przez moją drużynę (a także po jesieni) robię statystyczne podsumowanie całego sezonu. Statystyka MAZURA ma mniej pozycji niż podsumowanie ligowe przedstawione w pierwszym naszym biuletynie, ale i tak być może natchnie kolegów do zrobienia statystyki drużynom, którym kibicujecie. W drugiej części przedstawiłem statystykę, którą robię po każdej zakończonej ligowej kolejce. Zapraszam do lektury.

### **SEZON 2020/21 – MKS MAZUR**

1. **W sezonie 2020/21 wystąpiło 27 zawodników**, a ich łączny wiek – 660 lat, śr. wieku – 24,4 lata (jesienią'20 – 22 zawodników – 508 lat; śr. wieku – 23,1 + wiosną'21 – 25 zawodników – 605 lat; śr. wieku – 24,2). W naszym zespole w ciągu sezonu zadebiutowało dziewięciu zawodników (jesienią'20 – siedmiu, a byli to: Mateusz DZIĘGIELEWSKI i Kacper KONIECKO (90') w meczu OLIMPIA OLSZTYNEK – MAZUR 1:1 (I KOLEJKA); Mikołaj SCECH (od 83') w meczu PISA BARCZEWO – MAZUR (III KOLEJKA); Piotr WIKTORZAK (od 88') w meczu MAZUR – BŁĘKITNI ORNETA 2:0 (IV KOLEJKA); Maksymilian SMOLIŃSKI (od 85') w meczu POLONIA LIDZBARK WARMIŃSKI – MAZUR 2:1 (V KOLEJKA); Rafał SOSNOWSKI (90') w meczu MRAGOVIA MRAGOWO – MAZUR 3:2 (X KOLEJKA) i Bartłomiej KOWALEWSKI (od 85') w meczu MAZUR – JEZIORAK IŁAWA 4:1 (XVII KOLEJKA), a wiosną'21 dwóch - byli to: Arkadiusz KARBOWNIK i Dawid CWALINA (90') obaj w meczu MAZUR – PISA BARCZEWO 3:2 (XVIII KOLEJKA).

2. **W sezonie 2020/21 piłkarzy Mazura prowadził jeden trener**, a był to: **Paweł SOBOLEWSKI**, który z naszą drużyną zdobył 49 punktów na 102 możliwe do zdobycia (48,0%); śr. punktów – 1,44 ; bramki – 58:45 (34 mecze); 14 zwycięstw (41,2%); 7 remisów (20,6%); 13 porażek (38,2%) (34 mecze) (jesień'20 -17 punktów na 51 (33,3%); śr. punktów – 1,00; bramki – 26:30 (17 meczów) 5 zwycięstw (29,4%) ; 2 remisy (11,8%); 10 porażek (58,8%) (17 meczów) a wiosną'21 – 32 punkty na 51 (62,7%); śr. punktów – 1,88; bramki – 32:15 (17 meczów); 9 zwycięstw (52,9%); 5 remisów (29,4%); 3 porażki (17,6%) (17 meczów).

3. **MAZUR zdobył 49 punktów** na 102 możliwe do zdobycia (48,0%); śr. punktów – 1,44; (34 mecze); 14 zwycięstw (41,2%); 7 remisów (20,6%); 13 porażek (38,2%) (34 mecze) (jesień'20 -17 punktów na 51 (33,3%); śr. punktów – 1,00; (17 meczów) 5 zwycięstw (29,4%) ; 2 remisy (11,8%); 10 porażek (58,8%) (17 meczów) a wiosną'21 – 32 punkty na 51 (62,7%); śr. punktów – 1,88; (17 meczów); 9 zwycięstw (52,9%); 5 remisów (29,4%); 3 porażki (17,6%) (17 meczów) .

4. **MAZUR zdobył 58 (55 + 3 za walkower) bramek** (4,8% z 1206 bramek jakie zdobyli zawodnicy czwartej ligi warmińsko-mazurskiej w sezonie 2020/21); śr. bramek – 1,71 (34 mecze) (jesień'20 – 26 (4,2% z 621 bramek jakie zdobyto we wszystkich meczach jesienią'20); śr. bramek – 1,53 (17 meczów) + wiosną'21 – 32 (5,5% z 585 bramek jakie zdobyto we wszystkich meczach wiosną'21); śr. bramek – 1,88 (17 meczów).

55 (bez walkowera) bramki strzeliło czternastu zawodników (trzynastu z MAZURA + jeden nasz przeciwnik) (jesień'20 – dwunastu – jedenastu z MAZURA + jeden nasz przeciwnik + wiosną'21 – dziewięciu), a byli to:

XX	NAZWISKO I IMIĘ	Bramki ogółem	% z 55+3	J'20 26	% z 25+1	W'21 32	% z 29+3
1.	LEWANDOWSKI Jakub	11	19,0	6	23,1	5	15,6
2.	SKALSKI Dawid	11	19,0	5	19,2	6	18,8
3.	BEREZOWSKYJ Olek	7	12,1	4	15,4	3	9,4
4.	STAWIECKI Kamil	7	12,1	2	7,7	5	15,6
5.	ROSIŃSKI Patryk	4	6,9	2	7,7	2	6,3
6.	GOSIEWSKI Michał	3	5,2	1	3,8	2	6,3
7.	WIKTORZAK Piotr	3	5,2	1	3,8	2	6,3
8.	DĘBEK Szymon	2	3,4	1	3,8	1	3,1
9.	EJZA Dawid	2	3,4	-	-	2	6,3
10.	KONIECKO Kacper	1	1,7	1	3,8	-	-
11.	CICHY Paweł	1	1,7	1	3,8	-	-
12.	PRUSINOWSKI Damian	1	1,7	1	3,8	-	-
13.	CWALINA Dawid	1	1,7	-	-	1	3,1
14.	SAMOBRAMKA	1	1,7	1	3,8	-	-
15.	WALKOWER	3	5,2	-	-	3	

\* – LEGENDA: liczba porządkowa; nazwisko i imię zawodnika; bramki zdobyte przez danego zawodnika; % zdobytych bramek; bramki zdobyte jesienią'20; % bramek zdobytych jesienią'20; bramki zdobyte wiosną'21; % bramek zdobytych wiosną'21.

55 bramek (bez walkowera) MAZUR zdobył w przedziale czasowym:

Przedział czasowy	Bramki ogółem	% z 55	J'20 26	% z 26	W'21 29	% z 29
1' - 15'	5	9,1	3	11,5	2	6,8
16' – 30'	6	10,9	2	7,7	4	13,8
31' - 45'	7	12,7	3	11,5	4	13,8
46' – 60'	14	25,5	7	26,9	7	24,1

61'- 75'	8	14,5	1	3,8	7	24,1
76' – 90'	15	27,3	10	38,5	5	17,2

5. **MAZUR stracił 45 bramek** (3,7% z 1206 bramek jakie straciły wszystkie drużyny czwartej ligi warmińsko-mazurskiej w sezonie 2020/21); śr. bramek – 1,32 (34 mecze) (jesień'20 – 30 (4,8% z 621 bramek jakie straciły wszystkie drużyny jesienią'20); śr. bramek – 1,77 (17 meczów) + wiosna'21 – 15 (2,6% z 585 bramek jakie straciły wszystkie drużyny wiosną'21); śr. bramek – 0,88 (17 meczów). **Bramki te puszczało trzech bramkarzy, a byli to: Bartłomiej DANOWSKI** – 14 z 45 (31,1%) (tylko jesień'20 – 14 z 30 (46,7%); **Rafał SOSNOWSKI** – 27 z 45 (60,0%) (jesień'20 – 14 z 30 (46,7) + wiosna'21-13 z 15 (86,7%) i **Maksymilian SMOLIŃSKI** – 4 z 45 (8,9%) (jesień'20 – 2 z 30 (6,7%) +wiosna'21 – 2 z 15 (13,3%).

45 bramek MAZUR stracił w przedziale czasowym:

Przedział czasowy	Bramki ogółem	% z 45	J'20 30	% z 30	W'21 15	% z 15
1'- 15'	2	4,4	1	3,3	1	4,4
16' - 30'	6	13,3	3	10,0	3	20,0
31'- 45'	4	8,9	2	6,7	2	13,3
46' – 60'	7	15,6	7	23,3	-	-
61'- 75'	12	26,7	7	23,3	5	33,3
76' – 90'	14	31,1	10	33,3	4	26,7

6. **MAZUR nie strzelił bramki** w 9 meczach na 34 (26,5%) (jesień'20 – 5 (17 meczów) (29,4%) + wiosna'21 – 4 (17 meczów) (23,5%). W pozostałych 25 meczach na 34 (73,5%) strzelił przynajmniej jednego gola (jesień'20 – 12 (17 meczów) (70,6%) + wiosna'21 – 13 (17 meczów) (76,5%).

7. **MAZUR nie stracił bramki** w 9 meczach (z walkowerem) na 34 (26,7%) (jesień'20 – 1 (17 meczów) (5,9%) + wiosna'21 – 8 (z walkowerem) (17 meczów) (47,1%). W pozostałych 25 meczach na 34 (73,4%) stracił co najmniej jednego gola (jesień'20 -16 (17 meczów) (94,1%) + wiosna'21 – 9 (17 meczów) (52,9%).

8. **Tylko jedna drużyna na 17 (5,9%) nie strzeliła MAZUROWI żadnej bramki w dwumeczu ligowym w sezonie 2020/21**, a był to zespół **BŁĘKITNI ORNETA** – 0:2 w EŁKU – jesień'20 i 0:0 w PASYMIU – wiosna'21). Z pozostałymi szesnastoma na siedemnaście zespołów (94,1%) drużyna MAZURA w dwumeczach ligowych traciła co najmniej jednego gola.

9. **Najwięcej minut w sezonie 2020/21** (dwudziestu siedmiu zawodników trzydzieści cztery mecze) (jesień'20 – dwudziestu dwóch – siedemnaście meczów + wiosna'21 – dwudziestu pięciu – siedemnaście meczów) zagraли (trzech pierwszych zawodników):

XX	NAZWISKO I IMIĘ	M/90	J'20	W'21	R	J'20	W'21	% z	% z	% z
		<b>34/34</b>	<b>17/17</b>	<b>17/17</b>	<b>3060'</b>	<b>1530'</b>	<b>1530'</b>	<b>3060'</b>	<b>1530'</b>	<b>1530'</b>
1.	Rosiński Patryk	34/33	17/17	17/16	3059'	1530'	1529'	100,0	100,0	99,9
2.	Berezowskyj Oleksandr	33/30	17/17	16/13	2904'	1530'	1374'	94,9	100,0	89,8
3.	Skalski Dawid	30/24	16/13	14/11	2650'	1413'	1237'	86,6	92,4	80,8

\* – LEGENDA: liczba porządkowa; nazwisko i imię zawodnika; razem rozegrana liczba meczów/w tym mecze rozegrane w całości; jesień '20 – liczba meczów/w tym mecze rozegrane w całości; wiosna'21 – liczba meczów/ w tym mecze rozegrane w całości; razem rozegrane minuty danego zawodnika w całym sezonie; rozegrane minuty jesienią'20; rozegrane minuty wiosną'21; procent rozegranych minut w całym sezonie; procent rozegranych minut jesienią'20; procent rozegranych minut wiosną'21.

10. **Jesienią'20 najwięcej minut na boisku** (dwudziestu dwóch zawodników – siedemnaście meczów) zagraли (trzech pierwszych zawodników):

XX	NAZWISKO I IMIĘ	Mecze/ w tym 90'	Czas 1530'	% z 1530'
1.	ROSIŃSKI Patryk	17/17	1530'	100,0
	BEREZOWSKYJ Olek	17/17	1530'	100,0
3.	SKALSKI Dawid	16/13	1413'	92,4

\* – LEGENDA: liczba porządkowa; nazwisko i imię zawodnika; mecze rozegrane/ w tym mecze całe; liczba rozegranych minut; procent rozegranych minut jesienią'20.

11. **Wiosną'21 najwięcej minut** (dwudziestu pięciu zawodników – siedemnaście meczów) zagraли (trzech pierwszych zawodników):

XX	NAZWISKO I IMIĘ	Mecze/ w tym 90'	Czas 1530'	% z 1530'
1.	ROSIŃSKI Patryk	17/16	1529'	99,9
2.	BEREZOWSKYJ Oleksandr	16/13	1374'	89,8
3.	WIKTORZAK Piotr	16/13	1309'	85,6

\* – LEGENDA: liczba porządkowa; nazwisko i imię zawodnika; mecze rozegrane/ w tym mecze całe; liczba rozegranych minut; procent rozegranych minut wiosną'21.

12. **U SIEBIE – MAZUR zdobył 29 punktów na 51 możliwych do zdobycia** (56,9%); śr. punktów – 1,71 (17 meczów) (jesień'20 – 12 na 27 (44,4%); śr. punktów – 1,33 (9 meczów) + wiosna'21 – 17 na 24 (70,8%); śr. punktów – 2,13 (8 meczów). Nasi piłkarze na swoim boisku zanotowali – 9 zwycięstw

(52,9%); 2 remisy (11,8%); 6 porażek (35,3%) (17 meczów) (jesień'20 – 4 zwycięstwa (44,4%); 0 remisów (0,0%); 5 porażek (55,6%) (9 meczów) + wiosna'21 – 5 zwycięstw (62,5%); 2 remisy (25,5%); 1 porażka (12,5%) (8 meczów).

13. **U SIEBIE – MAZUR zdobył 36 bramek** (5,2% z 690 bramek jakie zdobyli gospodarze w sezonie 2020/01); śr. bramek – 2,12 (17 meczów) (jesień'20 – 18 (5,1% z 350 bramek jakie zdobyli gospodarze jesienią'20); śr. bramek – 2,00 (9 meczów) + wiosna'21 – 18 (5,8% z 309 bramek jakie zdobyli gospodarze wiosną'21); śr. bramek – 2,25 (8 meczów).

33 bramki (bez walkowera) zdobywało jedenastu zawodników (dziesięciu z MAZURA + 1 nasz przeciwnik (jesień'20 – dziesięciu – dziewięciu z MAZURA + 1 nasz przeciwnik + wiosna'21 – siedmiu) a byli to:

XX	NAZWISKO I IMIĘ	Bramki ogółem	% z 33+3	J'20 18	% z 18	W'21 18	% z 15+3
1.	LEWANDOWSKI Jakub	9	25,0	5	33,3	4	22,2
2.	SKALSKI Dawid	7	19,4	3	16,7	4	22,2
3.	BEREZOWSKYJ Oleksandr	4	11,1	3	16,7	1	5,6
4.	STAWIECKI Kamil	4	11,1	1	5,6	3	16,7
5.	ROSIŃSKI Patryk	2	5,6	1	5,6	1	5,6
6.	DĘBEK Szymon	2	5,6	1	5,6	1	5,6
7.	PRUSINOWSKI Damian	1	2,8	1	5,6	-	-
8.	WIKTORZAK Piotr	1	2,8	1	5,6	-	-
9.	CICHY Paweł	1	2,8	1	5,6	-	-
10.	GOSIEWSKI Michał	1	2,8	-	-	1	5,6
11.	SAMOBGRAMKA	1	2,8	1	5,6	-	-
12.	WALKOWER	3	8,3	-	-	3	16,7

\* – LEGENDA: liczba porządkowa; nazwisko i imię zawodnika; bramki zdobyte przez danego zawodnika; % zdobytych bramek; bramki zdobyte jesienią'20; % bramek zdobytych jesienią'20; bramki zdobyte wiosną'21; % bramek zdobytych wiosną'21.

33 bramki (bez walkowera) nasi zawodnicy zdobywali w przedziale czasowym:

Przedział czasowy	Bramki ogółem	% z 33	J'20 18	% z 18	W'21 15	% z 15
1' - 15'	3	9,1	2	11,1	1	6,7
16' – 30'	5	15,2	2	11,1	3	20,0

31'- 45'	4	12,1	2	11,1	2	13,3
46' – 60'	6	18,2	4	22,2	2	13,3
61'- 75'	5	15,2	1	5,6	4	26,7
76' – 90'	10	30,3	7	38,9	3	20,0

14. **U SIEBIE – MAZUR stracił 22 bramki** (4,3% z 516 bramek jakie stracili gospodarze w meczach w sezonie 2020/21); śr. bramek – 1,29 (17 meczów) (jesień'20 – 16 (5,9% z 271 bramek jakie stracili gospodarze jesienią'20); śr. bramek -1,78 (9 meczów) + wiosna'21 – 6 (2,9% z 209 bramek jakie stracili gospodarze wiosną'21); śr. bramek – 0,75 (8 meczów). **Bramki te puszczało trzech bramkarzy, a byli to: Rafał SOSNOWSKI – 15 z 22 (68,2%)** (jesień'20 – 9 z 16 (56,3%) + wiosna'21 – 6 z 6 (100,0%); **Bartłomiej DANOWSKI – 5 z 22 (22,7%)** (tylko jesień'20 – 5 z 16 (31,3%) i **Maksymilian SMOLIŃSKI – 2 z 22 (9,1%)** (tylko jesień'20 – 2 z 16 (12,5%).

MAZUR 22 bramki na swoim boisku stracił w przedziale czasowym:

Przedział czasowy	Bramki ogółem	% z 22	J'20 16	% z 16	W'21 6	% z 6
1'- 15'	-	-	-	-	-	-
16' – 30'	3	13,6	3	18,8	-	-
31'- 45'	3	13,6	2	12,5	1	16,7
46' – 60'	2	9,1	2	12,5	-	-
61'- 75'	6	27,3	3	18,8	3	50,0
76' – 90'	8	36,4	6	37,5	2	33,3

15. **U SIEBIE – najwięcej minut na swoim boisku w sezonie 2020/21** (dwudziestu sześciu zawodników – siedemnaście meczów) (jesień'20 – dwudziestu dwóch zawodników – dziewięć meczów + wiosna'21 – dwudziestu pięciu zawodników – osiem meczów) zagraли ((trzech pierwszych zawodników):

XX	NAZWISKO I IMIĘ	M/90 17/17	J'20 9/9	W'21 8/8	R 1530'	J'20 810'	W'21 720'	% z 1530'	% z 810'	% z 720'
1.	Rosiński Patryk	17/16	9/9	8/7	1529'	810'	719'	99,9	100,0	99,9
2.	Berezowskyj Oleksandr	16/15	9/9	7/6	1437'	810'	627'	93,9	100,0	87,1
3.	Dzięgielewski Mateusz	16/6	8/4	8/2	1318'	663'	655'	86,1	81,9	92,4



\* – LEGENDA: liczba porządkowa; nazwisko i imię zawodnika; razem rozegrana liczba meczów/w tym mecze rozegrane w całości; jesień'20 – liczba meczów/w tym mecze rozegrane w całości; wiosna'21 – liczba meczów/ w tym mecze rozegrane w całości; razem rozegrane minuty danego zawodnika w całym sezonie; rozegrane minuty jesienią'20; rozegrane minuty wiosną'21; procent rozegranych minut w całym sezonie; procent rozegranych minut jesienią'20; procent rozegranych minut wiosną'21.

**16. U SIEBIE – Najwięcej minut na swoim boisku jesienią'20** (dwudziestu dwóch zawodników – dziewięć meczów) zagraли (trzech pierwszych zawodników):

XX	NAZWISKO I IMIĘ	Mecze/ w tym 90'	Czas 810'	% z 810'
1.	ROSIŃSKI Patryk	9/9	810'	100,0
	BEREZOWSKYJ Oleksandr	9/9	810'	100,0
3.	WASZKIEWICZ Jakub	9/7	788'	97,3

\* – LEGENDA: liczba porządkowa; nazwisko i imię zawodnika; mecze rozegrane/ w tym mecze całe; liczba rozegranych minut; procent rozegranych minut jesienią'20.

**17. U SIEBIE – Najwięcej minut na swoim boisku wiosną'21** (dwudziestu czterech zawodników – osiem meczów) zagraли (trzech pierwszych zawodników):

XX	NAZWISKO I IMIĘ	Mecze/ w tym 90'	Czas 720'	% z 720'
1.	ROSIŃSKI Patryk	8/7	719'	99,9
2.	DZIĘGIELEWSKI Mateusz	8/2	655'	92,4
3.	WIKTORZAK Piotr	8/6	634'	88,1

\* – LEGENDA: liczba porządkowa; nazwisko i imię zawodnika; mecze rozegrane/ w tym mecze całe; liczba rozegranych minut; procent rozegranych minut wiosną'21.

**18. NA WYJEŹDZIE – MAZUR zdobył 20 punktów** na 51 możliwych do zdobycia (39,2%); śr. punktów – 1,18 (17 meczów) (jesień'20 – 5 na 24 (20,8%); śr. punktów – 1,00 (8 meczów) + wiosna'21 – 15 na 27 (55,6%); śr. punktów – 1,67 (9 meczów). Nasi piłkarze zanotowali: 5 zwycięstw (29,4%); 5 remisów (29,4%); 7 porażek (41,2%) (17 meczów) (jesień'20 – 1 zwycięstwo (12,5%); 2 remisy (25,0%); 5 porażek (62,5%) (8 meczów) + wiosna'21 – 4 zwycięstwa (44,4%); 3 remisy (33,3%); 2 porażki (22,2%) (9 meczów).

**19. NA WYJEŹDZIE – MAZUR zdobył 22 bramki** (4,3% z 516 bramek jakie zdobyli goście na wyjeździe w sezonie 2020/21); śr. bramek – 1,29 (17 meczów) (jesień'20 – 8 (3,1% z 254 bramek jakie zdobyli goście na wyjeździe jesienią'20); śr. bramek – 1,00 (8 meczów) + wiosna'21 – 14 (5,7% z 245 bramek jakie zdobyli goście na wyjeździe wiosną'21); śr. bramek – 1,56 (9 meczów).

22 bramki na wyjeździe zdobywało dziesięciu zawodników (jesień'20 – siedmiu zawodników + wiosna'21 – dziewięciu zawodników), a byli to:

XX	NAZWISKO I IMIĘ	Bramki ogółem	% z 22	J'20 8	% z 8	W'21 14	% z 14
1.	SKALSKI Dawid	4	18,2	2	25,0	2	14,3
2.	STAWIECKI Kamil	3	13,6	1	12,5	2	14,3
3.	BEREZOWSKYJ Olek	3	13,6	1	12,5	2	14,3
4.	GOSIEWSKI Michał	2	9,1	1	12,5	1	7,1
5.	LEWANDOWSKI Jakub	2	9,1	1	12,5	1	7,1
6.	EJZA Dawid	2	9,1	-	-	2	14,3
7.	WIKTORZAK Piotr	2	9,1	-	-	2	14,3
8.	ROSIŃSKI Patryk	2	9,1	1	12,5	1	7,1
9.	KONIECKO Kacper	1	4,5	1	12,5	-	-
10.	CWALINA Dawid	1	4,5	-	-	1	7,1

22 bramki nasi zawodnicy zdobywali w przedziale czasowym:

Przedział czasowy	Bramki ogółem	% z 22	J'20 8	% z 8	W'21 14	% z 14
1' - 15'	2	9,1	1	12,5	1	7,1
16' – 30'	1	4,5	-	-	1	7,1
31' - 45'	3	13,6	1	12,5	2	14,3
46' – 60'	8	36,4	3	37,5	5	35,7
61' - 75'	3	13,6	-	-	3	21,4
76' – 90'	5	22,7	3	37,5	2	14,3

20. **NA WYJEŹDZIE – MAZUR stracił 23 bramki (4,5% z 516 bramek jakie stracili goście na wyjeździe w sezonie 2020/21);** śr. bramek – 1,35 (17 meczów) (jesień'20 – 14 (5,0% z 282 bramek jakie stracili goście na wyjeździe jesienią'20); śr. bramek – 1,75 (8 meczów) + wiosna'21 – 9 (2,6 % z 340 jakie stracili goście na wyjeździe wiosną'21); śr. bramek – 1,00 (9 meczów). **Bramki te puszczają trzech bramkarzy, a byli to: Rafał SOSNOWSKI – 12 z 23 (52,2%) (jesień'20 – 5 z 14 (35,7%) + wiosna'21 -7 z 9 (77,8%); Bartłomiej DANOWSKI – 9 z 23 (39,1%) (tylko jesień'20 – 9 z 14 (64,3%) i Maksymilian SMOLIŃSKI – 2 z 23 (8,7%) (tylko wiosna'21 – 2 z 9 (22,2%).**

23 bramki nasi zawodnicy stracili w przedziale czasowym:

Przedział czasowy	Bramki ogółem	% z 23	J'20 14	% z 14	W'21 9	% z 9
1' - 15'	2	8,7	1	7,2	1	11,1
16' - 30'	3	13,0	-	-	3	33,3
31' - 45'	2	8,7	-	-	2	22,2
46' - 60'	5	21,7	5	35,7	-	-
61' - 75'	6	26,1	4	28,6	2	22,2
76' - 90'	5	21,7	4	28,6	1	11,1

21. **NA WYJEŹDZIE – Najwięcej minut na boisku przeciwnika w sezonie 2020/21** (dwudziestu sześciu zawodników – siedemnaście meczów) (jesień'20 – dwudziestu jeden – osiem meczów + wiosna'21 – też dwudziestu jeden – dziewięć meczów) zagraли (trzech pierwszych zawodników):

XX	NAZWISKO I IMIĘ	M/90 17/17	J'20 8/8	W'21 9/9	R 1530'	J'20 720'	W'21 810'	% z 1530'	% z 720'	% z 810'
1.	Rosiński Patryk	17/17	8/8	9/9	1530'	720'	810'	100,0	100,0	100,0
2.	Berezowskyj Oleksandr	17/15	8/8	9/7	1467'	720'	747'	95,9	720'	92,2
3.	Skalski Dawid	15/13	7/6	8/7	1337'	627'	710'	87,4	87,1	87,7

\* – LEGENDA: liczba porządkowa; nazwisko i imię zawodnika; razem rozegrana liczba meczów/w tym mecze rozegrane w całości; jesień'20 – liczba meczów/w tym mecze rozegrane w całości; wiosna'21 – liczba meczów/ w tym mecze rozegrane w całości; razem rozegrane minuty danego zawodnika w całym sezonie; rozegrane minuty jesienia'20; rozegrane minuty wiosną'21; procent rozegranych minut w całym sezonie; procent rozegranych minut jesienia'20; procent rozegranych minut wiosną'21.

23. **NA WYJEŹDZIE – Najwięcej minut na boisku przeciwnika jesienią'20** (dwudziestu jeden zawodników – osiem meczów) zagraли (trzech pierwszych zawodników):

XX	NAZWISKO I IMIĘ	Mecze/ w tym 90'	Czas 720'	% z 720'
1.	ROSIŃSKI Patryk	8/8	720'	100,0

	BEREZOWSKYJ Oleksandr	8/8	720'	100,0
3.	STAWIECKI Kamil	8/4	688'	95,6

\* – LEGENDA: liczba porządkowa; nazwisko i imię zawodnika; mecze rozegrane/ w tym mecze całe; liczba rozegranych minut; procent rozegranych minut jesienią'20.

23. **NA WYJEŹDZIE – Najwięcej minut na na boisku przeciwnika wiosną'21** (dwudziestu jeden zawodników – dziewięć meczów) zagraли (trzech pierwszych zawodników):

XX	NAZWISKO I IMIĘ	Mecze/ w tym 90'	Czas 810'	% z 810'
1.	ROSIŃSKI Patryk	9/9	810'	100,0
2.	BEREZOWSKYJ Oleksandr	9/7	747'	92,2
3.	SKALSKI Dawid	8/7	710'	87,7

\* – LEGENDA: liczba porządkowa; nazwisko i imię zawodnika; mecze rozegrane/ w tym mecze całe; liczba rozegranych minut; procent rozegranych minut wiosną'21.

**PODSUMOWANIE DRUGIEJ KOLEJKI SEZONU 2021/22**

**CZWARTEJ LIGI WARMIŃSKO-MAZURSKIEJ**

1. Strzelono 29 bramek; śr. bramek na mecz – 3,63 (8 meczów); gospodarze – 18 (62,1% z 29); śr. bramek – 2,25 (8 meczów); goście – 11 (37,9% z 29); śr. na mecz – 1,38 (8 meczów).
2. Po dwóch kolejkach: strzelono 50 bramek; śr. na mecz – 3,13 (16 meczów); gospodarze – 31 bramek; śr. bramek – 1,94 (16 meczów); goście – 19 bramek (38,0% z 50); śr. na mecz – 1,19 (16 meczów)
3. Bramki te padły w przedziale czasowym 1'-15 – 3 (10,3% z 29); 16' – 30' – 6 (20,7%); 31' - 45' – 5 (17,2%); 46' - 60' – 6 (20,6%); 61' - 75' – 2 (6,9%); 76' - 90' – 7 (24,1%). W pierwszej połowie strzelono 14 bramek (48,3% z 29); śr. bramek – 1,75 (8 meczów) a w drugiej połowie -15 (51,7%); śr. bramek – 1,88 (8 meczów).
4. Po dwóch kolejkach: bramki padły w przedziale czasowym 1'-15 – 9 (18,0% z 50); 16' - 30' – 10 (20,0%); 31' - 45' – 6 (12,0%); 46' - 60' – 7 (14,0%); 61' - 75' – 5 (10,0%); 76' - 90' – 13 (26,0%).
5. Gospodarze odnieśli – 6 zwycięstw (75,0% z 8 meczów); 1 raz zremisowali (12,5%); ponieśli 1 porażkę (12,5%).
6. Po dwóch kolejkach: gospodarze odnieśli 11 zwycięstw (68,8% z 16 meczów); 1 raz zremisowali (6,3%); ponieśli 4 porażki (25,0%).
7. Gospodarze zdobyli 19 punktów na 24 możliwe do zdobycia (79,2%); śr. punktów – 2,38 (8 meczów) a goście tych punktów zdobyli – 4 też na 24 możliwe do zdobycia (16,7%); śr. punktów – 0,50 (8 meczów).
8. Po dwóch kolejkach: gospodarze zdobyli 34 punkty na 48 możliwych do zdobycia (70,8%); śr. punktów – 2,13 (16 meczów) a goście tych punktów zdobyli – 13 też na 48 możliwych do zdobycia (27,9%); śr. punktów – 0,81 (16 meczów).
9. W tych 8 meczach drugiej kolejki sędziowie pokazali 32 żółte kartki; śr. na mecz – 4,0 kartki (8 meczów); gospodarze ujrzeli 17 kartek (53,1% z 32); śr. na mecz – 2,1 a goście 15 (46,9%); śr. na mecz – 1,9 (8 meczów).
10. Po dwóch kolejkach: sędziowie pokazali 55 żółtych kartek i 1 czerwoną; śr. na mecz – 3,4 kartki na mecz (16 meczów); gospodarze ujrzeli – 28 kartek (50,9% z 55); śr. na mecz – 1,8 a goście – 27 (49,1%); śr. na mecz – 1,7 (16 meczów).

Krzysztof Mielczarek

## W Śląsku Wrocław i Rakowie Częstochowa

Dwudziestu jeden piłkarzy i dwóch trenerów w swojej karierze reprezentowało, bądź reprezentuje barwy Śląska i Rakowa. Z obecnie grających zawodników Wojskowych, w barwach częstochowian występował Petr Schwarz. Latem tego roku ze Śląska do Rakowa przeszedł Fabian Piasecki.

**Robert Cieślewicz** – wychowanek Mieszka Gniezno, dwukrotny medalista mistrzostw Polski juniorów z Lechem Poznań. W 1989 przeszedł do Stilonu. W barwach gorzowian w ciągu czterech sezonów rozegrał 124 mecze w II lidze, strzelając 24 bramki. Latem 1993 roku trafił do Śląska. Wiosną 1995 wywalczył z WKS-em awans do ekstraklasy. Był czołowym zawodnikiem w ekipie trenera Świerka. W przerwie zimowej sezonu 1995/96 dostał wolną rękę w szukaniu nowego klubu. Wiosną 1996 grał w ekstraklasie w barwach Rakowa.

W 2000 roku zdobył mistrzostwo Wysp Owczych z VB Vágur.

**Mirosław Sieja** – wychowanek Rakowa. W marcu 1976 debiutuje w seniorach częstochowskiego klubu. Wiosną 1978 awansuje z nim na zaplecze ekstraklasy. W Śląsku wojsko od czerwca 1980 do października 1981. W WKS-ie zadebiutował w ekstraklasie i zaliczył epizod w Pucharze UEFA w pierwszym meczu z Dundee. Po wojsku wraca do Rakowa. Po zakończeniu kariery został trenerem. Prowadził wiele klubów okręgu częstochowskiego, a wiosną 2000 roku przez dwa miesiące II-ligowy Raków. Pierwszy trener reprezentanta Polski Jakuba Błaszczykowskiego.

**Jerzy Stachowiak** – reprezentant Polski juniorów – uczestnik Turnieju FIFA w Luksemburgu w 1958 (nieoficjalne mistrzostwa Europy U-18). Był bardzo szybkim napastnikiem. Już jako 15-latek debiutuje w III-ligowym Rakowie. W 1958 wystąpił w nieudanych dla częstochowian eliminacjach o II ligę. W Śląsku spędził dwa sezony podczas służby wojskowej, po zakończeniu której wrócił do Częstochowy. Wiosną 1966 spadł z Rakowem z II ligi. W 1967 zagrał w finale PP z Wisłą Kraków. Zmarł nagle na zawał serca tuż przed 41. urodzinami. W Rakowie grał też jego starszy brat Stefan.



*Ryszard Szwed*

**Ryszard Szwed** z dobrej strony pokazał się w Ślęzie, w której już jako junior grał w drużynie seniorów. W Śląsku dwa sezony w czasie służby wojskowej. Wiosną 1960 grał w rezerwach, z którymi awansował do III ligi. Latem dołączył do pierwszej drużyny i zadebiutował w II lidze. Był wówczas praktycznie jedynym zawodnikiem Wojskowych związanym z Wrocławiem. Bardzo lubiany przez kibiców. Wyrażał chęć pozostania w Śląsku po wojsku, jednak ostatecznie wrócił do Ślęzy. Na początku 1963 roku za namową Stachowiaka przeszedł do Rakowa. Wiosną 1966 spadł z tym klubem z II ligi. W 1967 zagrał z Rakowem w finale PP z Wisłą Kraków. Zmarł w styczniu 2019 roku.



*Jerzy Stachowiak i Ryszard Szwed*

**Krzysztof Pyskaty** w I lidze zadebiutował w wieku 18 lat w barwach Igloopolu. W 1995 przeniósł się do lokalnego rywala – Wisłoki, wówczas spadkowicza z II ligi. Latem 1996 był już piłkarzem Korony, gdzie spędził 3,5 roku i wywalczył awans do II ligi. Wiosną 2000 r. został przez kielecki klub na jedną rundę wypożyczony do Świtu Nowy Dwór. Jesienią 2000 – po ponad ośmiu latach – ponownie wystąpił w ekstraklasie, tym razem w barwach Śląska. Przez dwa sezony był podstawowym bramkarzem WKS-u. Po spadku Śląska z ekstraklasy przeniósł się do drugoligowego ŁKS-u Łódź. W sezonie 2008/09 bronił bramki Rakowa w nowej drugiej lidze.

**Jacek Magiera** – wychowanek Rakowa, mistrz Europy U-16 z Turcji w 1993 roku. W marcu 1995 zadebiutował w barwach Medalików w ekstraklasie w meczu ze Stalą Mielec. Po rundzie jesiennej sezonu 1996/97 przeszedł do Legii. W barwach Wojskowych grał do końca 2005 roku, z krótką przerwą na wypożyczenie do Widzewa wiosną 2000 roku. Z Legią zdobył dwukrotnie mistrzostwo Polski (2002 i 2006-za jesień). Na początku 2006 roku wrócił na pół roku do Rakowa. Karierę piłkarską zakończył jesienią 2006 roku w barwach Cracovii. Jako trener długo związany z Legią, z którą w sezonie 2016/17 zdobył mistrzostwo Polski. Zwolniony z klubu ze stolicy we wrześniu 2017 po porażce 1:2 we Wrocławiu ze Śląskiem. Od wiosny 2018 roku prowadził reprezentacje młodzieżowe Polski. W marcu ubiegłego roku objął Śląsk, z którym wiosną zakwalifikował się do eliminacji Ligi Konferencji Europy. Wrocławian trenował do marca tego roku.

#### Zawodnicy Śląska i Rakowa:

1. Norbert Bańduch: Śląsk 1961(w), Raków 1961(j)
2. Robert Cieślewicz: Śląsk 1993-95(j), Raków 1996(w)
3. Piotr Ceglarz: Śląsk 2010(w) (ME), Raków 2010-11
4. Andrzej Kretek: Śląsk 1984-86 (rezerwy), Raków 1995(w)-97(j)
5. Alojzy Krzywoń: Śląsk 1963-65(j), Raków 1965-67
6. Gerard Lizurek: Śląsk (OWKS) 1951(w)-52, Raków 1958-60
7. Jakub Łabojko: Raków 2017(w)-18, Śląsk 2020-21(j)
8. Piotr Mandrysz: Raków 1995(j), Śląsk 1999(j)
9. Patryk Misik: Śląsk 2011-14 (juniorzy, rezerwy), Raków 2015-16
10. Maciej Pałaszewski: Śląsk 2013(w)-21 (z przerwami), Raków 2016(j)
11. Fabian Piasecki: Śląsk 2020-22 (z przerwą), Raków od 2021(j)
12. Krzysztof Pyskaty: Śląsk 2000-02, Raków 2008-09
13. Robert Razakowski: Raków do 1986 (wych.), Śląsk 1990-91
14. Petr Schwarz: Raków 2018-21, Śląsk od 2021(j)
15. Mirosław Sieja: Raków do 1979 (wych.) i 1982-85, Śląsk 1980-81
16. Jerzy Stachowiak: Raków do 1959 (wych.) i 1962-69, Śląsk 1960-61
17. Maciej Szeląg: Raków do 1982 (wych) i 1983-84, Śląsk 1984-85
18. Ryszard Szwed: Śląsk 1960-61, Raków 1963-69
19. Bartłomiej Wilk: Raków 1993-97 i 1998-99, Śląsk 2001(j)
20. Maciej Wilusz: Śląsk do 2004 (wych, juniorzy) i 2021(w) (bez gry), Raków 2020(j) i 2021(j)
21. Kurt Wolnik: Śląsk (CWKS) 1957, Raków 1962-66 (z przerwą)

Uwaga: w zestawieniu uwzględniono piłkarzy, którzy przynajmniej w jednym klubie wystąpili w oficjalnym meczu pierwszej drużyny.



**Trenerzy Śląska i Rakowa:**

1. Edward Metzger: Śląsk 1965(j), Raków 1969-70
2. Zdzisław Wolsza: Śląsk 1966-67, Raków 1972(j)

Krzysztof Mielczarek

## W Śląsku Wrocław i Widzewie Łódź

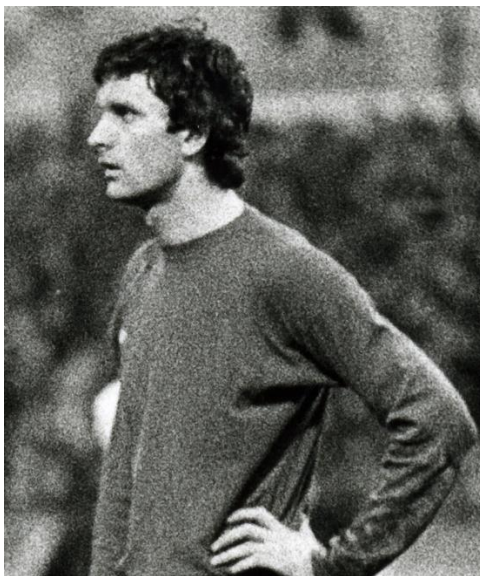
Prawie czterdziestu piłkarzy i ośmiu trenerów w swojej karierze reprezentowało barwy Śląska oraz Widzewa. W łódzkim klubie grał Piotr Samiec-Talar, a w Widzewie zaś występują trzej byli piłkarze Trójkolorowych: Bartłomiej Pawłowski, Jakub Wrąbel i Paweł Zieliński. Ten pierwszy grał w Śląsku jeszcze w ubiegłym roku.

**Władysław Żmuda I** jest legendą w obu klubach. W Śląsku sukcesy odnosił jako piłkarz i jako trener. W 1964 roku wywalczył z naszym klubem historyczny awans do ekstraklasy. W zespole Władysława Giergiela był wyróżniającym się zawodnikiem i pełnił w nim funkcję kapitana. Po zakończeniu kariery piłkarskiej został trenerem Śląska i poprowadził go do największych sukcesów. W 1976 r. Wojskowi pod jego wodzą zdobyli Puchar Polski, a rok później pierwszy tytuł mistrza Polski. W 1981 roku Żmuda został trenerem Widzewa i w maju 1982 cieszył się z łodzianami z kolejnego w swojej karierze tytułu mistrzowskiego. Widzewiacy zdobyli ten laur kosztem Śląska, który nie był w stanie w pamiętnym meczu z krakowską Wisłą wywalczyć choćby remisu.



*Władysław Żmuda I*

We wrocławskich, jak i widzewskich sukcesach trenera Żmudy miał swój udział legendarny obrońca obu klubów – **Władysław Żmuda II**. Zawodnik ten przyszedł do Śląska wiosną 1975, a na jego debiut w meczu z Pogonią przyszło ponad 50 tysięcy wrocławskich kibiców. Żmuda II po wyleczeniu ciężkiej kontuzji w 1980 roku przeszedł do Widzewa.



*Władysław Żmuda II*

W marcu 1983 r. prowadzony przez Żmudę I Widzew wyeliminował w ćwierćfinale Pucharu Europy słynny Liverpool. Trener łodzian często podkreślał, że łatwiej było mu ograć Anglików, gdyż już raz w pucharach się z nimi spotkał i wyciągnął z tej konfrontacji odpowiednie wnioski. W 1975 prowadzony przez niego Śląsk nie dał rady Liverpoolowi.

W widzewskich potyczkach z drużyną z miasta Beatlesów brał udział inny były obrońca Śląska – **Roman Wójcicki**. Przeszedł z naszego klubu do Widzewa tuż po jakże udanych dla Polski Mistrzostwach Świata w Hiszpanii. W Łodzi miał zastąpić Władysława Żmudę II, który odszedł do włoskiej Werony. Wójcicki w wygranym dwumeczu z Liverpooliem udanie pokrył czołowego snajpera Europy Iana Rusha. W 1985 zdobył z Widzewem Puchar Polski. Pełnił w łódzkiej drużynie funkcję kapitana.

**Dariusz Marciniak** zadebiutował w Śląsku wiosną 1985 roku. Przeszedł na Oporowską z Widzewa. Wcześniej odwrotną drogę z Wrocławia do Łodzi przebył solidny obrońca **Kazimierz Przybyś**. Marciniak w Widzewie sprawiał spore problemy wychowawcze. Niestety, w Śląsku było podobnie. W 1987 zdobył ze Śląskiem Puchar Polski i Superpuchar – w finale strzelił Górnikowi Zabrze dwa gole. Latem 1988 przeszedł do ówczesnego spadkowicza z ekstraklasy Zagłębia Lubin.

**Stanisław Świerk** – doskonale pamiętany we Wrocławiu szkoleniowiec wprowadził Śląsk do ekstraklasy w 1995. Pod koniec lat 70. ubiegłego wieku budował podwaliny bardzo silnego później Widzewa. W 1979 zdobył z łodzianami, drugie w historii tego klubu, wicemistrzostwo Polski. Jesienią Widzewiacy grali pod jego wodzą w Pucharze UEFA z mocnym francuskim AS Saint-Etienne, mającym w składzie m.in. Michela Platinię. W pierwszym meczu w Łodzi piłkarze trenera Świerka wygrali 2:1, w rewanżu przegrali 0:3.

**Sławomir Chałaśkiewicz** przeszedł do Śląska z Widzewa latem 1989 roku. W naszym klubie występował przez dwa sezony – 1989/90 i 1990/91, w tym drugim był kapitanem drużyny. Był podstawowym zawodnikiem drużyny prowadzonej przez Romualda Szukiełowicza. Zagrał w prawie 60 meczach

w ekstraklasie, strzelając 12 bramek. Latem 1991 wrócił do Widzewa. Po roku wyjechał do Niemiec, gdzie przez prawie sześć sezonów występował w Hansie Rostock, z którą awansował do Bundesligi (1995). Jesienią 1998 r. wrócił do Widzewa i zaliczył w nim epizodyczne występy w ekstraklasie.

**Rafał Pawlak** grał w Śląsku krótko wiosną 1996 roku. W maju 1989 r. jako 19-latek zadebiutował w ekstraklasie w barwach ŁKS-u. W 1998 zdobył z łodzianami mistrzostwo Polski. W 1999 przeszedł do lokalnego rywala, czyli Widzewa. Występował w RTS-ie przez dwa sezony. Po wояażach zagranicznych i grze w Pogoni Szczecin wrócił do Widzewa, by z tym klubem na koniec swojej piłkarskiej kariery awansować do ekstraklasy (2006). Trenował rezerwy Widzewa i epizodycznie jesienią 2013 i 2014 pierwszy zespół.

**Orest Lenczyk** dwukrotnie obejmował Śląsk, jak i Widzew. Do naszego klubu wrócił po 30 latach przerwy w 2010 r., do Widzewa w 1999 r. po jedenastu. Lenczyk za pierwszym razem przy Al. Piłsudskiego pojawił się w rundzie wiosennej sezonu 1986/87, przejmując drużynę po Waligórze. Rozgrywki zakończył na 6. miejscu. W kolejnym sezonie poprawił ten wynik o jedną lokatę. Po raz drugi objął Widzew w sezonie 1999/00. Jesienią prowadził łodzian w meczach Pucharu UEFA, m.in. z AS Monaco. Ze Śląskiem Lenczyk wywalczył mistrzostwo Polski i Superpuchar w 2012 roku oraz wicemistrzostwo w 2011 roku.

**Sebastian Dudek** na Oporowską trafił latem 2005 roku z Promienia Żary. Wrocławscy kibice pamiętają go m.in. z pięknego gola strzelonego w Szkocji Dundee United, który dał Śląskowi awans do kolejnej rundy Ligi Europejskiej. Po siedmiu sezonach spędzonych w Śląsku, po zdobyciu wicemistrzostwa i mistrzostwa Polski, latem 2012 roku przeszedł do Widzewa. W meczu ze Śląskiem, inaugurującym rozgrywki, strzelił swoim byłym kolegom bramkę i przyczynił się do zwycięstwa Widzewa. Po roku odszedł do beniaminka ekstraklasy – Zawiszy Bydgoszcz, z którym zdobył Puchar Polski. W lipcu 2014 trafił do Zagłębia Sosnowiec, z którym w 2015 awansował na zaplecze ekstraklasy.

**Krzysztof Ostrowski** wychowanek Pandy Wrocław, kolejne jego kluby to Parasol i Inkopax Wrocław. W 2002 po spadku Śląska z ekstraklasy trafił na Oporowską. Nie zdołał uchronić Wojskowych przed degradacją do III ligi i w 2003 roku przeszedł do Zagłębia Lubin, z którym wywalczył awans do ekstraklasy. Po roku wrócił do WKS-u i zrobił z nim dwa awanse: do II ligi (2005) i ekstraklasy (2008). Po nieudanej przygodzie z Legią, jesienią 2009 roku zadebiutował w Widzewie. W czerwcu 2010 r. wywalczył z łodzianami awans do ekstraklasy. W najwyższej klasie rozgrywkowej grał w RTS-ie przez dwa sezony. Przed rundą wiosenną sezonu 2012/13 trafił do Śląska po raz trzeci. W barwach Wojskowych grał do 2016 roku. Zakończył karierę piłkarską w Polonii Trzebnica.

**Mateusz Cetnarski** latem 2007 roku z UKS SMS Bałucz przeszedł do GKS-u Bełchatów. W barwach Brunatnych spędził cztery sezony. Jego pierwszym trenerem w tym klubie był Orest Lenczyk. W połowie 2010 roku dwukrotnie zagrał w reprezentacji Polski. Latem 2011 roku trafił do Śląska, w którym zadebiutował w rewanżowym meczu z Dundee United (2:3). Zdobyl z WKS-em mistrzostwo kraju (2012), Superpuchar Polski (2012), brązowy medal ekstraklasy (2013) oraz dotarł do finału Pucharu Polski (2013). Na początku 2014 roku przeszedł do Widzewa. Trener RTS-u Artur Skowronek obdarzył go dużym zaufaniem, powierzając mu opaskę kapitana drużyny. Nie zdołał jednak uchronić łodzian przed degradacją z ekstraklasy. W przerwie letniej przeszedł do Cracovii.

#### **Zawodnicy Śląska i Widzewa:**

1. Arkadiusz Aleksander: Śląsk 1999-03, Widzew 2007(w)
2. Łukasz Broż: Widzew 2006-13, Śląsk 2018-20
3. Adrian Budka: Widzew 1998-99, 2000(j), 2006-11(j) i 2015-17, Śląsk 2005-06,

4. Mateusz Cetnarski: Śląsk 2011-13(j), Widzew 2014(w)
5. Sławomir Chałaskiewicz: Widzew 1986-89, 1991-92 i 1998(j), Śląsk 1989-91
6. Sebastian Dudek: Śląsk 2005-12, Widzew 2012-13
7. Frank Egharevba: Widzew 2005(w), Śląsk 2006(w)
8. Jacek Gierek: Widzew 1982(j), 1983-84 i 1986-87, Śląsk 1983(w)
9. Tomasz Jodłowiec: Widzew 2004(j), Śląsk 2012(j)
10. Robert Kiłdanowicz: Widzew 1988(j), Śląsk 1995(j)
11. Jan Konenc: Śląsk 1958, Widzew 1960-61
12. Maciej Kowalczyk: Śląsk 2000-01(j), Widzew 2008(w)
13. Andrzej Kretek: Śląsk 1984-86 (bez gry), Widzew 1989-93(j)
14. Mirosław Kuniczuk: Widzew 1982(j) i 1984-85, Śląsk 1983-84
15. Jarosław Lato: Śląsk 1998-02, Widzew 2004-05
16. Dariusz Marciniak: Widzew 1984, Śląsk 1985(w)-88
17. Mirosław Myśliński: Widzew 1982-85 i 1987-93, Śląsk 1986-87
18. Sławomir Nazaruk: Śląsk 2000-02, Widzew 2003-04
19. Krzysztof Ostrowski: Śląsk 2002-03, 2004-08(j) i 2013(w)-16, Widzew 2009-12
20. Dudu Paraiba: Widzew 2009-12, Śląsk 2013-16
21. Jacek Paszulewicz: Śląsk 2001(w), Widzew 2001-02
22. Rafał Pawlak: Śląsk 1996(w), Widzew 1999-01 i 2003-06
23. Bartłomiej Pawłowski: Widzew 2013 i od 2022(w), Śląsk 2020-21(j)
24. Wojciech Pawłowski: Śląsk 2014, Widzew 2019-20(j) i 2021(w) (rezerwy)
25. Arkadiusz Piech: Widzew 2009, Śląsk 2017-19
26. Sebastian Przybyszewski: Widzew 1999-00 (rezerwy), Śląsk 2008(w)
27. Kazimierz Przybyś: Śląsk 1983-84(j), Widzew 1985(w)-90
28. Mateusz Radecki: Widzew 2009-10(j) (juniorzy), Śląsk 2018-20
29. Marcin Robak: Widzew 2008-10(j) i 2019-21, Śląsk 2017-19
30. Piotr Samiec-Talar: Śląsk 2018-19(j) (rezerwy), 2019-20(j) i od 2022(w), Widzew 2021(w)
31. Marek Wasiluk: Śląsk 2011-13, Widzew 2014(w)
32. Piotr Włodarczyk: Śląsk 2000-01(j), Widzew 2002-03(j)
33. Roman Wójcicki: Śląsk 1980(w)-82, Widzew 1982-86
34. Jakub Wrąbel: Śląsk 2014-16 i 2017-19, Widzew od 2021(w)
35. Paweł Zieliński: Śląsk 2014(w)-17, Widzew od 2021(j)
36. Władysław Żmuda II: Śląsk 1975(w)-79, Widzew 1980(w)-82

Uwaga: w zestawieniu uwzględniono piłkarzy, którzy przynajmniej w jednym klubie wystąpili w oficjalnym meczu pierwszej drużyny.

#### **Trenerzy Śląska i Widzewa:**

1. Jerzy Kasalik: Śląsk 1997, Widzew 2003-04
2. Orest Lenczyk: Śląsk 1979-80(j) i 2010-12(j), Widzew 1987-88 i 1999-00
3. Wojciech Łazarek: Widzew 1998(j), Śląsk 1999
4. Petr Nemec: Śląsk 2001-02, Widzew 2003(w)
5. Stanisław Świerk: Widzew 1979, Śląsk 1993(w)-95
6. Janusz Wójcik: Śląsk 2001(w), Widzew 2008(w)
7. Władysław Żmuda I: Śląsk 1971-77(j), Widzew 1981-84 i 1992(w)-93
8. Jan Żurek: Widzew 2000(w), Śląsk 2006-07

**Dariusz Dudek** jesienią 1999 roku grał w Widzewie w ekstraklasie, wiosną i jesienią 2016 w Śląsku asystent trenera Mariusza Rumaka.

**Paweł Kowalski** grał w Śląsku w czasie służby wojskowej w latach 1959-60. Jako trener zdobył z Widzewem wicemistrzostwo Polski (1977), zaś w sezonie 1989/90 spadł do II ligi, by po roku powrócić z nim do ekstraklasy.

**Jerzy Podbrożny** w 2003 roku grał w barwach Widzewa w ekstraklasie. Jesienią 2006 r. w Śląsku niecałe trzy miesiące asystent trenera Luboša Kubika.

**Piotr Stokowiec** jesienią 2000 r. występował w barwach Śląska w ekstraklasie. Przez dwa sezony (2008-10) pracował w Widzewie jako asystent pierwszego trenera, ponadto przez rok był trenerem rezerw łódzkiego klubu (2009-10).

**Jan Tomaszewski** zaczynał w trampkarzach WKS-u. Jako junior przeszedł do Gwardii Wrocław. Ponownie trafił do Śląska w ramach służby wojskowej. Grał w latach 1968-70. Jesienią 1989 roku epizodycznie trenował Widzew w trzech meczach ekstraklasy.

Michał Łabuś

## JKS Jarosław na ligowym szlaku (cz. IV: 1959 – 1962)

### 1959 – klasa A (grupa Rzeszów – północ)

Po sześciu latach nieprzerwanej gry w III lidze piłkarzom JKS Jarosław przyszło w sezonie 1959 występować na poziomie rzeszowskiej klasy A, stanowiącej wówczas czwarty szczebel rozgrywek. Rzeszowski Okręgowy Związek Piłki Nożnej przydzielił jarosławian do grupy „północnej”. Nowe rozgrywki stanowiły dla jarosławskiego zespołu pewną niewiadomą, ponieważ przed ich startem do grona drużyn A-klasowych dokooptowano rezerwy wszystkich klubów trzecioligowych (oznaczane jako Ib), które we wcześniejszych latach rywalizowały jedynie w ramach ligi rezerw.

Jarosławianie pragnęli szybko powrócić do III ligi, ale o awansie marzyła również Unia Sarzyna, która bliska tego celu była już rok wcześniej, kiedy to najpierw w swojej grupie przegrała dwoma punktami rywalizację z Czuwajem Łańcut, a następnie w barażach uległa rezerwom Legii Krosno. Na groźnego przeciwnika wyglądała także Siarka Tarnobrzeg. Jednym z beniaminków klasy A był LZS Przedmieście Jarosław. Sezon 1959 był więc pierwszym i zarazem jedynym w historii, w którym oba istniejące do dzisiaj jarosławskie kluby zmierzyły się ze sobą o ligowe punkty (oba mecze wysoko wygrał JKS – 9:1 i 4:0).

Przed sezonem drużynę JKS opuściło dwóch czołowych zawodników, którzy trafili do II ligi: napastnik Zbigniew Kołodziej zasilił szeregi Legii Krosno, zaś bramkarz Zbigniew Walosek – Waltera Rzeszów. Po rocznej nieobecności do zespołu powrócił z Lublinianki Aleksander Bester. Z kolei po odejściu trenera Władysława Lemiszki prowadzenie jarosławskiej jedenastki powierzono wychowankowi klubu Ludwikowi Melnarowiczowi.

Ligowa inauguracja wypadła 5 kwietnia, a JKS wygrał wówczas 2:1 ze Stalą Ib Stalowa Wola. Tydzień później jarosławianie po raz pierwszy w pełni potwierdzili swoje umiejętności i aspiracje, gromiąc 11:0 Orkan Nisko. Strzeleckim dorobkiem podzielili się: Zdzisław Drewnik, Aleksander Bester, Jan Chmielowicz, Zdzisław Walkowicz i Franciszek Skrzypek<sup>36</sup>, a więc piłkarze ograni już na poziomie III ligi. Takich jednostronnych pojedynków było w tej lidze dość sporo. „Dwucyfrowki” padły w sumie pięciokrotnie, a dwukrotnie były udziałem jarosławian.

JKS dość pewnie kroczył od zwycięstwa do zwycięstwa. W pierwszej rundzie jarosławianie tylko dwukrotnie stracili punkty – 2 maja przegrali 1:3 z Siarką Tarnobrzeg, a 17 maja zremisowali 3:3 ze Stalą Gorzyce. W pozostałych spotkaniach wygrywali; podobnie jak w meczu z głównym konkurentem do awansu – Unią Sarzyna, którą 21 czerwca pokonali na wyjeździe 1:0, dzięki czemu na półmetku sezonu prowadzili w tabeli z jednym punktem przewagi.

W rundzie rewanżowej jarosławski team kontynuował zwycięską serię. Drużyna znów zanotowała tylko jedną porażkę (15 sierpnia 1:2 z Orłem Przeworsk), a 26 września w meczu z rezerwą Waltera Rzeszów dotarła do magicznej granicy stu strzelonych goli. Autorem setnego trafienia w sezonie okazał się Jan Chmielowicz<sup>37</sup>.

---

<sup>36</sup> Nowiny Rzeszowskie, 13.04.1959

<sup>37</sup> Nowiny Rzeszowskie, 28.09.1959

Pojedynek decydujący o mistrzostwie JKS stoczył z Unią Sarzyna 18 października. Gospodarze wygrali 2:1 po bramkach Aleksandra Bestera oraz Tadeusza Lichończaka<sup>38</sup> i na dwie kolejki przed końcem rozgrywek uzyskali upragniony awans.

29 listopada doszło w Jarosławiu do meczu o honorowe mistrzostwo rzeszowskiej klasy A, w którym zmierzyli się triumfatorzy obu grup – JKS Jarosław oraz Stal Ib Mielec. Zwycięstwo 1:0 po голу samobójczym odnieśli jarosławianie. Wynik nie miał jednak żadnego znaczenia w kwestii awansu. Obie drużyny w kolejnym sezonie wystąpiły w III lidze.

1959 – klasa A (Rzeszów-północ)			m	pkt	+	-	=	Z	R	P
1	<b>JKS Jarosław</b>	S	28	<b>51</b>	115	24	4,79	25	1	2
2	Unia Sarzyna		28	<b>47</b>	116	32	3,63	23	1	4
3	Siarka Tarnobrzeg	B	28	<b>38</b>	65	32	2,03	17	4	7
4	Orzeł Przeworsk		28	<b>35</b>	75	42	1,79	16	3	9
5	San Rozwadów		28	<b>34</b>	63	44	1,43	15	4	9
6	Stal Gorzyce		28	<b>34</b>	70	58	1,21	15	4	9
7	Stal Ib Stalowa Wola		28	<b>29</b>	52	44	1,18	11	7	10
8	Przedmieście Jarosław	B	28	<b>29</b>	55	58	0,95	11	7	10
9	Walter Ib Rzeszów		28	<b>27</b>	76	58	1,31	12	3	13
10	Polonia Ib Przemyśl		28	<b>26</b>	49	53	0,92	11	4	13
11	Włókniarz Rakszawa		28	<b>24</b>	53	52	1,02	10	4	14
12	Orkan Nisko		28	<b>19</b>	47	99	0,47	8	3	17
13	Czuwaj Ib Przemyśl		28	<b>15</b>	27	93	0,29	6	3	19
14	Czuwaj Ib Łańcut		28	<b>7</b>	19	105	0,18	2	3	23
15	Polna Ib Przemyśl		28	<b>5</b>	23	111	0,21	1	3	24
			420	420	905	905		183	54	183

O kolejności w tabeli w przypadku równej liczby punktów decydował stosunek bramek.

<sup>38</sup> Nowiny Rzeszowskie, 19.10.1959



1959 – klasa A (Rzeszów-północ)		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
1	<b>JKS Jarosław</b>		2:1	3:0	1:0	3:1	5:0	4:2	9:1	4:0	2:0	1:0	11:0	4:0	8:0	5:0	
2	Unia Sarzyna	0:1		3:2	8:5	6:3	4:0	3:1	4:1	4:0	1:0	6:0	1:1	9:0	7:1	5:0	
3	Siarka Tarnobrzeg	3:1	0:3*		3:1	3:1	2:0	2:0	4:0	4:1	3:0	3:1	7:1	5:0	4:0	7:1	
4	Orzeł Przeworsk	2:1	1:3	5:1		0:1	5:1	2:1	4:0	5:0	5:0	1:0	7:1	3:2	3:0*	3:0*	
5	San Rozwadów	1:5	0:2	1:1	4:1		1:2	3:1	0:0	4:0	0:0	4:3	5:0	3:0*	3:0	6:0	
6	Stal Gorzyce	3:3	0:10	1:1	1:1	2:0		1:3	4:2	3:2	5:0	1:2	6:3	13:1	6:0	3:0*	
7	Stal Ib Stalowa Wola	1:2	2:5	1:1	0:0	4:0	0:2		2:1	1:1	3:0	2:1	3:0*	1:0	8:0	4:1	
8	Przedmieście Jarosław	0:4	1:3	2:0	1:0	1:5	4:1	6:0		3:3	3:0	1:1	4:2	3:0*	3:0	3:1	
9	Walter Ib Rzeszów	0:2	4:6	2:0	1:3	0:1	0:1	0:3*	3:3		3:4	2:0	3:0	13:0	8:0	2:0	
10	Polonia Ib Przemyśl	1:3	2:1	0:1	3:3	1:3	5:1	2:1	2:2	2:4		2:0	2:0	2:0	6:0	8:1	
11	Włókniarz Rakszawa	3:6	1:3	1:2	3:1	2:2	1:2	2:2	2:1	2:3	2:0		9:1	4:1	3:0	4:1	
12	Orkan Nisko	2:5	1:5	3:0	3:0	5:2	0:5	1:1	1:4	1:6	3:2	1:2		3:0*	1:1	4:2	
13	Czuwaj Ib Przemyśl	0:3*	2:1	0:2	1:4	2:4	2:3	1:1	1:1	0:5	1:1	1:0	6:1		2:0	2:1	
14	Czuwaj Ib Łańcut	1:7	0:4	0:0	2:4	0:2	0:2	2:2	1:3	1:5	0:1	1:3	0:5	3:0*		5:0	
15	Polna Ib Przemyśl	2:10	1:8	0:4	0:6	0:3*	1:1	1:2	1:1	1:5	2:3	1:1	0:3*	0:2	5:1		
									I runda								
									II runda								

### 1960 – III liga (grupa Rzeszów)

Po rocznej nieobecności piłkarze JKS powrócili do III ligi. Odmłodzony zespół, który w efektywnym stylu wygrał rozgrywki klasy A, przystąpił do nowego sezonu z drobnymi rozładami kadrowymi. Do drużyny dołączyli: bramkarz Adam Dobrowolski i napastnik Józef Kubusiak z Orła Przeworsk, ze Startu Wawer powrócił Edward Chmielewski, zaś z Legii Krosno – bogatszy o drugoligowe doświadczenia Zbigniew Kołodziej. Trener Ludwik Melnarowicz dysponował składem, którego średnia wieku nie przekraczała 23 lat, a którego głównymi postaciami byli (oprócz wymienionych wyżej): bramkarz Lech Knap, Henryk Bartłomowicz, Tadeusz Ożyło, Aleksander Sura, Jan Chmielowicz, Tadeusz Lichończak, Mieczysław Skrzypek, Aleksander Bester, Ryszard Plamitzer, Franciszek Skrzypek, Adam Trojniał i Zdzisław Walkowicz.

Rok 1960 zapowiadał się dla piłkarzy we wszystkich niższych klasach rozgrywkowych (od III ligi w dół) wyjątkowo pracowicie. PZPN zdecydował bowiem, że klasy te przejdą z systemu wiosna-jesień, który obowiązywał przez ostatnią dekadę, na system jesień-wiosna. Z tego względu cały sezon 1960 należało rozegrać do połowy lipca, zaś od sierpnia drużyny przystąpiły już do rundy jesiennej sezonu 1960/61.

W pierwszym spotkaniu, rozegranym 13 marca, jarosławski beniaminek zagrał bez debiutanckiej tremy i pokonał 2:0 Krośniankę Krosno (gole: Bester i Kubusiak<sup>39</sup>). W kolejnych spotkaniach jarosławianie minimalnie ulegli Polonii Przemyśl 0:1, zremisowali ze Stalą Stalowa Wola 2:2 (Bester, Chmielowicz<sup>40</sup>) i przegrali ze Stalą Dębica 2:4 (Bester, Plamitzer<sup>41</sup>). 10 kwietnia zrehabilitowali się jednak za te potknięcia, wygrywając aż 6:1 z Górnikiem Gorlice (Chmielowicz 2, Plamitzer 2, Kołodziej, Bester<sup>42</sup>). Do końca pierwszej rundy zespół przegrał już tylko dwukrotnie: 1:3 z liderującą Resovią (gol Chmielowicza z karnego<sup>43</sup>) oraz 0:1 z Polną Przemyśl. Były to zarazem jedyne porażki jarosławian poniesione w tym sezonie na własnym obiekcie.

Na półmetku rozgrywek zdecydowanie prowadziła Resovia (19 pkt). Reszta stawki była bardzo wyrównana – JKS zajmował piątą pozycję (11 pkt), tracąc tylko dwa punkty do wicelidera, Górnika Gorlice, ale też mając zaledwie trzy „oczka” przewagi nad strefą spadkową.

Rewanże jarosławianie rozpoczęli od wysokiej porażki w Krośnie (0:5), lecz później prezentowali zdecydowanie lepszą postawę, przede wszystkim na własnym boisku. Wygrane: 3:2 nad Polonią Przemyśl (bramki: Trojniak, Chmielowicz, Kubusiak<sup>44</sup>), 2:1 nad Stalą Dębica (Kołodziej, Trojniak<sup>45</sup>), 3:2 nad Górnikiem Gorlice (Kołodziej, Kubusiak i samobójcza<sup>46</sup>) oraz 4:0 nad rezerwą Stali Rzeszów (F. Skrzypek, Kołodziej, Trojniak, Chmielowicz<sup>47</sup>) sprawiły, że na pięć kolejek przed końcem rozgrywek JKS tracił zaledwie punkt do wicelidera.

Końcówka sezonu nie była już tak udana, choć drużyna zdołała jeszcze pokonać 1:0 Waltera Rzeszów (Chmielowicz<sup>48</sup>), a więc niedawnego drugoligowca. Niezwykle emocjonujący przebieg miał z kolei derby pojedynkę z Czuwajem Przemyśl, rozegrany 10 lipca. JKS po zaledwie sześciu minutach gry prowadził 2:0 (dwa gole F. Skrzypka), lecz na przerwę schodził przy stanie 2:3. Kwadrans przed końcem z boiska został usunięty Kołodziej, jednak mimo osłabienia, jarosławianie wyrównali na 3:3 po strzale Trojniaka<sup>49</sup>.

Ostatecznie ten „błyskawicznie” rozegrany sezon czarno-niebiescy ukończyli na bardzo dobrym piątym miejscu. Zwyciężyła Resovia, która później bez powodzenia walczyła w eliminacjach do II ligi. Spadek dotknął Stal Ib Rzeszów i Polną Przemyśl, w których miejsce awansowały: Stal Nowa Dęba oraz Unia Sarzyna.

---

<sup>39</sup> Nowiny Rzeszowskie, 14.03.1960

<sup>40</sup> Nowiny Rzeszowskie, 28.03.1960

<sup>41</sup> Nowiny Rzeszowskie, 04.04.1960

<sup>42</sup> Nowiny Rzeszowskie, 11.04.1960

<sup>43</sup> Nowiny Rzeszowskie, 09.05.1960

<sup>44</sup> Nowiny Rzeszowskie, 02.06.1960

<sup>45</sup> Nowiny Rzeszowskie, 13.06.1960

<sup>46</sup> Nowiny Rzeszowskie, 17.06.1960

<sup>47</sup> Nowiny Rzeszowskie, 20.06.1960

<sup>48</sup> Nowiny Rzeszowskie, 30.06.1960

<sup>49</sup> Nowiny Rzeszowskie, 11.07.1960

1960 – III liga (Rzeszów)			m	pkt	+	-	=	Z	R	P
1	Resovia		22	<b>38</b>	52	18	2,89	18	2	2
2	Krośnianka Krosno		22	<b>26</b>	36	31	1,16	11	4	7
3	Czuwaj Przemyśl		22	<b>23</b>	45	29	1,55	10	3	9
4	Stal Dębica		22	<b>22</b>	37	32	1,16	7	8	7
5	<b>JKS Jarosław</b>	B	22	<b>22</b>	37	37	1,00	9	4	9
6	Polonia Przemyśl		22	<b>21</b>	34	32	1,06	8	5	9
7	Walter Rzeszów	S	22	<b>21</b>	24	31	0,77	6	9	7
8	Stal Stalowa Wola		22	<b>20</b>	27	28	0,96	5	10	7
9	Górnik Gorlice		22	<b>19</b>	34	48	0,71	8	3	11
10	Stal Ib Mielec	B	22	<b>18</b>	27	33	0,82	6	6	10
11	Stal Ib Rzeszów		22	<b>18</b>	24	42	0,57	6	6	10
12	Polna Przemyśl		22	<b>16</b>	27	43	0,63	6	4	12
			264	264	404	404		100	64	100

O kolejności w tabeli w przypadku równej liczby punktów decydował stosunek bramek.

1960 – III liga (Rzeszów)		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Resovia		4:0	1:0	1:1	3:1	3:1	1:0	2:1	4:1	1:0	2:0	5:3
2	Krośnianka Krosno	0:3		3:2	1:2	5:0	3:0	1:1	2:1	3:2	2:0	0:0	1:0
3	Czuwaj Przemyśl	0:2	1:2		5:1	0:0	1:1	5:0	1:3	5:2	5:0	3:0	4:2
4	Stal Dębica	0:1	3:0	4:1		4:2	2:2	0:2	1:1	5:0	0:1	3:0	2:2
5	<b>JKS Jarosław</b>	1:3	2:0	3:3	2:1		3:2	1:0	2:2	6:1	1:0	4:0	0:1
6	Polonia Przemyśl	1:2	1:3	0:2	5:2	1:0		1:0	4:1	0:1	3:0	3:1	2:0
7	Walter Rzeszów	1:6	1:1	1:0	3:1	1:1	0:0		2:2	2:2	1:1	3:1	0:0
8	Stal Stalowa Wola	1:3	0:2	2:0	0:0	1:0	0:0	2:1		0:1	4:0	0:0	1:1
9	Górnik Gorlice	1:0	3:1	0:2	0:0	2:3	2:1	2:0	4:4		3:0	1:2	3:1
10	Stal Ib Mielec	1:1	2:0	2:0	2:2	3:0	2:2	1:2	0:0	4:0		0:1	4:0
11	Stal Ib Rzeszów	1:4	3:3	0:2	0:0	1:3	3:2	1:2	1:1	2:1	3:3		3:2
12	Polna Przemyśl	3:0	0:3	0:3*	1:3	3:2	1:2	1:1	1:0	3:2	2:1	0:1	
		I runda						II runda					

### 1960/61 – III liga (grupa Rzeszów)

Przed nowym sezonem (pierwszym od 1950 roku toczonym systemem jesień-wiosna) kadra jarosławskiego zespołu nie uległa większym zmianom. Do pierwszej drużyny dołączyli m.in. Ryszard Wota i Tadeusz Greńkow. Rozgrywki wystartowały 27 sierpnia 1960, ale JKS na swój pierwszy występ musiał poczekać dwa tygodnie dłużej. To dlatego, że jego pierwszym rywalem miała być Resovia, która w sierpniu grała jeszcze w eliminacjach do II ligi.

Jarosławianie zainaugurowali zatem rozgrywki 11 września domowym meczem z rezerwą Stali Mielec. Spotkanie to zakończyło się remisem 3:3 (gole dla gospodarzy zdobyli: Chmielowicz, Trojniak i Walkowicz<sup>50</sup>). Był to jedyny w rundzie jesiennej mecz przed własną publicznością, którego JKS... nie wygrał. Jarosław stał się w tym okresie prawdziwą twierdzą, a mecze cieszyły się wciąż niestabnym zainteresowaniem wśród miejscowych kibiców. Dla przykładu, gdy 25 września czarno-niebiescy pokonali u siebie 3:2 Unię Sarzyna (bramki: Kołodziej, Chmielowicz, Trojniak), na trybunach stadionu przy ulicy Słowackiego, na którym w tamtym okresie jarosławianie występowali ze względu na remont własnego obiektu przy ulicy Bandurskiego, zasiadło około 3.000 widzów<sup>51</sup>.

W kolejnych domowych meczach JKS wygrywał: 4:1 ze Stalą Dębica (Trojniak, Walkowicz, Chmielewski, Lichończak<sup>52</sup>), 4:0 z Walterem Rzeszów (Kołodziej 2, Sura, Chmielewski<sup>53</sup>), 3:0 ze Stalą Stalowa Wola (Chmielewski, Kołodziej i samobójcza<sup>54</sup>) oraz 3:2 z mistrzem jesieni, Polonią Przemyśl (Chmielowicz, Chmielewski, Kołodziej<sup>55</sup>).

Znakomitej formy z własnego boiska zespół nie potrafił jednak przenieść na wyjazdy. Jesienią poza Jarosławiem JKS poniósł komplet pięciu porażek. Sumarycznie pozwoliło to drużynie uplasować się na półmetku rozgrywek na szóstym miejscu (11 pkt). W tabeli prowadziła Polonia Przemyśl (16 pkt), przed Stalą Stalowa Wola (14 pkt) i Górnikiem Gorlice (14 pkt).

Wiosną 1961 roku kierownikiem sekcji piłki nożnej został Kazimierz Chmielowski (wcześniej tę funkcję pełnił Marian Idzikowski), natomiast prowadzenie pierwszego zespołu powierzono Bronisławowi Dudzińskiemu<sup>56</sup>. Urodzony w 1912 roku trener był prawdziwą ikoną jarosławskiego sportu. Jeszcze przed II wojną światową w rodzinnym Stryju z sukcesami uprawiał gimnastykę. Po wojnie zamieszkał w Jarosławiu, gdzie założył sekcję podnoszenia ciężarów i zapasów. Uprawiał również hokej na lodzie, a po przejściu na sportową emeryturę przez długie lata aktywnie działał w klubie.

Pod jego opieką drużyna rozpoczęła rundę od trzech remisów. 9 kwietnia w spotkaniu z Resovią (2:2) zdołała odrobić dwubramkową stratę (gole: Greńkow, Trojniak<sup>57</sup>). Sześć dni później jarosławianie wywieźli punkt z Mielca (1:1 – Plamitzer<sup>58</sup>), a 23 kwietnia zremisowali 2:2 ze Stalą Nowa Dęba (Trojniak, Chmielowicz<sup>59</sup>). Niestety, kolejne spotkania przyniosły trzy porażki – 0:1 z Unią Sarzyna, 0:2 z Czuwajem

---

<sup>50</sup> Nowiny Rzeszowskie, 12.09.1960

<sup>51</sup> Nowiny Rzeszowskie, 26.09.1960

<sup>52</sup> Nowiny Rzeszowskie, 10.10.1960

<sup>53</sup> Nowiny Rzeszowskie, 24.10.1960

<sup>54</sup> Nowiny Rzeszowskie, 31.10.1960

<sup>55</sup> Nowiny Rzeszowskie, 14.11.1960

<sup>56</sup> Nowiny Rzeszowskie, 04.04.1961

<sup>57</sup> Nowiny Rzeszowskie, 10.04.1961

<sup>58</sup> Nowiny Rzeszowskie, 17.04.1961

<sup>59</sup> Nowiny Rzeszowskie, 24.04.1961

Przemyśl, 1:2 ze Stalą Dębica (gol Trojniaka<sup>60</sup>), po których sytuacja w tabeli zaczęła wyglądać nieciekawie.

Przełamanie nastąpiło 21 maja w pojedynku z Górnikiem Gorlice. JKS wygrał 3:1 po golach Kołodzieja, Chmielowicza i Chmielewskiego, rywale zaś kończyli ten mecz w dziewiątkę<sup>61</sup>. Tydzień później czarnoniebiescy wygrali 2:1 arcyważne spotkanie z Walterem Rzeszów. Zwycięską bramkę jarostawianie zdobyli, grając w osłabieniu, a jej autorem był w 85. minucie Adam Trojniak (wcześniej trafił Zbigniew Kołodziej<sup>62</sup>). Było to jedyne wyjazdowe zwycięstwo JKS w tym sezonie, ale finalnie zapewniło drużynie pozostanie w III lidze.

Niezwykle ciekawy przebieg miała rywalizacja o pierwsze miejsce w tabeli i prawo gry w eliminacjach do II ligi. Prowadząca przez większą część sezonu Polonia Przemyśl w końcówce rozgrywek roztrwonila przewagę i ukończyła sezon z takim samym dorobkiem, co Stal Stalowa Wola. O mistrzostwie zdecydował dodatkowy mecz, rozegrany 15 czerwca w Rzeszowie, który zakończył się zwycięstwem ekipy ze Stalowej Woli 3:2. Ligę opuścili: Stal Nowa Dęba i Walter Rzeszów, a powrócili do niej: Polna Przemyśl oraz rezerwa Stali Rzeszów.

1960 /61- III liga (Rzeszów)		m	pkt	+	-	=	Z	R	P	
1	Polonia Przemyśl		22	<b>30</b>	54	25	2,16	13	4	5
2	Stal Stalowa Wola		22	<b>30</b>	51	27	1,89	13	4	5
3	Czuwaj Przemyśl		22	<b>23</b>	37	30	1,23	10	3	9
4	Stal Ib Mielec		22	<b>23</b>	39	40	0,98	9	5	8
5	Resovia		22	<b>22</b>	31	25	1,24	8	6	8
6	Górnik Gorlice		22	<b>22</b>	31	34	0,91	8	6	8
7	Unia Sarzyna	B	22	<b>22</b>	39	43	0,91	8	6	8
8	Stal Dębica		22	<b>20</b>	27	27	1,00	8	4	10
9	Krośnianka Krosno		22	<b>20</b>	28	29	0,97	6	8	8
10	JKS Jarosław		22	<b>20</b>	36	41	0,88	8	4	10
11	Stal Nowa Dęba	B	22	<b>17</b>	32	56	0,57	7	3	12
12	Walter Rzeszów		22	<b>15</b>	27	55	0,49	6	3	13
			264	264	432	432		104	56	104

O kolejności w tabeli w przypadku równej liczby punktów decydował stosunek bramek.

<sup>60</sup> Nowiny Rzeszowskie,15.05.1961

<sup>61</sup> Nowiny Rzeszowskie,22.05.1961

<sup>62</sup> Nowiny Rzeszowskie,29.05.1961

1960/61 – III liga (Rzeszów)		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Polonia Przemyśl		5:2	2:0	3:0	3:1	6:0	1:3	2:2	2:0	5:0	4:1	2:1
2	Stal Stalowa Wola	2:2		2:1	6:1	3:0	1:3	3:0	3:0	3:0	1:0	1:1	7:0
3	Czuwaj Przemyśl	1:3	1:2		1:0	2:1	2:1	0:1	1:0	2:1	3:1	8:2	4:1
4	Stal Ib Mielec	3:1	1:2	2:1		1:0	3:2	7:0	1:0	1:1	1:1	3:2	3:1
5	Resovia	0:1	3:1	1:1	2:0		1:0	4:1	1:0	1:0	4:0	4:1	1:1
6	Górnik Gorlice	1:0	1:0	3:1	1:2	1:1		2:0	1:1	1:1	4:1	3:1	1:0
7	Unia Sarzyna	1:1	3:3	3:2	2:2	0:0	1:1		0:1	2:2	1:0	4:1	10:2
8	Stal Dębica	1:1	0:2	0:1	3:1	1:0	1:1	2:3		1:0	2:1	6:0	3:1
9	Krośnianka Krosno	1:3	1:1	1:1	0:0	2:2	3:0	1:0	2:1		3:1	4:2	3:0
10	JKS Jarosław	3:2	3:0	0:2	3:3	2:2	3:1	3:2	4:1	2:0		2:2	4:0
11	Stal Nowa Dęba	1:0	0:4	1:1	6:3	2:1	3:1	1:2	1:0	2:1	1:0		1:2
12	Walter Rzeszów	1:5	1:2	2:1	2:1	2:1	2:2	4:0	0:1	1:1	1:2	2:0	
		jesień						wiosna					

### 1961/62 – III liga (grupa Rzeszów)

W kolejnych rozgrywkach w gronie rzeszowskich trzeciolicowców pojawił się nowy zespół. Z fuzji drugoligowej Legii Krosno i trzeciolicowej Krośnianki powstał MZKS Krosno. Pierwszy zespół tego klubu zastąpił Legię na poziomie drugiej ligi, zaś rezerwy zajęły miejsce Krośnianki w trzeciej.

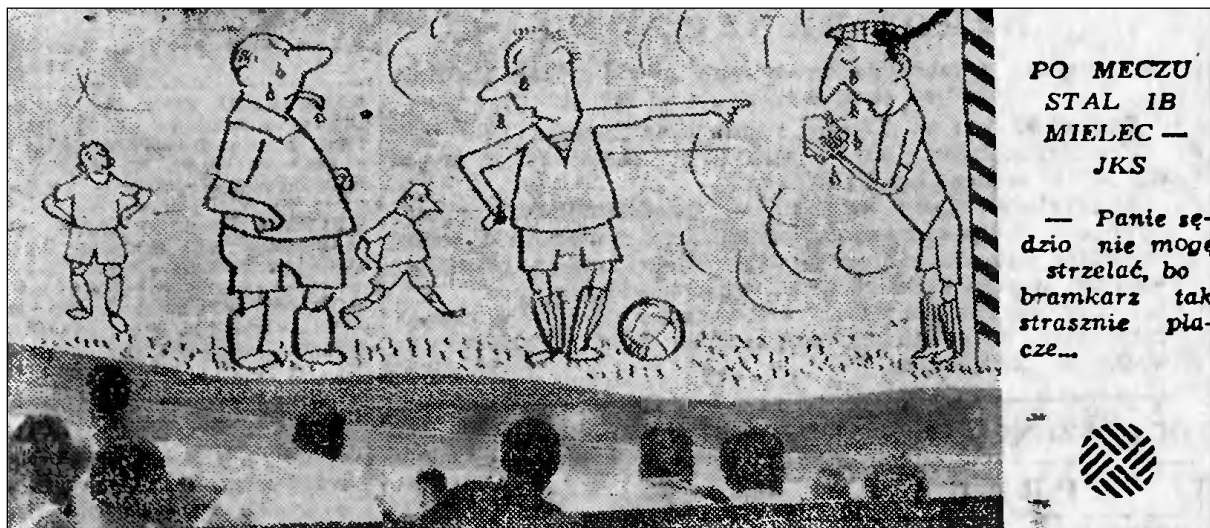
Przed sezonem prowadzenie drużyny JKS powierzono pochodzącemu ze Lwowa Michałowi Krausowi. Dla byłego piłkarza lwowskiej Pogoni była to pierwsza z kilku trenerskich kadencji w Jarosławiu. Z przerwami szkolił on jarosławską jedenastkę do połowy lat 70. XX wieku.

W jarosławskim zespole nie zaszły większe zmiany kadrowe, do drużyny jedynie powoli dołączali kolejni wychowankowie (m.in. Wiesław Kołodziej). Zdobyte w poprzednich latach doświadczenie w połączeniu z pracą trenera Krausa przyniosły jednak świetne rezultaty. JKS rozpoczął sezon od czterech zwycięstw, po których został liderem tabeli.

Mecze te miały swoją dramaturgię. Po inauguracyjnym zwycięstwie nad Stalą Ib Rzeszów (2:0 po golach Trojniaka i Chmielowicza<sup>63</sup>), jarosławianie 27 sierpnia wyjechali na spotkanie z rezerwą Stali mieleckiej. Goście prowadzili 2:1 po trafieniach Zbigniewa Kołodzieja i Adama Trojniaka, gdy w 84. minucie pojedynek przerwano. Jak relacjonowały „Nowiny Rzeszowskie”: *niezadowolona grupa fanatyków gospodarzy, nie chcąc pogodzić się z porażką Stali, puściła na stadion łzawiący gaz. Zawodnicy nie mogli*

<sup>63</sup> Nowiny Rzeszowskie, 21.08.1961

dalej grać i sędzia zmuszony był zakończyć mecz przed czasem (...). Publiczność ze łzami w oczach musiała szybko opuszczać stadion<sup>64</sup>. Spotkanie dokończono dopiero 11 października, a JKS zdobył w tej „dogrywce” jeszcze jedną bramkę.



Humorystyczna grafika zamieszczona w „Nowinach Rzeszowskich” po meczu Stal Ib Mielec – JKS Jarosław, rozegranym 27 sierpnia 1961

Równie gorąco było 2 września w Rzeszowie, gdzie jarosławianie mierzyli się z Resovią. Spotkaniu, zakończonemu niespodziewanym zwycięstwem JKS 3:0 (dwa gole Chmielowicza, jeden Plamitzera), towarzyszyły awantury kibiców ze służbami porządkowymi, do których dochodziło zarówno pod stadionem, jak i na nim<sup>65</sup>.

17 września czarno-niebiescy wygrali po raz czwarty, tym razem 6:0 z rezerwą MZKS Krosno (bramki: Trojnia 2, Wiesław Kołodziej, Zbigniew Kołodziej, Plamitzer i Chmielowicz<sup>66</sup>). Jako lider tabeli 23 września wyjechali do Stalowej Woli, gdzie w pojedynku ze Stalą – głównym faworytem rozgrywek, wywalczyli remis 1:1 (gol: Chmielowicz<sup>67</sup>).

W następnych spotkaniach JKS odnosił kolejne zwycięstwa. 1 października po bramkach w samej końcówce wygrał 2:0 z Czuwajem Przemyśl (Greškow, Chmielowicz<sup>68</sup>), 14 października wywiózł dwa punkty z Dębicy (3:1 ze Stalą, gole – Z. Kołodziej, Chmielowski i samobójczy<sup>69</sup>), 22 października pokonał 3:1 Polną Przemyśl (Chmielowicz, Trojnia, Z. Kołodziej<sup>70</sup>), zaś 29 października w takim samym stosunku ograł w Sarzynie miejscową Unię (Chmielowicz, W. Kołodziej, Z. Kołodziej<sup>71</sup>). Zadyszkę jarosławianie złapali dopiero w listopadzie, kiedy to zremisowali 0:0 z Górnikiem Gorlice, a następnie ponieśli

<sup>64</sup> Nowiny Rzeszowskie, 29.08.1961

<sup>65</sup> Nowiny Rzeszowskie, 04.09.1961

<sup>66</sup> Nowiny Rzeszowskie, 18.09.1961

<sup>67</sup> Nowiny Rzeszowskie, 25.09.1961

<sup>68</sup> Nowiny Rzeszowskie, 02.10.1961

<sup>69</sup> Nowiny Rzeszowskie, 16.10.1961

<sup>70</sup> Nowiny Rzeszowskie, 23.10.1961

<sup>71</sup> Nowiny Rzeszowskie, 30.10.1961

pierwszą porażkę w sezonie – 1:2 z Polonią Przemyśl (Chmielowicz<sup>72</sup>). Z dorobkiem 18 punktów JKS został mistrzem jesieni, wyprzedzając Stal Stalowa Wola (17 pkt) i Polonię Przemyśl (15 pkt).

Jesienią 1961 roku po kilkuletniej przerwie wznowiono rywalizację o Puchar Polski. JKS w pierwszym swoim występie pokonał 6:0 Orła Przeworsk, zaś w okręgowym ćwierćfinale uległ 1:3 Polnej Przemyśl (zaledwie trzy dni później jarosławianie zrewanżowali się tej drużynie w meczu ligowym).

W rundzie wiosennej w III lidze pojawił się kolejny nowy zespół. Na skutek połączenia Stali Dębica z Wisłoką, która do tej pory występowała w klasie A, dębicki piłkarze przystąpili do rywalizacji już pod szyldem Wisłoki.

Do tej rundy z olbrzymimi nadziejami na historyczny sukces przystępowali oczywiście futboliści z Jarosławia. Niestety, początek piłkarskiej wiosny 1962 roku, nieco zakłócony przez aurę, nie był dla nich szczęśliwy. W inauguracyjnym spotkaniu ze Stalą Ib Mielec (25 marca) JKS prowadził wprawdzie do przerwy 1:0 po голу Wiesława Kołodzieja, lecz ostatecznie uległ mielczanom 1:2<sup>73</sup>. Prawdziwy zimny prysznic jarosławianie przeżyli jednak cztery dni później w Rzeszowie. W pojedynku z rezerwą tamtejszej Stali doznali bolesnej porażki 1:7 (honorową bramkę zdobył Jan Chmielowicz<sup>74</sup>) i utracili fotel lidera na rzecz Stali Stalowa Wola.

1 kwietnia JKS zrehabilitował się, wygrywając 2:1 z Resovią (Franciszek Skrzypek, Edward Chmielewski<sup>75</sup>), ale tydzień później wrócił „na tarczy” z Krosna, gdzie uległ gospodarzom 1:3 (Greśkow<sup>76</sup>). Nieudany początek rundy rewanżowej spowodował, że 15 kwietnia w domowym spotkaniu ze Stalą Stalowa Wola tylko zwycięstwo mogło przedłużyć nadzieje jarosławian na walkę o mistrzostwo. Podobnie jak jesienią, w meczu na szczycie tabeli padł remis 1:1, a jedyne goła dla podopiecznych Michała Krausa zdobył Zbigniew Kołodziej<sup>77</sup>.

28 kwietnia czarno-niebiescy przegrali w Przemyślu z Czuwajem 0:1, choć ostatnie 20 minut grali w liczebnej przewadze. Na pięć kolejek przed zakończeniem sezonu ich strata do Stali Stalowa Wola wynosiła cztery punkty. Ligowy debiut w jarosławskim zespole zaliczył w tym spotkaniu 18-letni bramkarz Jan Czajkowski<sup>78</sup>, który zaledwie pięć lat później zadebiutował w I lidze w barwach Stali Rzeszów.

W kolejnych spotkaniach JKS spisywał się już zdecydowanie lepiej, nawiązując do świetnej formy z jesieni. Wygrane 3:1 nad Wisłoką Dębica i Polną Przemyśl oraz 5:2 nad Unią Sarzyna, niewiele jednak dały, bowiem swoje mecze wygrywał także lider ze Stalowej Woli. W efekcie w ostatniej kolejce (3 czerwca) w pojedynku z Polonią Przemyśl jarosławianie stanęli przed szansą wywalczenia „tylko” wicemistrzostwa. Dzięki dwóm trafieniom Jana Chmielowicza<sup>79</sup> pokonali odwiecznego rywala 2:1 i zakończyli rozgrywki na drugiej pozycji w tabeli.

Do drugoligowych eliminacji kolejny raz stanęła Stal Stalowa Wola, ale w rywalizacji z Rakowem Częstochowa, Hutnikiem Nowa Huta, Górnikiem Radlin i KSZO Ostrowiec Świętokrzyski nie odniosła większego sukcesu. Rzeszowską III ligę opuścili natomiast piłkarze Polnej Przemyśl i Unii Sarzyna. W ich miejsce awansowały: Bieszczady Rzeszów oraz Stal Łańcut.

---

<sup>72</sup> Nowiny Rzeszowskie, 13.11.1961

<sup>73</sup> Nowiny Rzeszowskie, 26.03.1962

<sup>74</sup> Nowiny Rzeszowskie, 30.03.1962

<sup>75</sup> Nowiny Rzeszowskie, 02.04.1962

<sup>76</sup> Nowiny Rzeszowskie, 09.04.1962

<sup>77</sup> Nowiny Rzeszowskie, 16.04.1962

<sup>78</sup> Nowiny Rzeszowskie, 30.04.1962

<sup>79</sup> Nowiny Rzeszowskie, 04.06.1962



1961/62- III liga (Rzeszów)		m	pkt	+	-	=	Z	R	P	
1	<b>Stal Stalowa Wola</b>		<b>22</b>	<b>32</b>	<b>53</b>	<b>22</b>	<b>+31</b>	<b>13</b>	<b>6</b>	<b>3</b>
2	<b>JKS Jarosław</b>		22	<b>29</b>	47	29	+18	13	3	6
3	Polonia Przemyśl		22	<b>29</b>	42	33	+9	11	7	4
4	Stal Ib Rzeszów	B	22	<b>24</b>	42	33	+9	10	4	8
5	Resovia		22	<b>24</b>	34	26	+8	10	4	8
6	Górnik Gorlice		22	<b>23</b>	39	46	-7	9	5	8
7	Wisłoka Dębica		22	<b>19</b>	33	41	-8	9	1	12
8	Stal Ib Mielec		22	<b>18</b>	34	34	0	7	4	11
9	Czuwaj Przemyśl		22	<b>17</b>	30	41	-11	7	3	12
10	MZKS Ib Krosno		22	<b>17</b>	30	42	-12	7	3	12
11	Polna Przemyśl	B	22	<b>17</b>	27	43	-16	6	5	11
12	Unia Sarzyna		22	<b>15</b>	36	57	-21	6	3	13
			264	264	447	447		108	48	108

O kolejności w tabeli w przypadku równej liczby punktów decydowała różnica bramek.

1961/62 – III liga (Rzeszów)		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	<b>Stal Stalowa Wola</b>		1:1	6:0	3:0	1:0	4:0	3:0	1:1	4:2	2:3	5:0	2:0
2	<b>JKS Jarosław</b>	1:1		2:1	2:0	2:1	0:0	3:1	1:2	2:0	6:0	3:1	5:2
3	Polonia Przemyśl	2:2	2:1		3:0	1:1	4:1	3:0	2:0	3:3	3:1	2:1	2:0
4	Stal Ib Rzeszów	1:3	7:1	0:0		2:0	5:3	1:3	3:1	5:0	2:1	4:2	2:0
5	Resovia	0:1	0:3	1:2	1:1		6:1	3:2	1:0	1:1	1:0	3:0	4:0
6	Górnik Gorlice	1:1	2:1	3:1	1:1	3:2		0:2	1:1	5:2	3:1	0:1	5:2
7	Wisłoka Dębica	1:0	1:3	2:2	2:1	0:1	0:1		2:0	2:1	3:0	4:2	2:1
8	Stal Ib Mielec	0:3*	1:3	2:3	1:2	0:1	6:2	2:0		2:0	1:0	4:1	6:1
9	Czuwaj Przemyśl	2:0	1:0	0:1	1:2	1:2	2:3	3:2	0:0		2:1	1:0	5:0
10	MZKS Ib Krosno	4:5	3:1	3:1	1:0	3:1	1:2	2:1	0:0	1:3		2:2	1:0
11	Polna Przemyśl	2:2	1:3	2:2	0:0	1:3	1:0	2:1	2:1	2:0	1:1		3:1
12	Unia Sarzyna	1:3	1:3	2:2	4:3	1:1	2:2	7:2	5:3	3:0	2:1	1:0	
		jesień						wiosna					

Artur Fortuna

## Kraków 1908, cz. I

Rok 1908 przyniósł realizację zapowiadanego jeszcze w roku 1906 postulatu utworzenia formalnej organizacji grupującej krakowskie drużyny piłkarskie na wzór lwowskiego Towarzystwa Zabaw Ruchowych. Nie stworzono jednak takiego stowarzyszenia od zera, a przyłączono się do już istniejącego. Był nim Krajowy Związek Turystyczny powstały w Krakowie 18 lipca 1906<sup>80</sup> w celu rozwoju turystyki w Galicji i mający we władzach wiele ważnych osobistości, wliczając w to ówczesnego prezydenta Krakowa Juliusza Leo, delegatów ze Lwowa, Wieliczki, Zakopanego oraz przedstawicieli Towarzystwa Tatrzańskiego, Izby Handlowej i dyrekcji kolei. **20 stycznia** 1908 na zebraniu zorganizowanym przez sekretarza KZT Zygmunta Rosnera z udziałem *akademickich kół sportowych* zdecydowano o powołaniu przy Krajowym Związku Turystycznym Sekcji Sportowej, *która ma obejmować całą Galicyę, zarówno koła amatorów ze sfer akademickich, jak wojskowych i cywilnych*<sup>81</sup>. Plany jak widać były bardzo ambitne i nieco imperialistyczne. W rzeczywistości wydaje się, że działalność Sekcji Sportowej nie wyszła poza Kraków.

**W marcu** Sekcja Sportowa KZT składała się z trzech kół: koła lekkiej atletyki (30 członków), koła szermierzy (50 członków) i koła footballistów (którego liczebności nie podano). Prezesem sekcji był hrabia Władysław Rostworowski, naczelnikiem Koła Footballistów Józef Stoeger (piłkarz od 1906, najpierw Biało-Czerwonych, a później Cracovii), jego zastępcą Bernard Miller (piłkarz, tradycyjnie w historiografii uznawany za nieformalnego prezesa Cracovii), a sekretarzem kolejny piłkarz Pasów – Józef Lustgarten. Cracovia otrzymała status określony jako *I drużyna Koła footballistów sekcji sportowej*<sup>82</sup>, a kapitanem jej był Stanisław Szeligowski (uczestnik meczu z 4 czerwca 1906 i późniejszy kapitan Biało-Czerwonych). Niestety nie podano, ile tych drużyn było i które kluby otrzymały jakie numerki. Zapewne więcej niż jedna tylko Cracovia, skoro nadawano numerki. Z pewnością drużyną Sekcji Sportowej w 1908 była Wisła, choć nie wiadomo od kiedy – monografia 30-lecia TS błędnie podaje, że i Cracovia, i Wisła wstąpiły do niej dopiero w roku 1909<sup>83</sup>. Józef Lustgarten wspomina tak: *Za naszym przykładem zgłosiła się po pewnym czasie do sekcji także Wisła i inne istniejące w tym czasie drużyny sportowe*<sup>84</sup>. Brak wiślaków we władzach koła footballistów sugeruje, że mogło to mieć miejsce raczej już po ich powołaniu. Raczej niedługo po, bo w kwietniu 1908 w jednym z czasopism<sup>85</sup> znajdujemy opublikowany program zawodów Sekcji Sportowej obejmujący również mecz Wisły jako II drużyny Sekcji. Nieco więcej w kwestii liczby drużyn wyjaśnia sprawozdanie Krajowego Związku Turystycznego za 1908 – *między drużynami sekcji, których obecnie jest cztery*<sup>86</sup> – choć trzeba tu pamiętać, że skoro to sprawozdanie za 1908, to słowo *obecnie* dotyczy początku 1909. Integrację planowano daleko idącą, bo prasa pisała, że pierwszą drużyną koła tworzą członkowie *dawnej Cracovii*.

<sup>80</sup> „Przegląd Zdrojowy” nr 9 z 01.08.1906

<sup>81</sup> „Słowo Polskie” nr 33 z 21.01.1908

<sup>82</sup> „Czas” nr 67 (wyd. wieczorne) z 20.03.1908

<sup>83</sup> <sup>83</sup> 30-lecie Towarzystwa Sportowego Wisła w Krakowie, Kraków 1936

<sup>84</sup> Józef Lustgarten, *Narodziny krakowskiego sportu* [w: *Kopiec wspomnień*, Kraków 1964].

<sup>85</sup> „Przegląd Zdrojowy, Sportowy i Turystyczny” nr 2 z 15.04.1908

<sup>86</sup> *Sprawozdanie Krajowego Związku Turystycznego za rok 1908* [cytat za: Janusz Kukulski, *Pierwsze mecze pierwsze bramki...*, Kraków 1988]



William Calder

Z notatki prasowej wiadomo, że treningi Cracovii (tej nazwy jednak nadal używano) odbywały się trzy razy w tygodniu (w środy, soboty i niedziele), a trenerem był William Calder. Przez lata podawano, że to Anglik urodzony w Brighton lub Londynie i były gracz Fulham. Ostatnie ustalenia<sup>87</sup> wskazują, że raczej urodził się w szkockim mieście Perth, potem mieszkał w Glasgow i Londynie, być może zatem należałoby go określić raczej jako Szkota niż Anglika. Nie był też graczem Fulham, prawdopodobnie pomyłka ta wynikała z tego, że jego londyński adres to Fulham Road. Do Krakowa przybył jako nauczyciel języka angielskiego, a w 1911 z tą samą profesją przeniósł się do Warszawy. To wersja oficjalna. W rzeczywistości spotkany przez polskich żołnierzy podczas II wojny światowej wówczas już podpułkownik Calder przyznał się do prawdziwego powodu swego ówczesnego pobytu w Krakowie i Warszawie – pracował wtedy jako szpieg wywiadu brytyjskiego<sup>88</sup>. Obecność w Krakowie nie powinna dziwić, wszak było to nadgraniczne miasto Austro-Węgier w całości otoczone kilkudziesięcioma fortami Twierdzy Kraków i licznie obsadzone wojskiem. William Calder, Waclaw Wojakowski i Józef Lustgarten są uznawani za twórców herbu Cracovii w postaci powszechnie znanej i niemal niezmienionej do dziś flagi, czego mieli dokonać wiosną 1908 roku. Fakt stworzenia herbu klubowego przez przedstawicieli trzech narodowości – Anglika, Polaka i Żyda do dziś podaje się jako najlepszy przykład otwartego, czy jak dawniej mówiono demokratycznego charakteru Cracovii. W tym miejscu należy dodać gwiazdkę – Józef Lustgarten istotnie początkowo deklarował narodowość żydowską, jednak od roku akademickiego 1912/13 w ankietach personalnych Uniwersytetu Jagiellońskiego, którego był studentem, podawał: narodowość polska, wyznanie mojżeszowe. Sam Calder był nie tylko trenerem, ale i zawodnikiem Cracovii. Jak wspomina Józef Lustgarten: *Kiedy przyprowadzono go do nas, poznaliśmy już po kilku uderzeniach, że facet umie kopać i czyni to nie tylko nie gorzej, lecz lepiej niż wielu z nas*<sup>89</sup>. W Pasach pojawił się również kolejny obcokrajowiec, także nauczyciel języka angielskiego – nieznan z imienia Dawson. Nie był dobrym piłkarzem, znał się jednak dobrze na przepisach gry i pełnił funkcję sędziego na meczach. Wracając do wspomnianych treningów Cracovii wiadomo, że odbywały się na Błoniach i cieszyły się dużą popularnością wśród widzów – zachowały się zdjęcia

<sup>87</sup> <https://www.scotsfootballworldwide.scot/williamcalder>

<sup>88</sup> Stanisław Karpiński *Na skrzydłach huraganu*, Londyn 1976

<sup>89</sup> Józef Lustgarten, *Narodziny krakowskiego sportu* [w: *Kopiec wspomnień*, Kraków 1964]

z jednego z nich przeprowadzonego prawdopodobnie **w kwietniu**, jak również relacja prasowa: *Publiczność rekrutująca się przeważnie z młodzieży oblega zawsze bramkę biało-czerwonych z zadowoleniem patrząc na szybką i brawurową grę tej doborowej jedynastki*<sup>90</sup>



*trening Cracovii na Błoniach w 1908*

W obietnicach KZT był szczodry: *starania jej około stworzenia wielkiego placu sportowego są już bardzo blizkie zrealizowania i Kraków będzie miał wkrótce wzorowo urządzone boiska footballowe, do lekkiej atletyki, korty tenisowe, które za umiarkowaną opłatą mają być wypożyczone*<sup>91</sup>. Z konkretnych działań wiadomo tylko, że władze Sekcji i KZT złożyły w sprawie boiska memorandum do władz miasta. Faktem jest zorganizowanie w niedzielę **26 kwietnia** w Krakowie zawodów piłkarskich i lekkoatletycznych. W piłkę nożną zagrały drużyny Cracovii i Pogoni Lwów. Mecz odbył się w nowym miejscu dla krakowskiego futbolu – na torze wyścigów konnych. Tor ten rozciągał się wzdłuż Błoni od Parku Jordana (znacznie mniejszego wówczas) aż do Cichego Kącika. Był to olbrzymi teren – współcześnie mieszczą się na nim kawałek Parku Jordana, Stadion Miejski im. Reymana, kompleks sportowy TS Wisła, komercyjne centrum sportowe Cracovii i Comarchu Błonia Sport, apartotele zbudowane w miejsce odsprzedanego Telefonice dawnego stadionu lekkoatletycznego Pasów i wiele innych obiektów. A ta wyliczanka pokazuje, że tor wyścigów okazał się szalenie istotnym miejscem dla krakowskiego sportu. Wiadomo, że boisko urządzono gdzieś wewnątrz tego toru i wywalcowano, a bilety na mecze sprzedawał Krajowy Związek Turystyczny w przedsprzedaży w swej siedzibie na Rynku Głównym, jak również w dniu spotkania na miejscu. Zawody lekkoatletyczne odbyły się przed meczem piłki nożnej, brali w nich z powodzeniem udział także piłkarze obu klubów: *W zawodach wzięły grupy: lwowski klub piłki nożnej „Pogoń” i krakowskie koło footballu i lekkiej atletyki przy Związku turystycznym w Krakowie „Cracovia”*<sup>92</sup>. W trzech konkurencjach (skok w dal, skok o tyczce i rzut oszczepem) zwyciężyli lwowianie, a właściwie lwowianin Kamocki, a w jednej (rzucie dyskiem) zawodnik Cracovii Mieczysław Pollak. Mecz

<sup>90</sup> „Przegląd Zdrojowy, Sportowy i Turystyczny” nr 2 z 15.04.1908

<sup>91</sup> „Słowo Polskie” nr 179 z 15.04.1908

<sup>92</sup> „Głos Narodu” nr 195 z 28.04.1908

piłkarski sędziował wspomniany Anglik, a przybyło na niego wg prasy blisko trzy tysiące widzów. W zespole Cracovii wystąpił zarówno Calder, jak i kolejny w tym klubie cudzoziemiec, którym był Czech Karel Just. Do przerwy wygrywali jedną bramką lwowianie, a po przerwie wyrównała Cracovia i wynik 1:1 już pozostał do końca gry. Wiele mówiące są uwagi prasy: *Sądząc po wczorajszym udziale publiczności w zawodach piłki nożnej i lekkiej atletyce, można by dojść do przekonania, że poza młodzieżą gimnazjalną i poza jednostkami w wieku dojrzałym, sport zaczyna się znajdować już w sferze zainteresowań Krakowian. (...) Piłka jest już tradycją Krakowa. Żyje w nim wielu ludzi starszych, poważnych, którzy grywali w piłkę tę dawną, "krakowską" na Błoniach od wczesnego dzieciństwa bez przerwy, a dziś nowa forma dawnej rozrywki, football tak ich interesuje, że z przyjemnością przychodzą dzień po dniu na trening. We Lwowie gracze krakowscy są wysoko cenieni; można nawet powiedzieć, że gros najlepszych footballistów we Lwowie rekrutuje się z Krakowian*<sup>93</sup>. Także Lustgarten w swoich wspomnieniach zaznacza, że na tym meczu po raz pierwszy prócz tradycyjnej uczniowsko-studenckiej widowni gościli ludzie z eleganckich sfer i odtąd już stale towarzyszyli meczom Cracovii. Jako ciekawostkę, jednak niezwykle mało prawdopodobną, odnotujemy, że według jednego z dzienników krakowskich („Głosu Narodu”) odległość między bramkami była *kilkusetmetrowa*<sup>94</sup>. Ta sama gazeta podała kolejną kuriozalną informację, że zwycięstwo lwowiaków było *niewątpliwe. Tak też zdecydowało jury*.



Cracovia w dniu meczu z Pogonią Lwów 26 kwietnia 1908

<sup>93</sup> „Czas” nr 97 (wyd. wieczorne) z 27.04.1908

<sup>94</sup> „Głos Narodu” nr 195 z 28.04.1908

Do rewanżowego meczu we Lwowie doszło dwa tygodnie później **10 maja** na boisku na torze cyklistów. I tym razem zorganizowano także zawody lekkoatletyczne (rzut dyskiem, oszczepem i trójskok) zdecydowanie wygrane przez lwowian – tym łatwiej, że krakowianie startowali tylko w pierwszej z tych konkurencji. Mecz piłkarski zakończył się zwycięstwem Pogoni 1:0: *jedyny goal w pierwszej połowie gry zawdzięczają bowiem Lwowianie nieszczęśliwemu kopnięciu piłki back'a „Cracovii”, który, zamiast tam gdzie zamierzał, wpakował ją w bramkę swojej drużyny*<sup>95</sup>. Mecz sędziował prezes Pogoni doktor Eugeniusz Piasecki, który zyskał po nim raczej niepochlebne uwagi prasy, zwłaszcza tej z grodu Kraka – mimo ostrej podobno gry przez cały mecz nie podyktował ani jednego rzutu wolnego, o rzucie karnym nawet nie wspominając. Mimo to jedna z gazet wyraźnie ostrzegła czytelników, że *postępowanie sędziego nie podlega krytyce*<sup>96</sup> – po ponad stu latach można orzec, że rada ta zdecydowanie nie przyjęła się wśród kibiców. Po meczu doszło do sympatycznego wydarzenia – trener i zawodnik Cracovii Calder został wyniesiony z boiska na ramionach przez piłkarzy Pogoni, po czym wszyscy razem zgodnie udali się na kolację, gdzie naprzemiennie wznosili toasty na cześć rywali. Odnotujmy jeszcze, że krakowian reprezentował sekretarz KZT Rosner.



*Pogoń Lwów w dniu meczu z Cracovią 26 kwietnia 1908*

---

<sup>95</sup> „Słowo Polskie” nr 220 z 11.05.1908

<sup>96</sup> „Czas” nr 112 (wyd. wieczorne) z 15.05.1908

Pierwotnie na **10 maja** zapowiadano *Match „Pogoni” II ze Lwowa przeciw Wiśle (II drużynie koła football’u i lekkiej atletyki „Sekcji Sportowej) w Krakowie*<sup>97</sup> zaś na **17 maja** anonsowano rewanż we Lwowie. Później nadal zapowiadano spotkanie na 17 maja, ale w Krakowie, zaś rewanżowy mecz tych drużyn we Lwowie miał mieć miejsce **24 maja** – ostatnia znana zapowiedź to: *Program Sekcji sportowej Krajowego Związku turystycznego na m. maj obejmuje między innymi (...) 17go wycieczkę "Pogoni II" do Krakowa i match footballowy z Kl. „Wisła", 24go wycieczkę "Wisły" do Lwowa i match footballowy z „Pogonią II"*<sup>98</sup>. Niestety brak informacji, czy którykolwiek z tych dwóch meczów się odbył – prawdopodobnie nie, bo nie odnaleziono żadnej relacji w prasie, a dwa mecze między tymi drużynami odbyły się niedługo później (31 maja i 14 czerwca). Zapewne zatem z jakichś powodów parokrotnie zmieniano ich terminy. Niemniej zawarte są tu dwie ważne informacje: że Wisła była II drużyną Sekcji Sportowej KZT i że stosowano tu konsekwentnie pewną symetrię. Cracovia jako pierwsza drużyna Sekcji grała z Pogonią I, zaś Wisła jako druga drużyna Sekcji grała z Pogonią II. W tym okresie zatem Sekcja Sportowa funkcjonowała jako coś w rodzaju jednego wielkiego klubu sportowego.

**17 maja** ma miejsce mecz lub mecze w Bochni. Jak czytamy w sprawozdaniu Polskiego Związku Katolickich Uczniów Rękodzielniczych *wyjechała delegacja Związku składająca się z 90 członków ze swym sztandarem, 6. klubami footballistów, klubem gimnastycznym pod dowództwem St. Siczka i muzyką mandolinistów na otwarcie Towarzystwa Opieki nad katolickimi terminatorami. (...) Po skończeniu zebrania w sali Sokoła wszyscy udali się na boisko przed gmach Sokoła, gdzie odbyły się wyścigi, popis gimnastyczny i zawody klubów footballowych członków Związku krakowskiego*<sup>99</sup>. Nic więcej nie wiadomo o tych meczach. Sześć klubów footballowych imponuje, nawet jeśli chodziło tu o drużyny, nie kluby. A że chodziło o drużyny wiemy z tego samego sprawozdania PZKUR za 1908: *klub footballistów otrzymał koszulki na 6. drużyn o następujących barwach: różowych, niebiesko-czerwonych, różowo-białych, niebiesko-białych, błękitnych z krzyżami i czerwonych. Do większego znaczenia i biegłości w grze doszły dwie drużyny: Różowych, Polonia i niebiesko-czerwonych: Lithuania*. Nie sposób jednak ustalić kto z kim grał tego dnia w Bochni, a w prasie brak potwierdzenia.

Do kolejnego meczu doszło nietypowo, bo nie w niedzielę (wówczas jedyny wolny od pracy dzień tygodnia), a w czwartek **28 maja**. Nietypowe dla krakowskiej piłki było również miejsce rozegrania meczu – po raz pierwszy poza Galicją. Zagrano w Opawie. To miasto dziś znajduje się w Republice Czeskiej, ale wówczas było stolicą Śląska Austriackiego – osobnego kraju koronnego habsburskiej monarchii – składającego się z dwóch części: księstwa opawskiego i cieszyńskiego. W tym drugim obejmującym teren od Bielska (bez Białej należącej do Galicji) poprzez Zaolzie aż do osobnego wtedy miasta Polska Ostrawa mieszkali głównie Polacy i Niemcy, a także na jego obrzeżach Czesi, zaś w pierwszym Niemcy i Czesi. To właśnie Niemcy dominowali w klubach sportowych całego tego kraju z Bielskiem i Opawą łącznie. Z Krakowa przyjechała Cracovia, a zmierzyła się z miejscowym Troppauer Fussballverein, czyli krótko – zgodnie z polskim zwyczajem zapisywania przymiotnikowych nazw klubów – TFV Opawa, który później będzie znany jako Deutscher Sportverein Troppau, czyli krótko DSV Opawa. Przypomnijmy, że już w sierpniu 1906 mieszana drużyna Biało-Czerwonych i Cracovii rozgrała mecz zdecydowanie międzynarodowy, bo toczony z pracownikami amerykańskiego cyrku Buffalo Bila. Niemniej trudno określić ówczesnego rywala jako zorganizowany klub, toteż raczej mecz Troppauer FV z Cracovią w 1908 część badaczy uznaje za pierwszy w historii polskiej piłki mecz międzynarodowy. W takim razie zauważmy, że pech Polaków w spotkaniach takich zaczął się już na starcie tej rywalizacji: *Wskutek wypadku drużyna grała w dziesięciu, brakowało jej środkowego pomocnika, wskutek czego musiano zmienić ułożenie partyi w ten sposób, że lewy łącznik z napadu grał w pomocy a napad składał*

<sup>97</sup> „Przegląd Zdrojowy, Sportowy i Turystyczny” nr 2 z 15.04.1908

<sup>98</sup> „Słowo Polskie” nr 214 z 07.05.1908

<sup>99</sup> *Sprawozdanie z działalności Polskiego Związku Katolickich Uczniów Rękodzielniczych w Krakowie za rok 1908*

się *jedynie z czterech*<sup>100</sup>. Niemniej to Polacy zdobyli pierwszą bramkę, zdobył ją Zabża lub Nowotny. Po dwóch golach Johna Lockyera do przerwy 2:1, przez chwilę 2:2, a ostatecznie 4:2 dla Ślązaków. Według wspomnień Lustgartena do meczu doszło wskutek prywatnej znajomości Caldera z Anglikiem grającym w opawskim klubie<sup>101</sup>. Na meczu mimo deszczu obecnych było wielu widzów, wśród nich prezydent Śląska Austriackiego graf Max von Coudenhove.

Trzy dni później, czyli **31 maja** w Krakowie doszło do od dawna zapowiadanego meczu Wisły z drugą drużyną Pogoni Lwów. Mecz sędziował grający trener Pasów Calder, a dwie bramki Jan Górskiego w drugiej połowie zdecydowały o zwycięstwie 2:0 nad Pogonią II. Mecz ten zdecydowanie zapisał się w historii polskiej piłki, ale nie od strony sportowej, a... chuligańskiej. Spotkanie odbywało się na Błoniach (przypomnijmy: wielkiej łące) i pobierano za niego bilety – 1 korona za miejsce siedzące, 50 halerzy za stojące i 30 studencki. W praktyce zorganizowano to w ten sposób, że teren zawodów został otoczony sznurami. *Wczoraj parę tysięcy osób stało naokoło sznurów okalających boisko i młodszy i starsi usiłowali dostać się do wnętrza, bez biletów i jedynie dzięki komitetowi organizacyjnemu zdołano utrzymać porządek. Wewnątrz ogrodzenia nie znajdowało się więcej nad 600 osób. Niesforny tłum młodzieży szkolnej urządził w ciągu drugiej połowy gry formalny atak na główne wejście, tak, że odpierać go musiała aż policja*<sup>102</sup>. Mamy zatem coś co dziś zwykło się nazywać „wejściem z bramą”, jak również pierwszy przypadek interwencji policji na meczu piłkarskim. Prasa zwróciła uwagę, że w innych krajach takie rzeczy się nie zdarzają, jako przykład podając karne zachowanie kibiców w Opawie na meczu z Cracovią – tego typu uwagi też znalazły swoje stałe miejsce w polskim dziennikarstwie.

Inny mecz toczony **31 maja** miał miejsce w Czernej po Krzeszowicami i znów był udziałem drużyn Polskiego Związku Katolickich Uczniów Rękodzielniczych. *Tam po zwiedzeniu klasztoru OO. Karmelitów przy bramie Dyabelskiej bawiliśmy się aż do wieczora w rozmaite zabawy, jak: piłkę nożną, wyścigi piesze i we workach, fantowa loterya i t. p.*<sup>103</sup>. Trudno taki wpis potraktować jako coś wartego uwagi przy opisywaniu historii krakowskiej piłki nożnej, wszak na tej samej zasadzie trzeba by notować wyniki każdego meczu granego gdzieś na podwórkach. Niemniej warto przytoczyć ten cytat w kontekście pretensji Juvenii Kraków do rzekomego powstania jako klub sportowy w roku 1906 wywodzonej właśnie z drużyn PZKUR.

**14 czerwca** krakowskie kluby rozegrały dwa mecze. Zaczniemy od tego ważniejszego. Cracovia zagrała rewanż z TFV Opawa. Jest to zatem pierwsze spotkanie u siebie z niepolskim klubem. Ten mecz rozegrano na Błoniach, był biletowany, a ceny były takie same jak na spotkaniu Wisły. Przed meczem spodziewając się ogromnego zainteresowania publiczności, prasa przypomniła w skrócie podstawowe informacje o zasadach i przebiegu gry, których fragmenty ze względu na ich urok zdecydowanie warto zacytować: *Przy corner'ach wywiązuje się zawsze ostra walka pod bramką, przyczem partya, mająca corner, po scentrowaniu piłki, usiłuje głową wepchnąć ją do bramki partyi przeciwnej. Ataki prowadzi napad, przyczem zazwyczaj skrajnemu napastnikowi przypada zadanie pędzenia z piłką wzdłuż linii bocznej boiska, poczem na jakie 20 m. przed bramką następuje tak zwana centra, którą jeden z łączników, (znajdujących się koło środkowego w napadzie) powinien wykorzystać w celu strzelenia w bramkę. (...) Obrona, zwana wulgarnie „bykami” (z ang. Back), ma najtrudniejsze zadanie obronienia swej bramki przed atakiem strony przeciwnej. (...) Odkopywanie piłki przez bramkarza nie jest wskazanem, a o ile mu się to uda, należy to w każdym razie uznać za czyn brawurowy, jednak, dość*

<sup>100</sup> „Czas” nr 123 (wyd. wieczorne) z 29.05.1908

<sup>101</sup> Józef Lustgarten, *Narodziny krakowskiego sportu* [w: *Kopiec wspomnień*, Kraków 1964]

<sup>102</sup> „Czas” nr 125 (wyd. wieczorne) z 01.06.1908.

<sup>103</sup> *Sprawozdanie z działalności Polskiego Związku Katolickich Uczniów Rękodzielniczych w Krakowie za rok 1908*



często zawodny<sup>104</sup>. Co do samego meczu, to do przerwy było 4:1, a ostateczny wynik brzmiał 5:2. Gole dla biało-czerwonych strzelano również międzynarodowo, zaczął Czech Just, potem trzy wpakował Polak Miller, a zakończył Brytyjczyk Calder. Tego ostatniego – co już zdaje się być pewną tradycją – znów zniesiono na rękach z boiska, choć tym razem zrobili to nie rywale, a młodzi kibice. Jeszcze jedną rzecz odnotowała prasa – *liczną publiczność, między którymi znajdowało się wiele pań*<sup>105</sup>. Wedle wspomnień Lustgartena udział KZT w tym meczu ograniczył się do sprzedaży biletów i zainkasowania wpływów za nie, zaś zawodnicy własnym sumptem przez dwa przed meczem budowali ogrodzenie boiska i miejsca siedzące. *Finansowo nie uzyskaliśmy nic, ale sukces sportowy i świadomość poparcia przez publiczność stanowiły kapitał w pełni przez nas doceniany*<sup>106</sup>. Warto odnotować ten moment pierwszego rozdźwięku między klubem a Związkiem.



Cracovia w 1908

Drugi mecz w niedzielę **14 czerwca** miał miejsce na torze cyklistów we Lwowie, gdzie Pogoń II zagrała z Wisłą. Rozpoczęto od zawodów lekkoatletycznych (rezultaty słabe, ale udział brali tylko członkowie obu drużyn<sup>107</sup>). Mecz zakończył się wynikiem 3:3, choć wiślacy nie dograli go w komplecie. *Dodać w końcu trzeba, że Kraków prześladowało nieszczęście: pod koniec pierwszej połowy gry, bramkarza „Wisły” wskutek przypadkowego silnego uderzenia go przez jednego z przeciwników w obojczyk, musiano innym zastąpić, w drugiej zaś połowie jeden z jej graczy dostał kurczu w nodze i do dalszej gry okazał się niezdolny*<sup>108</sup>. Jeszcze ciekawszą historię przedstawia we wspomnieniach obrońca Wisły Wilhelm Cepurski. Wg niego ostatnia bramka została zdobyta w nietypowych okolicznościach. *Karny! Nikt z nas nie poczuwał się do tego przewinienia, ale i „poganiacze” też nic nie zauważyli. Pogwarzyli coś po lwowsku między sobą i ten, co bił karnego, uderzył piłkę tak lekko, iż ledwo się toczyła. Oburzyło to naszego bramkarza. Podszedł do piłki, oznajmił gromkim głosem: „My łaski nie potrzebujemy”*

<sup>104</sup> „Czas” nr 136 (wyd. poranne) z 14.06.1908

<sup>105</sup> „Czas” nr 136 (wyd. wieczorne) z 15.06.1908

<sup>106</sup> Józef Lustgarten, *Narodziny krakowskiego sportu* [w: *Kopiec wspomnień*, Kraków 1964]

<sup>107</sup> „Czas” nr 136 (wyd. wieczorne) z 15.06.1908

<sup>108</sup> „Słowo Polskie” nr 277 z 15.06.1908

*i obcasem wepchnęł piłkę do własnej bramki!*<sup>109</sup>. Relacje prasowe ani nie potwierdzają, ani nie przeczą takiej wersji wydarzeń.



Wisła Kraków, prawdopodobnie zdjęcie ze Lwowa z meczu z Pogonią II w 1908

Odnotujmy ponownie co działo się w drużynach PZKUR. **27 czerwca** odbyła się wycieczka do klasztoru w Staniątkach i do Puszczy Niepołomickiej. Powrót był mniej ciekawy: *Dobiegamy do stacji, a pociąg nam uciekł... (...)* Jedni udali się na błonia, by zabawić w piłkę nożną, większość ruszyła ku klasztorowi, gdzie przy stawach jedni śpiewali, drudzy jeździli łódkami<sup>110</sup>. Przy czym słowo błonia, nie oznacza tu Błoń w Krakowie, a pospolity rzeczownik używany na określenie wielkiej łąki czy pastwiska. Trudno ocenić, gdzie były owe błonia, zapewne gdzieś w pobliżu Staniątek lub Podłęża.

Kolejne mecze odnajdujemy **19 lipca** i są to ponownie mecze drużyn PZKUR, tym razem jednak warte poważnego potraktowania. Tego dnia *odbył się festyn Jordanowski ku uczczeniu pamięci Dr. Jordana (...)* z programem następującym: (...) Zawody w piłce nożnej młodzieży rękodzielniczej: „Lithuania” przeciw drużynie „Raclawice”, od godziny 4 do 5 ½, drużyna „Jordan” przeciw drużynie „Krakus”<sup>111</sup>. Wydaje się, że po Polonii i Lithuanii znamy zatem nazwy trzech kolejnych drużyn Polskiego Związku Katolickich Uczniów Rękodzielniczych. Wspomniany zaś i zmarły w 1907 Henryk Jordan to przypomnijmy – pomijając całą listę innych jego zasług – człowiek, który jako pierwszy przywiózł futbolówkę (piłkę do grania) do Krakowa. W prasie są i zapowiedzi, i potwierdzenie odbycia festynu, jak również obecności futbolu na nim: *Młodzież rękodzielnicza popisywała się grą w piłkę nożną*

<sup>109</sup> Janusz Kukulski, *Pierwsze mecze pierwsze bramki...*, Kraków 1988

<sup>110</sup> *Sprawozdanie z działalności Polskiego Związku Katolickich Uczniów Rękodzielniczych w Krakowie za rok 1908*

<sup>111</sup> *Sprawozdanie z działalności Polskiego Związku Katolickich Uczniów Rękodzielniczych w Krakowie za rok 1908*

w czterech drużynach<sup>112</sup>. Zauważmy, że to jedyne mecze rozegrane od początku roku w Parku Jordana, dawniej podstawowym miejscu gry krakowskich drużyn.

Dwa mecze Wisły, cztery Cracovii, wewnątrz kopanie w PZKUR i to był cały sezon wiosenny 1908, zaliczając do wiosny i lipiec.

W poniższej tabeli zebrałem wszystkie potwierdzone mecze krakowskich drużyn od stycznia do lipca 1908.

lp	data	miejsce	rywale	wynik
1	26 kwietnia	tor wyścigowy	Cracovia – Pogoń Lwów	1:1
2	10 maja	Lwów	Pogoń Lwów – Cracovia	1:0
3	17 maja	Bochnia	zawody drużyn PZKUR	
4	28 maja	Opawa	Troppauer FV – Cracovia	4:2
5	31 maja	Błonia	Wisła – Pogoń II Lwów	2:0
6	14 czerwca	Błonia	Cracovia – Troppauer FV	5:2
7	14 czerwca	Lwów	Pogoń II Lwów – Wisła	3:3
8	19 lipca	Park Jordana	Lithuania – Raclawice	
9	19 lipca	Park Jordana	Jordan – Krakus	

---

<sup>112</sup> „Nowa Reforma” nr 329 z 20.07.1908



„Korner”

Wydawca: Ogólnopolskie Stowarzyszenie Historyków i Statystyków Piłki Nożnej

Redaktor naczelny: Artur Fortuna

Kontakt: [fortart@gazeta.pl](mailto:fortart@gazeta.pl)